

MONARCHIA

**KRÓL SAUL,
DAWID I SALOMON**

XIXw. Abraham [Ks. Rodzaju]

- wędryje z Babilonu do Ziemi Kanaan
- obietnica potomstwa
- ofiara z Izaaka
- ojciec narodów

Izaak

Jakub

12 synów (12 pokoleń)
(m.in. Józef Egipski, Juda, Lewi, Beniamin)

Egipt

400 lat niewoli

XIIIw.

Mojżesz

[Ks. Wj., Kpł., Licz., Pow.]

- niewola egipska
- 10 plag
- Pascha
- M. Czerwone
- 40 lat na pustyni
- dekalog

Jozue

[Ks. Jozuego]

- zdobycie Ziemi Obiecanej

Sędziowie

[Ks. Sędziów]

- teokracja

- Samson
- Gedeon
- Debora

XVw.

Saul

[Ks. Samuela, Królewskie, Kronik]

David

- walka z Goliatem
- wielki król
- romans z Batszeba

Salomon

- mądrość
- potężny
- zdrada i rozpad

Król. Półt.

- Izrael

→ niewola asyryjska

VIIIw.

Król. Półt.

- Juda

→ niewola babilon.

VIw.

[powrót z niewoli, jako lenno]

PIERWSZA KSIĘGA SAMUELA

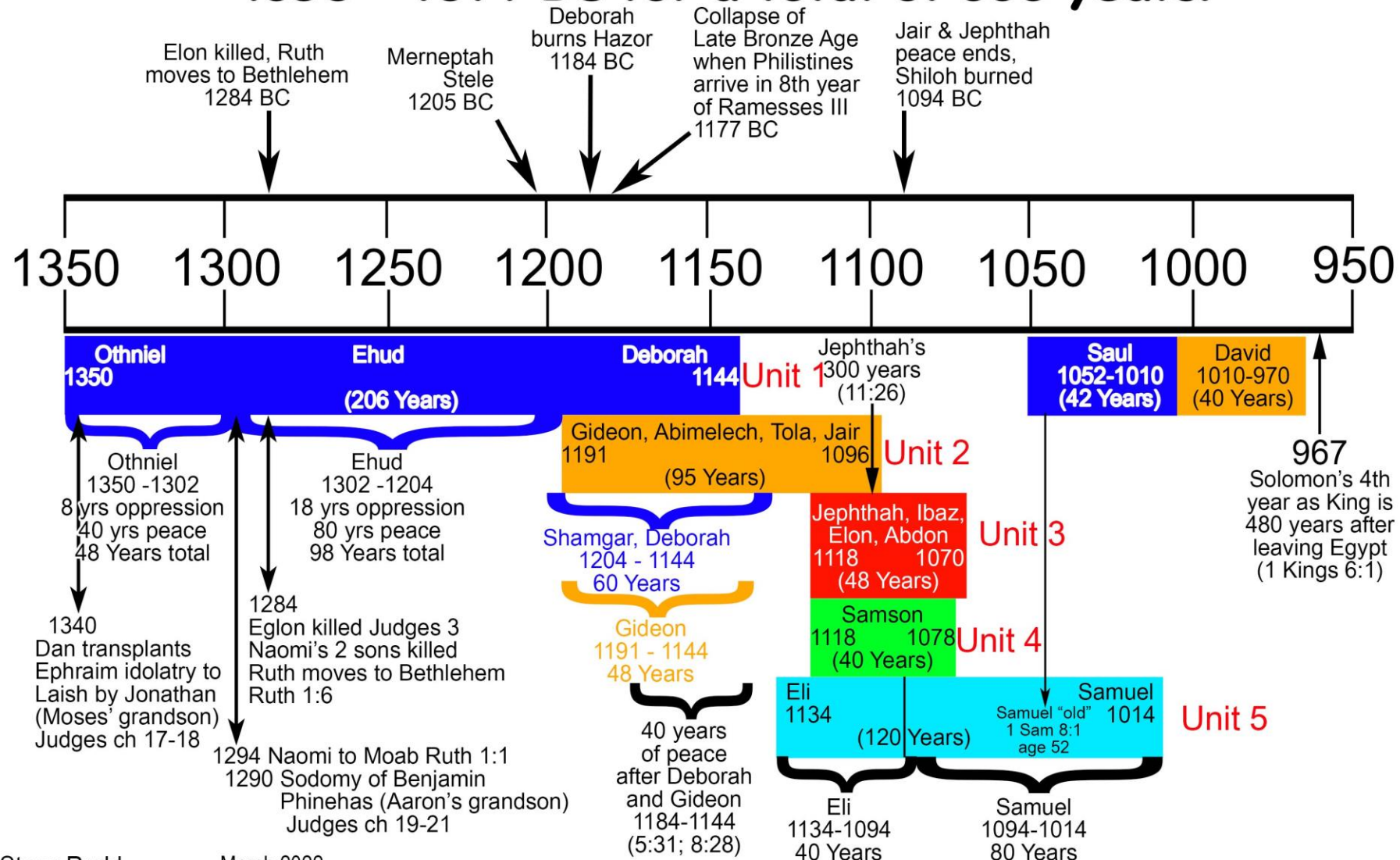
- Pierwsza Księga Samuela opowiada losy Helego, Samuela oraz dwóch pierwszych królów Saula i Dawida. Księga kończy się śmiercią Saula. Na początku Drugiej Księgi Samuela koronę przejmuje Dawid. To tutaj sięgają początki monarchii Izraela.
- Kolejne księgi opowiadające historię króla Salomona i rozpadu państwa, to Pierwsza i Druga Księga Królewska oraz Pierwsza i Druga Księga Kronik
- Samu-el – wysłuchany przez Boga (por. Szema Izrael)

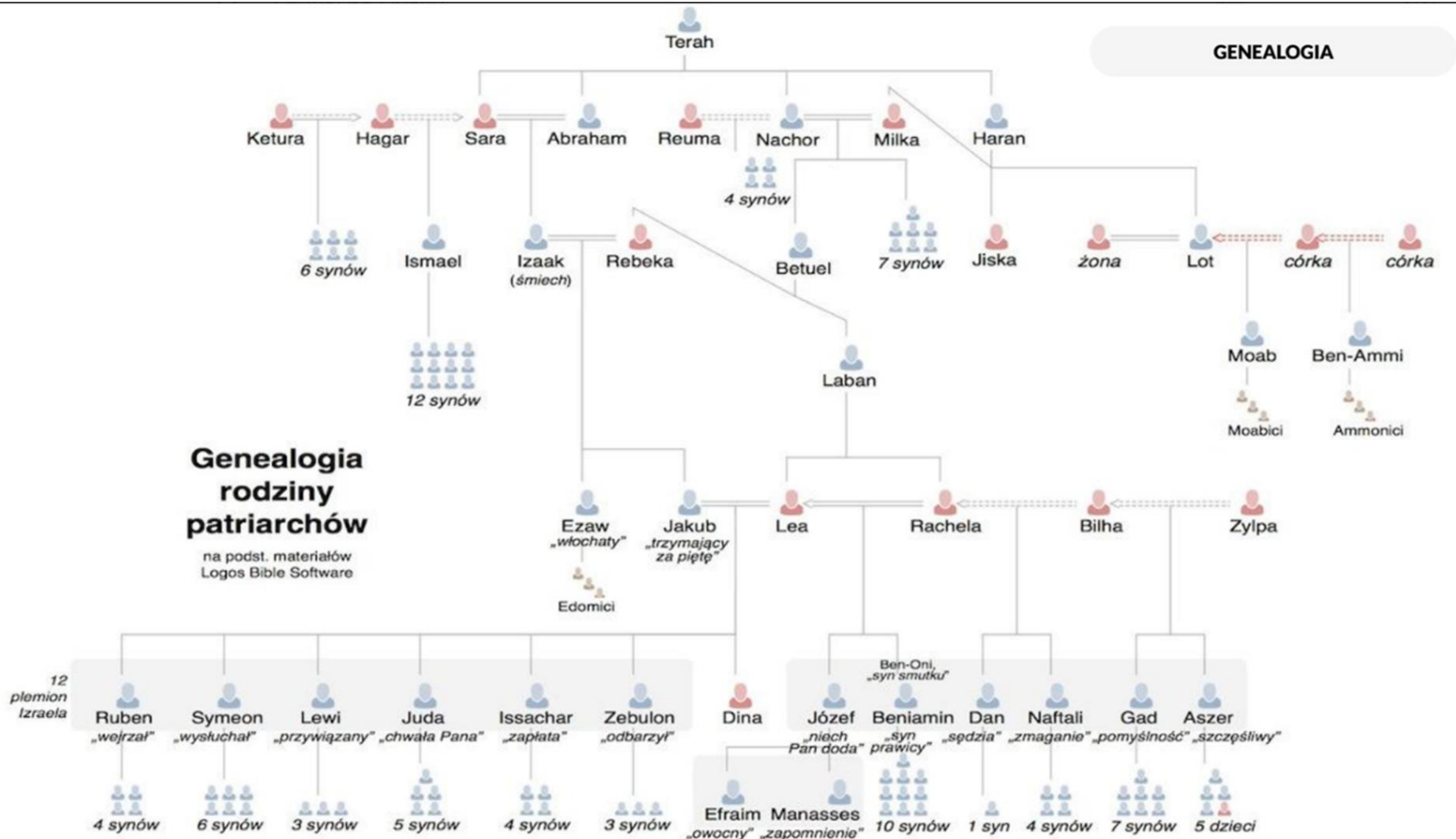

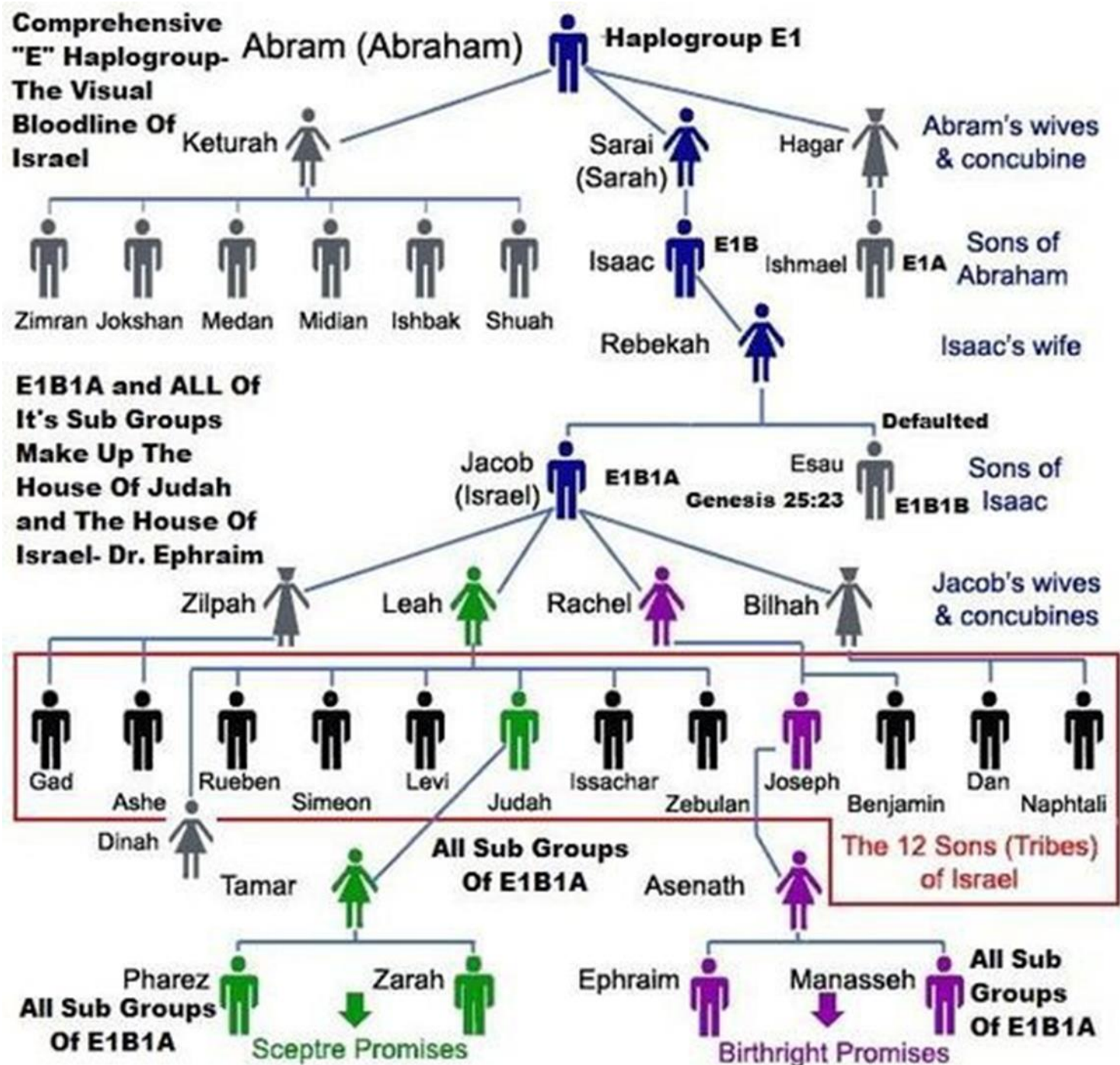
Chronology of Judges Timeline

THE FIVE INDIVISIBLE UNITS OF CHRONOLOGY

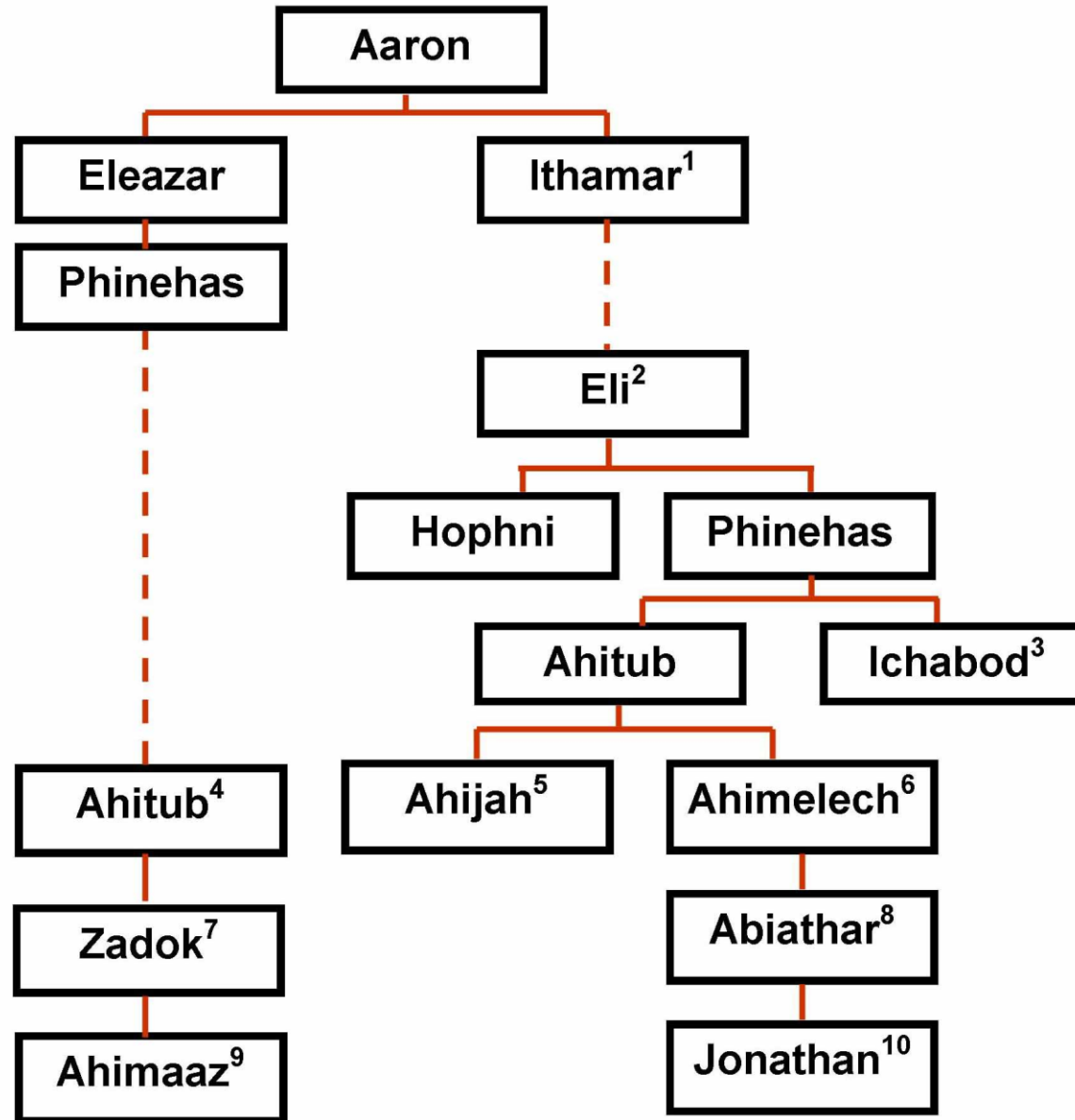
1350 - 1014 BC for a total of 336 years.

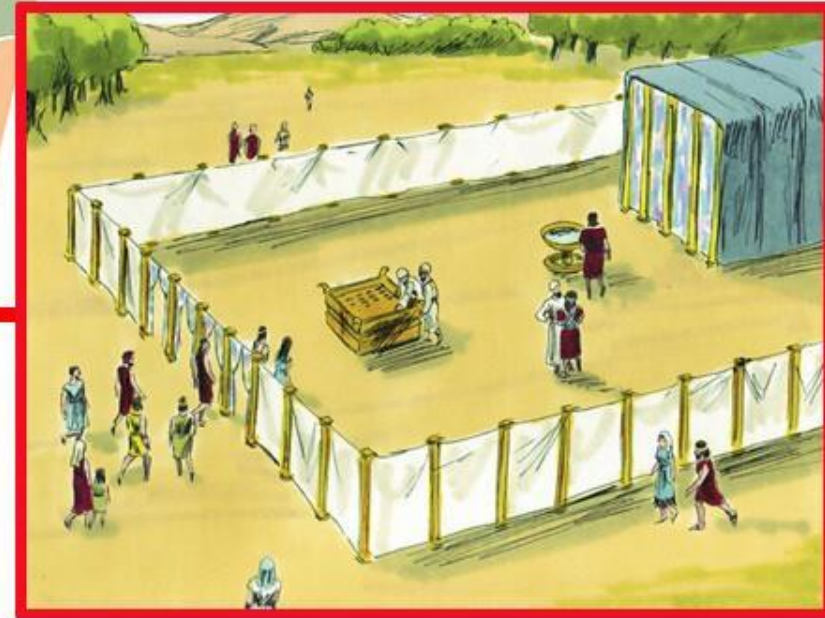
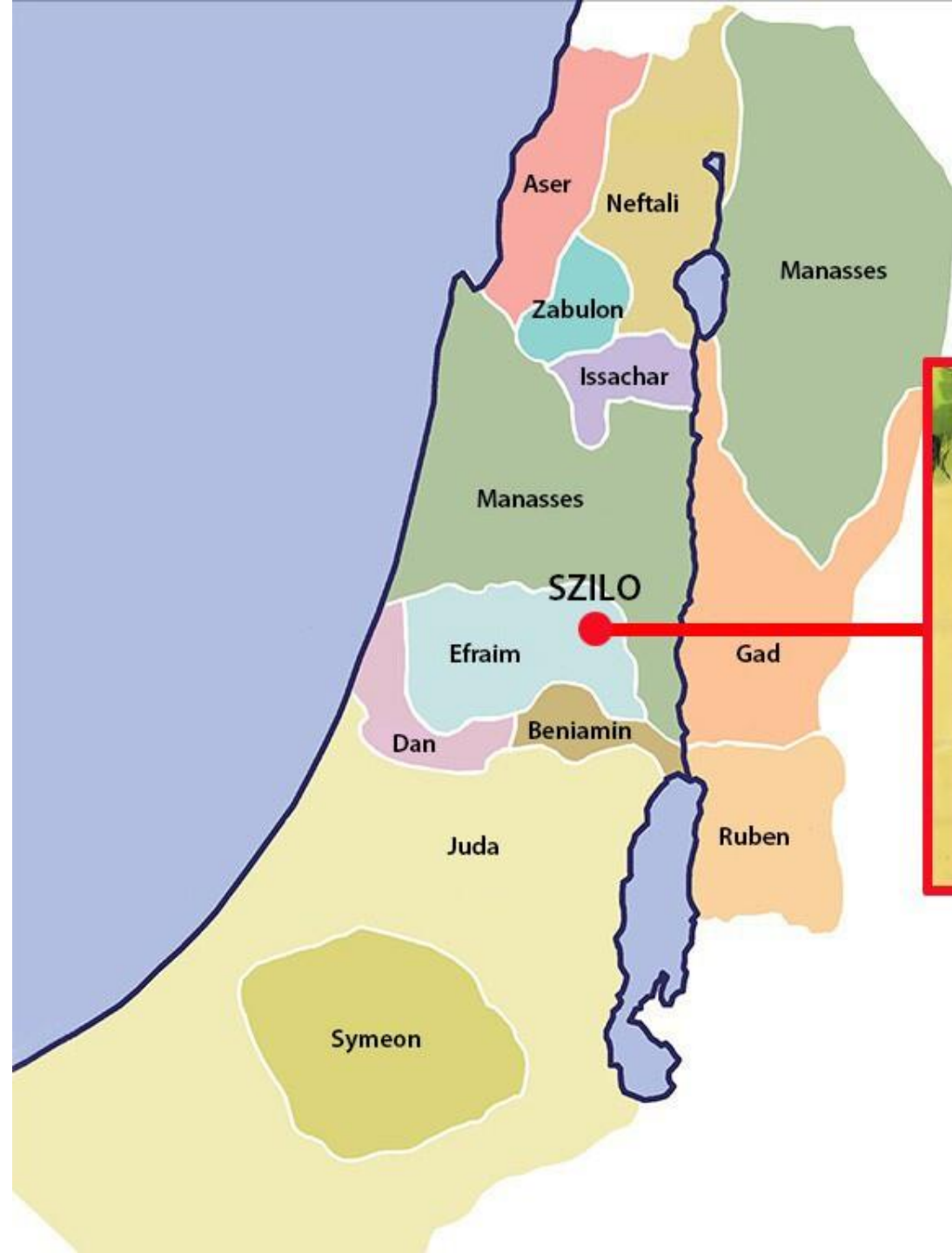
Genealogy of the Priests in David's Time

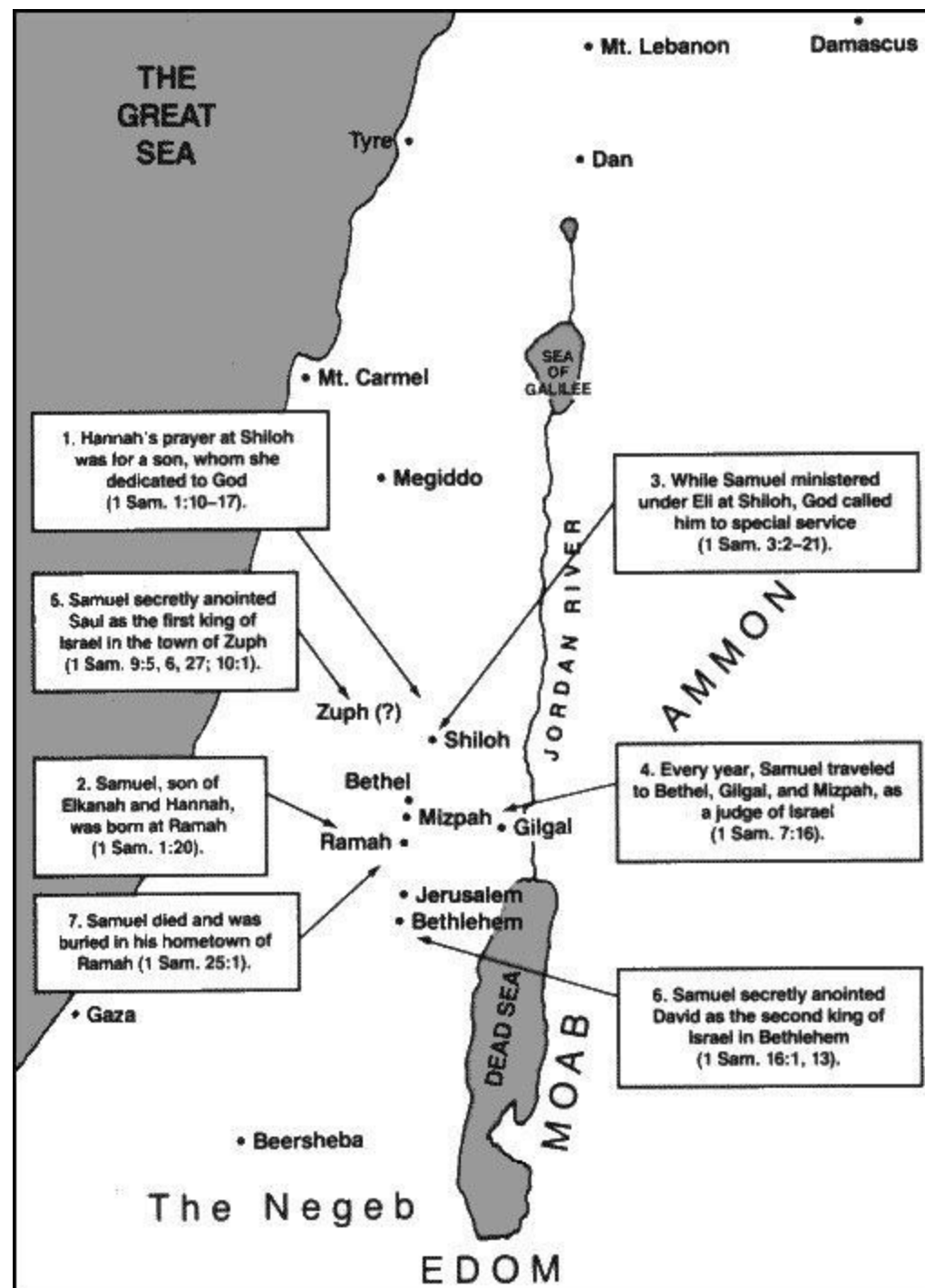

ANNA U HELEGO

- W Rama w okolicach Efraima, a więc Betlejem mieszka Elkan i jego dwie żony Penina i Anna. Penina jest płodna i rodzi mężowi dzieci. Poza tym płodna jest także w wyśmiewaniu się z Anny, która nie mogła mieć dzieci.
- Elkan bardzo kochał Annę i próbował ją pocieszać, ale daremnie. Co roku rodzina udawała się do Szilo, by złożyć ofiarę Bogu. Wówczas to właśnie w Szilo przebywała Arka Przymierza w Namiocie Spotkania. Przy Arce Przymierza służył kapłan Heli i jego dwóch synów.
- Podczas modlitwy Anna złożyła Bogu przyrzeczenie, że jeśli urodzi syna, „oddam go Panu po wszystkie dni jego życia, a brzytwa nie dotknie jego głowy”.
- Anna tak gorliwie się modliła, że Heli myślał, że jest pijana.

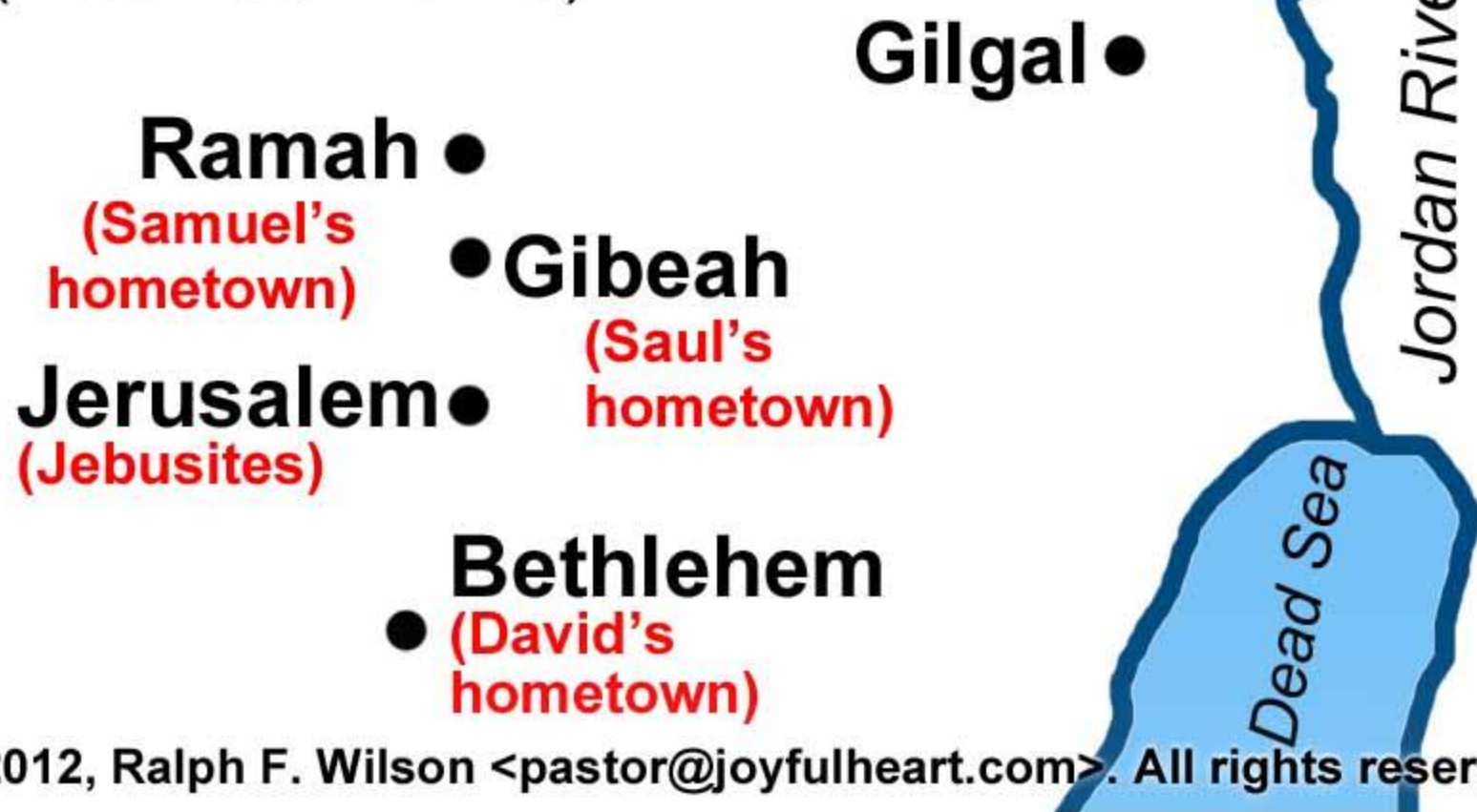
PRZYBYTEK W SZILO

Saul, Samuel and David

(1 Samuel 15-16)

© 2012, Ralph F. Wilson <pastor@joyfulheart.com>. All rights reserved.

ANNA PRZYPROWADZA SAMUELA DO HELIEGO

- Heli pomodlił się w intencji potomstwa Anny i Bóg wysłuchał tej modlitwy.
- Gdy Anna odstawiła od piersi Samuela, zaniósła go z mężem do kapłana Heliego oddać Bogu na służbę. Po spełnieniu swojego przyrzeczenia Anna odmówiła słynną modlitwę, która dziś jest znana jako Pieśń Anny .
- Anna co roku przychodziła do Samuela ofiarując nowy efod, czyli płaszcz w którym służył. Heli pobłogosławił Annę, tak że jeszcze urodziła trzech synów i dwie córki.

SYNOWIE HELEGO

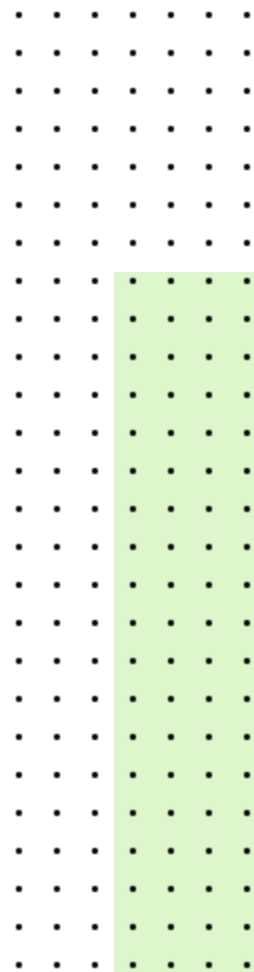
- Niestety Heli ma problem z synami, którzy wykradają od ludzi ofiary, które ludzie przynoszą do złożenia na ołtarzu całopalnym, ponadto współżyją z kobietami, które służą przy Namiecie Spotkania. Heli zwraca im uwagę, ale nieskutecznie. Do Helego przybył „mąż Boży” i robi kapłanowi wielkie wyrzuty: „Dlaczego szanujesz bardziej synów swoich niż Mnie?”.

„OTO JESTEM, PRZECIEŻ MNIE WOŁAŁEŚ”

- „W nocy, kiedy Samuel śpi w przybytku Pańskim, gdzie była Arka Przymierza, chłopiec usłyszał wołający go głos. Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: «Oto jestem». Potem pobiegł do Helego mówiąc mu: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Heli odrzekł: «Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać». Położył się zatem spać. Lecz Pan powtórzył wołanie: «Samuelu!» Wstał Samuel i poszedł do Helego mówiąc: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Odrzekł mu: «Nie wołałem cię, synu. Wróć i połóż się spać». Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pańskie nie było mu jeszcze objawione. I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: «Samuelu!» Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Heli spostrzegł się, że to Pan woła chłopca. Rzekł więc Heli do Samuela: «Idź spać! Gdyby jednak kto cię wołał, odpowiedz: Mów, Panie, bo sługa Twój słucha». Odszedł Samuel, położył się spać na swoim miejscu.
- Przybył Pan i stanąwszy zawołał jak poprzednim razem: «Samuelu, Samuelu!» Samuel odpowiedział: «Mów, bo sługa Twój słucha»” (1 Sm 3, 4-10) Wówczas Bóg powiedział Samuelowi o karach, które spotkają synów Helego, jak i jego samego „Dałem mu poznać, że ukarzę jego dom na wieki za grzech, o którym wiedział, synowie jego bowiem bluźnią Bogu, a on ich nie skarcił”

- Rano Heli spytał się młodego Samuela, co widział i chłopiec mu szczerze wszystko powtórzył. „A Heli rzekł: „On jest Panem! Niech czyni, co uznaje za dobre”.
- Po tym ewidentnie widać, jak bardzo głęboko wierzącym kapłanem jest Heli, jak bardzo ufa Bogu i uznaje go za sprawiedliwego sędziego, a równocześnie nie potrafi się przełamać i postawić się własnym synom.
- Nawet wówczas, gdy wie, że konsekwencją tego będzie ich śmierć. Każdy ma w sobie jakiegoś demona, jakąś część siebie, która jest obrzydliwa, dla Helego była to chorobliwa „miłość” do synów, która była ślepa na ich grzechy.

Biblical Israel

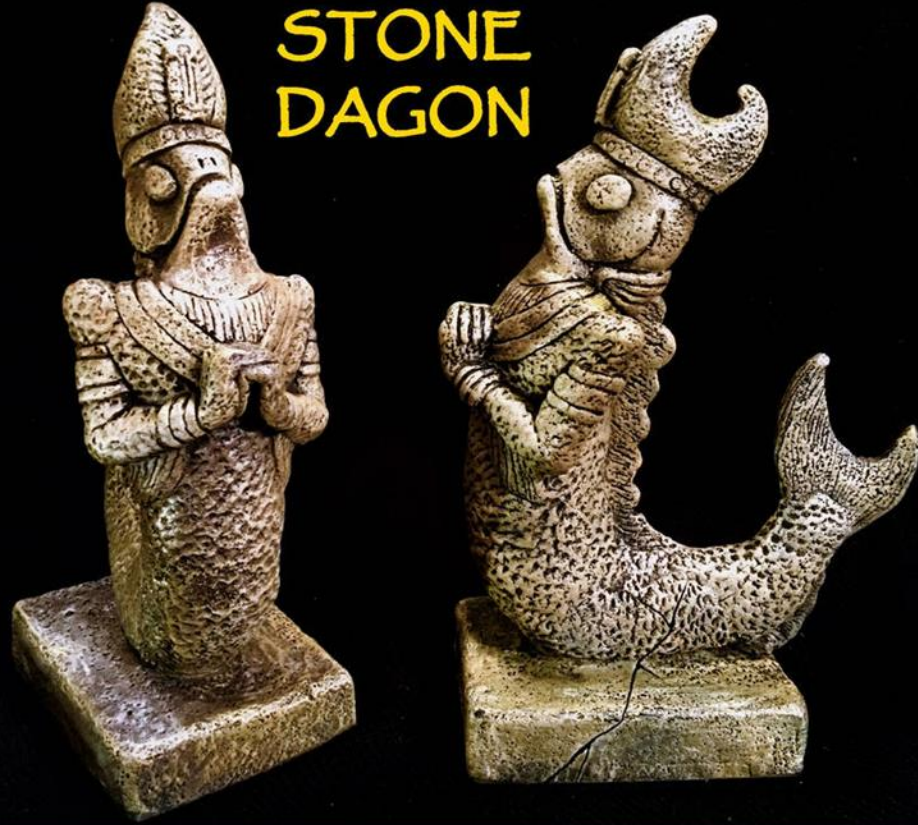

ŚMIERĆ HELIEGO I JEGO SYNÓW

- Po kilku latach Boża przepowiednia się spełniła. Izraelici toczyli wojnę z Filistynami, pierwszą bitwę przegrali. Zginęło cztery tysiące żołnierzy.
- Wówczas Izraelici wpadli na pomysł sprowadzenia Arki Przymierza, by wygrać kolejną bitwę. Żołnierz poszli po Arkę Przymierza do Szilo. Wraz z Arką na pole bitwy wyruszyli synowie Heliego niosąc Arkę Przymierza .
- W tej drugiej bitwie zginęło trzydzieści tysięcy izraelskiej piechoty, w tym dwóch kapłanów - synów Heliego. Arka trafiła do niewoli. Gdy Heli dowiedział się o uprowadzeniu Arki i śmierci synów, spadł z krzesła do tyłu, na krawędź bramy i złamał sobie kark.

STONE
DAGON

ARKA PRZYMIERZA NISZCZY DAGONA

- Filistyni wzięli Arkę do świątyni swojego boga Dagona do Aszkodu. „Gdy wczesnym rankiem mieszkańcy Aszdodu wstali <i>i weszli do świątyni Dagona, spostrzegli, że oto Dagon leżał twarzą do ziemi przed Arką Pańską. Podniósłszy Dagona znów ustawili go na jego miejscu. Ale gdy następnego dnia wstali wczesnym rankiem, zauważyli, że Dagon znów leży twarzą do ziemi przed Arką Pańską, a głowa Dagona i dwie dłonie rąk są odcięte na progu, na swoim miejscu pozostał jedynie tułów Dagona. (Sm 5, 3-4).
- Ponad to na Filistynów padła zaraza „guzów hemoroidalnych”, a więc bardzo bolesnych, choć nie śmiertelnych. Po siedmiu miesiącach Filistyni zwrócili Arkę wraz z darami pokutnymi: pięcioma złotymi guzami oraz pięcioma złotymi myszami .

SAMUEL – OSTATNI SĘDZIA

- Po śmierci Heliego, ostatnim sędzią został Samuel. Pod jego rządami Izraelici stopniowo się nawracali, wygrali także wojnę z Filistynami. Synowie Samuela, podobnie jak synowie Heliego odstąpili od Boga. Kiedy Samuel się zestarzał, zebrała się starszyzna Izraela w Rama i oznajmiła: „«Oto ty się zestarzałeś, a synowie twoi nie postępują twoimi drogami: ustanów raczej nad nami króla, aby nami rządził, tak jak to jest u innych narodów»».

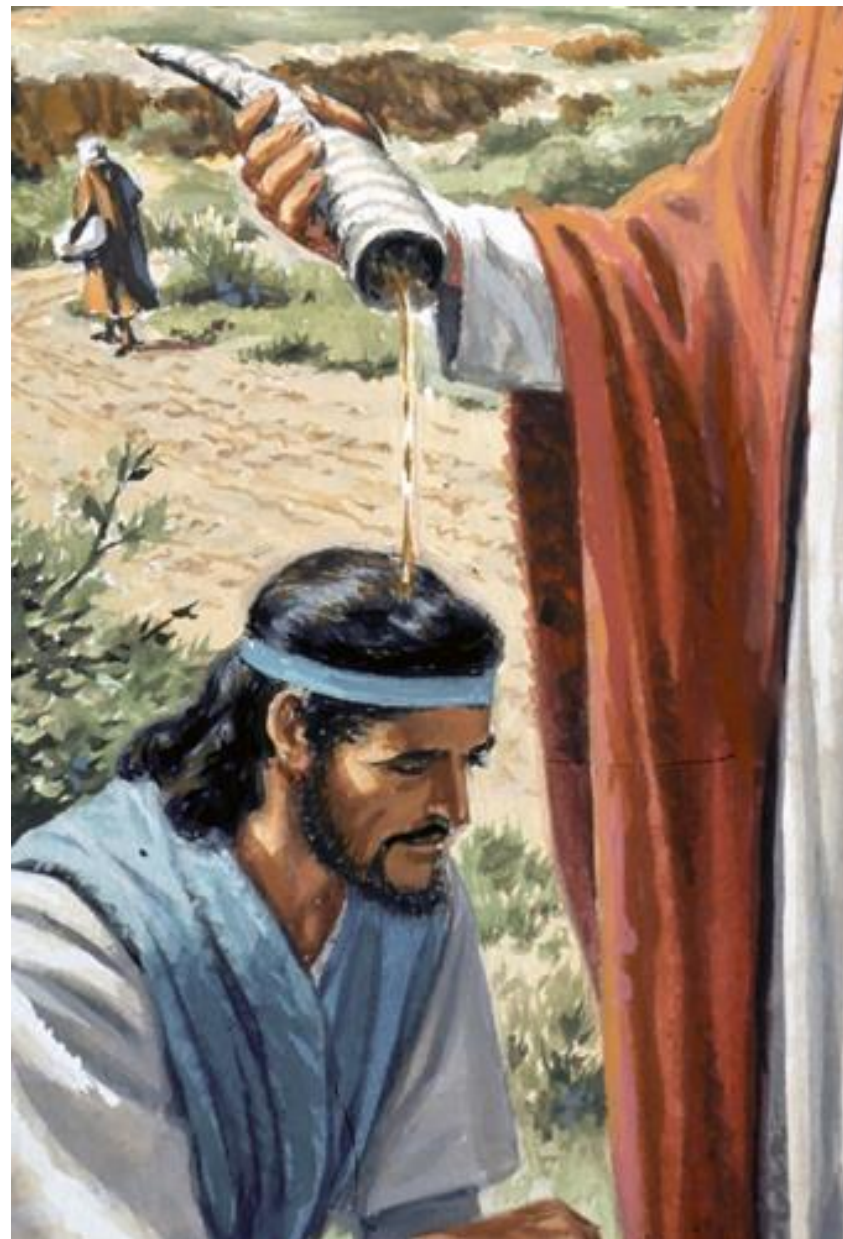
OD JOZUEGO DO SAMUELA

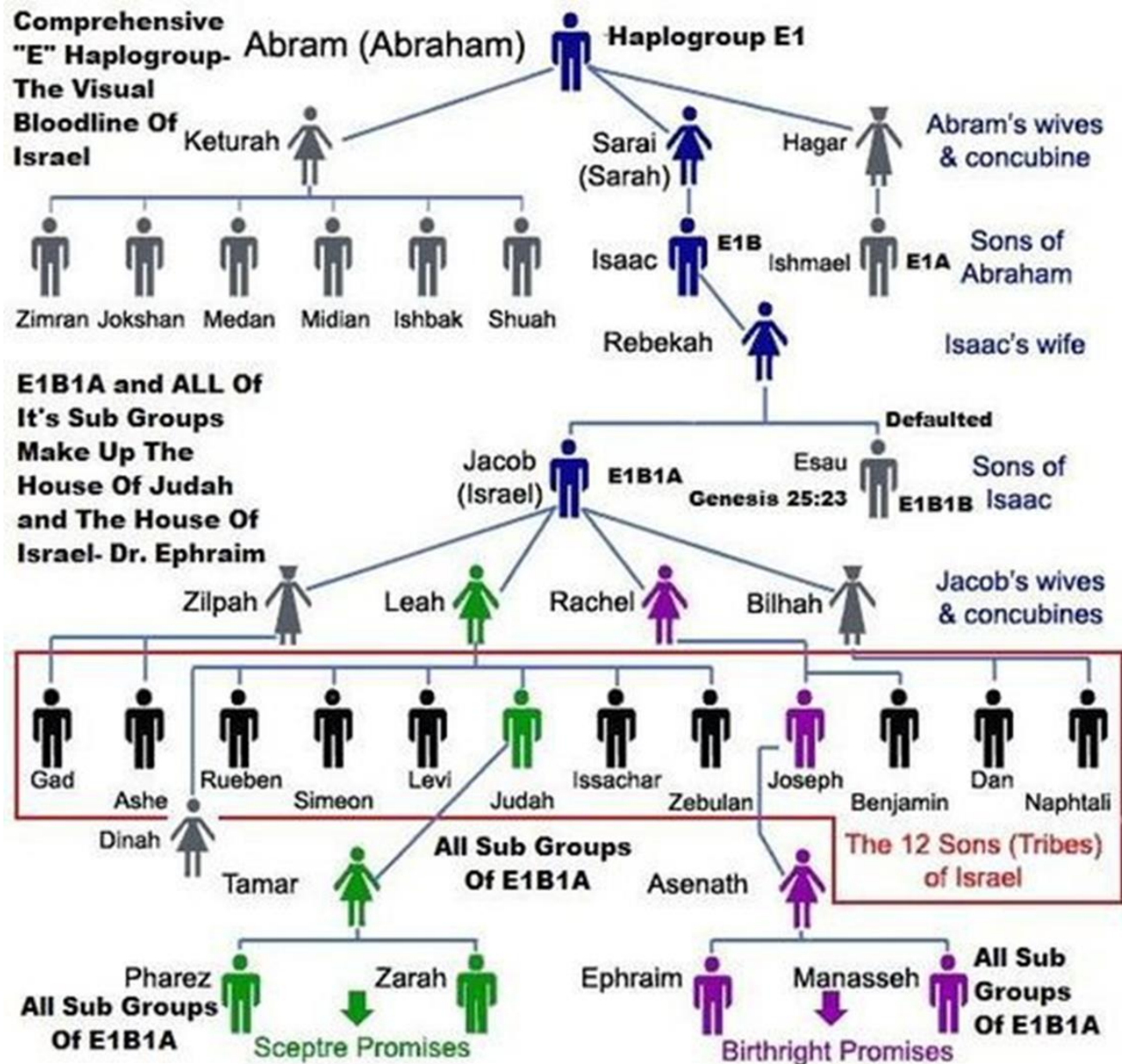
- A Pan rzekł do Samuela: «Wysłuchaj głosu ludu we wszystkim, co mówi do ciebie, bo nie ciebie odrzucają, lecz Mnie odrzucają jako króla nad sobą.» (1 Sm 8, 5-7).
- Zmiana ustroju z teokracji (sędziowie) na monarchię (królowie) bardzo wyraźnie nie podobała się Bogu, ale zgodził się na nią. Historia sędziów rozpoczęła się od Jozuego, który zdobył Ziemię Kanaan, a kończy na wielkim Samuelu, który jako sędzia, kapłan i prorok namaści pierwszego króla Izraela.

SAUL – PIERWSZY KRÓL

- Tak rozpoczyna się historia Saula, syna Kisz dzielnego wojownika z **rodu Beniamina**. W czasie kiedy Samuel odprowadził do domów starszyznę Izraela, Kiszowi zaginęło stado oślic. Kisz wyprawia swojego syna Saula na poszukiwanie zwierząt.
- Biblia opisuje Saula jako „wysokiego i dorodnego, a nie było od niego piękniejszego człowieka wśród synów izraelskich. Wzrostem o głowę przewyższał cały lud”. (1 Sm 9,2). Saul jednak nie może znaleźć oślic, dlatego udaje się do „męża widzącego”, by prosić go o pomoc. Dzień wcześniej Bóg objawił się Samuelowi i powiedział, że nazajutrz przyjdzie do niego człowiek z rodu Beniamina i to on ma być namaszczony na pierwszego króla Izraela. „Kiedy Samuel spostrzegł Saula, odezwał się do niego Pan: «Oto ten człowiek, o którym ci mówiłem, ten, który ma rządzić moim ludem»” (9,17).

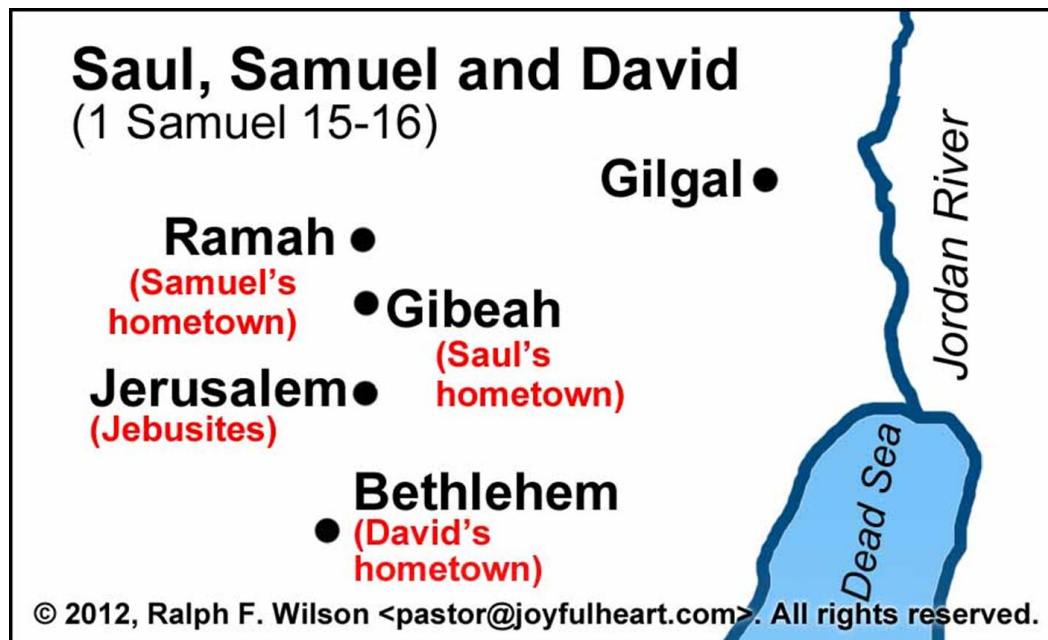

RÓD BENIEMINA

- Drugi syn Jakuba i Racheli, brat Józefa Egipskiego
- Po porodzie Beniamina, Rachela zmarła, dlatego pogrzebana jest nie w ... ale w Betlejem
- Beniaminici są najmniejszym plemieniem, poza tym przegrali wojnę z innymi plemionami
- Nie spełni się proroctwo Jakuba, kiedy umierał w Egipcie o Judzie: „Lwie Judy (...) synowie Twego ojca będą oddawać ci pokłon”. Saul jest z rody Beniamina, a nie Judy
- Tylko Juda i Benjamin przetrwają niewolę asyryjską

Z GIBEA DO GILGAL I POWRÓT

- W Gibeah Samuel składa ofiarę Bogu a w Gilgal Saul wpadł w uniesienie prorockie.
- Potem wraca do Gibeah, gdzie jest „losowanie króla”.

LOSOWANIE KRÓLA

- „Tymczasem Samuel zwołał lud do Mispa. Odezwał się wtedy do Izraelitów: «To mówi Pan, Bóg Izraela: Wyprowadziłem Izraelitów z Egiptu i wyzwoliłem was z ręki Egiptu i z ręki wszystkich królestw, które was ciemiężyły. Lecz wy teraz odrzuciliście Boga waszego, który uwolnił was od wszystkich nieszczęść i ucisków i rzekliście Mu: "Ustanów króla nad nami". Ustawcie się więc przed Panem według pokoleń i według rodów». Samuel kazał wystąpić wszystkim pokoleniom Izraela i padł los na pokolenie Beniamina.”
- Następnie Samuel wylosował Saula, o czym obaj doskonale wiedzieli. Losowanie tylko potwierdzało wybór Saula, gdyż był już przecież namaszczone, choć nikt o tym jeszcze nie wiedział. Losowanie traktowano nie jako przypadek, ale decyzję Boga. Można więc przypuszczać, że losowanie cieszyło się większym autorytetem niż decyzja sędziego, proroka i kapłana w jednej osobie, czyli Samuela.

- Nowy król szybko musi stawić czoła Ammonitom, którzy zaatakowali miasto Jabesz w Gileadzie.
- Saul wojnę wygrał i został bohaterem. Po zwycięstwie armia całego Izraela poszła do Gilgal i obwołała Saula królem .
- W Gilgal Samuel złożył rezygnację ze swego urzędu, jego synowie nie rościli sobie praw następstwa. Izrael oficjalnie stał się monarchią. Samuel kończy swoją przemowę złowrogo: „Zawołam do Pana, a ześle grzmoty i deszcz, abyście poznali i zobaczyli, że wielkie jest wasze wykroczenie, którego dopuściliście się wobec Pana domagając się króla dla siebie». Samuel wołał więc do Pana, a Pan zesłał grzmoty i deszcz w tym samym dniu. Cały naród bardzo się przeląkł tak Pana, jak i Samuela.”

PYCHA SAULA - UZURPACJA WŁADZY KAPŁAŃSKIEJ!

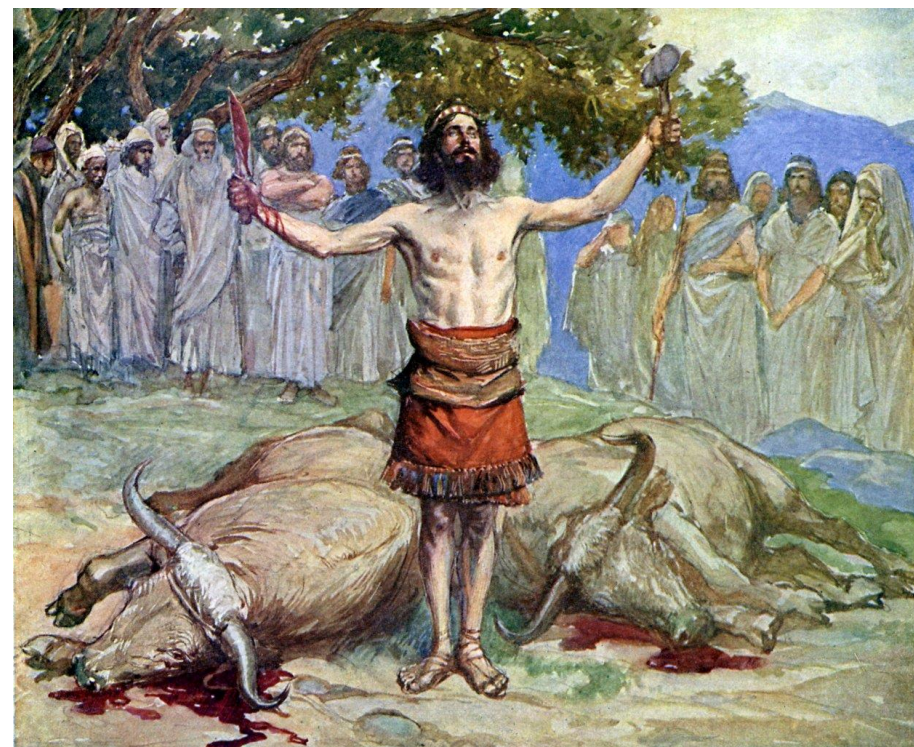
- Szczęśliwe królowanie Saula trwa bardzo krótko. Co prawda razem ze swoim synem Jonatanem wygrywa wojnę z Filistynami, ale dwukrotnie wówczas grzeszy pychą. Po pierwsze w całym kraju miały rozbrzmieć trąby oznajmujące wielkie zwycięstwo, co było przejawem pychy króla. Nie to jednak było najgorsze. **Król udał się do Gilgal by złożyć ofiarę całopalną po zwycięstwie.** Tam był umówiony z Samuelem, który miał przyjść za siedem dni, ale coś go zatrzymało i nie przychodził.
- Zniecierpliwiony lud zaczął odchodzić od Saula, więc co zrobił ten piękny, wysoki król? **Sam złożył ofiarę, choć był z rodu Beniaminitów! Ta uzurpacja władzy kapłańskiej była potwornym grzechem.**
- Poza niezwykłą pychą króla, można dostrzec coś jeszcze: **on tak naprawdę poprzez złożenie ofiary całopalnej nie chciał Bogu oddać chwały, tylko sobie. Ta ceremonia miała czcić jego chwałę, a nie Bożą łaskę,** dzięki której izraelici zwyciężyli. Przecież ofiarę całopalną król mógł złożyć bez ludzi, tylko z samym Samuelem. Gdy tylko Saul skończył rytuał, przybył przerażony Samuel.

SCHEMAT DZIAŁANIA SAULA: WYMÓWKI

1. Zwycięstwo Boga nad Filistynami
2. Pycha Saula:
 - a) trąbienie na trąbach o zwycięstwie Saula
 - b) uzurpacja władzy kapłańskiej w Gilgal
3. Wymówka:

„Musiałem się poświęcić, i złożyłem ofiarę, bo Ciebie nie było, a przed nami kolejna bitwa”.
(Winowajcą Samuel)

UZURPACJA WŁADZY KAPŁAŃSKIEJ DLA WŁASNEJ CHWAŁY I SZUKANIE USPRAWIEDLIWIENIA

- „Rzekł Samuel: «Cóż uczyniłeś?» Odpowiedział Saul: «Ponieważ widziałem, że lud ode mnie odchodzi, a ty nie przybywasz w oznaczonym czasie, gdy tymczasem Filistyni gromadzą się w Mikmas, wtedy sobie powiedziałem: Filistyni zstąpią do mnie do Gilgal, a ja nie zjednałem sobie Pana! Przewyciężyłem się więc i złożyłem całopalenie». I rzekł Samuel do Saula: «Popełniłeś błąd. Gdybyś zachował przykazanie Pana, Boga twego, które ci nałożył, niechybnie umocniłby Pan twoje panowanie nad Izraelem na wieki. A teraz panowanie twoje nie ostoi się. Pan wyszukał sobie człowieka według swego serca: ustanowił go Pan wodzem swego ludu, nie zachowałeś bowiem tego, co ci Pan polecił»” (1 Sm 13, 11-14)
- „Musiałem się poświęcić, i złożyłem ofiarę, bo Ciebie nie było, a przed nami kolejna bitwa”
- **Saul jeszcze beczelnie szuka usprawiedliwienia!** To trzeba mieć tupet. Mało tego, mówi o swoim poświęceniu, które musiał ponieść: „przewyciężyłem się”. Co za obłuda!

JONATAN - SYN SAULA

Nawrócenie Saula

- Samuel opuścił Gilgal. Saul pomimo swoich grzechów odnosi kolejne spektakularne zwycięstwo nad Filistynami, a dokładnie to jego syn Jonatan, który niczym Wołodyjowski zrobił wycieczkę na obóz przeciwników i ich wytracił. Po tym zwycięstwie syna, Saul chciał gonić Filistynów by ich wszystkich pokonać, dlatego zabronił jedzenia posiłku pod karą śmierci.
- Jonatan jednak tego nie usłyszał i zaczął kosztować miodu z pobliskiego lasu, a gdy zwrócono mu uwagę. Książę przekonał innych do wspólnego ucztowania. „Potem lud rzucił się na zdobycz, nabrał owiec, wołów i cielęta, zarzynał je na ziemi i zjadał razem z krwią.”, co było poważnym grzechem.
- Co robi ten wielki, pyszny i piękny król Saul, gdy dowiedział się o występku ludu? **Buduje pierwszy ołtarz Bogu!** To absolutnie niespodziewane. Prawnuk Heliiego Achiasz może złożyć Bogu **ofiare prześlagną** . **Saul więc przechodzi jakieś mocne nawrócenie**. Król jednak nie wiedział, kto stał za występkiem, dlatego robi losowanie, by odnaleźć winnego, którego chce zabić. Los pada na jego syna Jonatana.
- **Saul jest gotów zabić swojego syna, gdyż wystąpił przeciw Bogu, który wymagał całkowitego zniszczenia wroga. Taka bojaźń wobec Boga, ponad siebie i własnego syna, była czymś czego do tej pory nie moglibyśmy spodziewać się po Saulu.**
- Wojownicy stają w obronie Jonatana

NAWRÓCENIE SAULA: BUDOWA OŁTARZA I SYN JONATAN

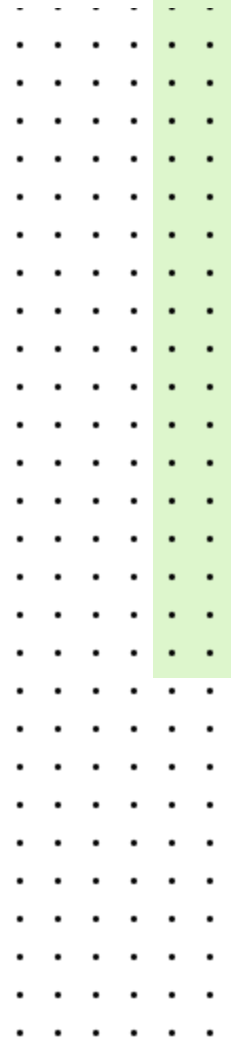
Co prawda w innych okolicznościach,
ale **Saul jest w stanie oddać Bogu
własnego syna, tak jak Abraham.**

Samuel musiał być pod
wrażeniem

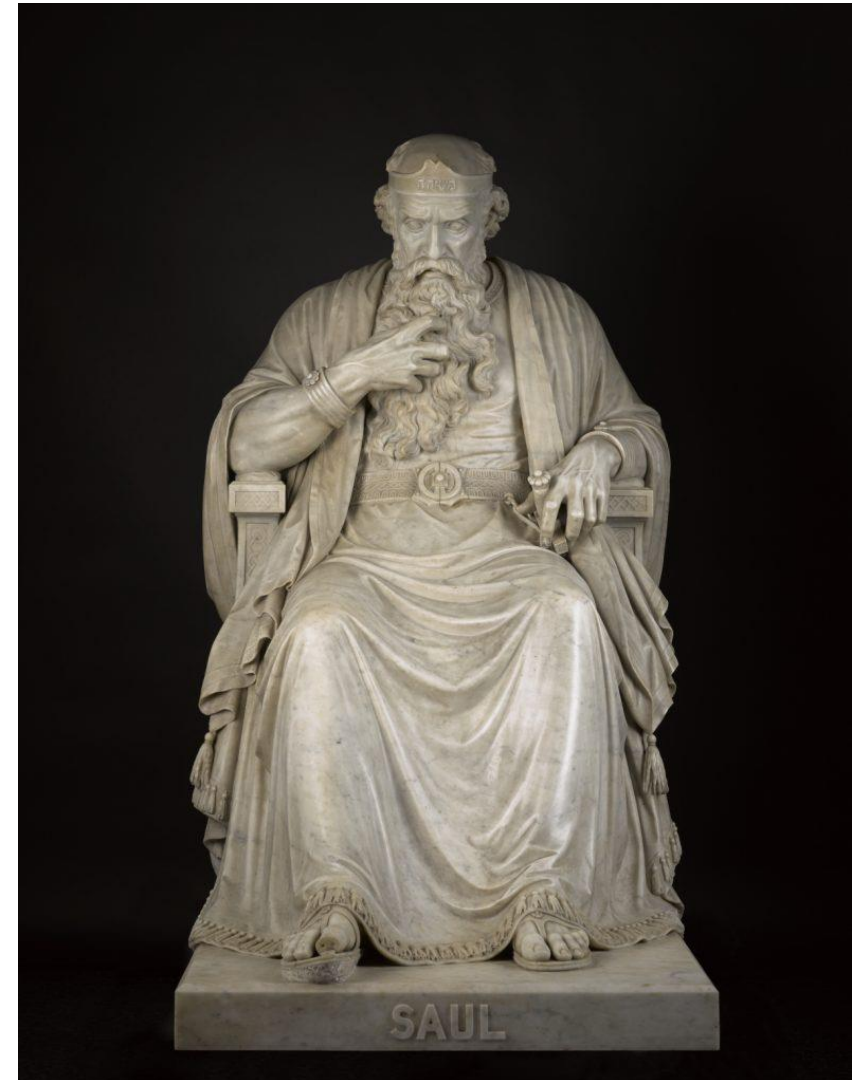

S A U L O D S A M U E L A
D O S T A J E D R U G Ą
S Z A N S Ę W
N A G R O D Ę Z A
N A W R Ó C E N I E
(B U D O W A
O Ł T A R Z A I
O D D A N I E S Y N A
B O G U (J A K
A B R A H A M)

DRUGA SZANSA SAULA

- Samuel jeszcze raz spotkał się z Saulem. Może to była kolejna szansa dla pierwszego króla Izraela? Nagroda za budowę ołtarza i gotowość poświęcenia syna Jonatana.
- Potem rzekł Samuel do Saula: «To mnie posłał Pan, aby cię namaścić na króla nad swoim ludem, nad Izraelem. Posłuchaj więc teraz słów Pana. Tak mówi Pan Zastępów: Ukarzę Amaleka za to, co uczynił Izraelitom, jak stanął przeciw nim na drodze, gdy szli z Egiptu. Dlatego teraz idź, pobijesz Amaleka i obłożysz klątwą wszystko, co jest jego własnością; nie lituj się nad nim, lecz zabijaj tak mężczyzn, jak i kobiety, młodzież i dzieci, woły i owce, wielbłądy i osły» (1 Sm 15, 1-3). **Obłożenie całego łupu klątwą oznaczało, że wszystko ma zostać zabite na miejscu.**
- Saul posłuchał Samuela, a tak naprawdę Boga, zebrał armię i wyruszył na Amalekitów. Wojnę wygrał, ale **zamiast zbudować Bogu ołtarz, zbudował sobie pomnik zwycięstwa na słynnej górze Karmel.**
- Podobnie jak po wygranej wojnie z Filistynami kazał dąć w trąby w całym Izraelu, tak po wygranej z Amalekitami wybudował sobie pomnik. Jedno jak i drugie było przejawem jego gigantycznej pychy i braku wdzięczności wobec Boga. Przecież te wszystkie zwycięstwa odnosił nie on, ale Bóg.

POMNIK I UKRADZONE ŁUPY

- Samuel, który dowiedział się o pomniku, pełen smutku w sercu, bo kochał Saula, wyruszył do niego do Gilgal. Gdy się przywitali, **sędzia usłyszał stada owiec i bydła, które król miał zabić po wojnie, gdyż były obłożone klątwą.**
- Saul zamiast bić się w piersi znów szuka wymówki. Kiedy zgrzeszył uzurpacją władzy kapłańskiej po wojnie z Filistynami, także szukał wymówki. Tu się dzieje podobnie: „Lud bowiem zlitował się nad najlepszymi owcami i większym bydłem w celu złożenia z nich ofiary Panu, Bogu twemu, a to, co pozostało, wytępiłiśmy” Samuel ma dość tego. Krzyczy na króla: „Dosyć!”. Znów „płaszczek cnotliwości”.
- Samuel ze złamanym sercem mówi do Saula: „Rzuciłeś się na łup, popełniłeś więc to, co złe jest w oczach Pana (...) Nie będziesz już królem nad Izraelem”.

1. Bóg wygrywa wojnę z Amalekitami
2. Pycha Saula:
 - a) Saula zamiast zbudować ołtarz Bogu, buduje sobie pomnik na górze Karmel.
 - b) Karze trąbić w trąby o zwycięstwie Saula
 - c) Kradzież łupów (najlepsze zwierzęta), które miały być wszystkie zabite
 - d) Nie zabija króla Agaga, żeby się nim chwalić
3. Wymówka:

„Lud bowiem zlitował się nad najlepszymi owcami i większym bydłem w celu złożenia z nich ofiary Panu, Bogu twemu, a to, co pozostało, wytępiłszy»”

(Winowajcą lud)

SZUKANIE USprawiedliwienia

Druga szansa

1. Zwycięstwo Boga nad Filistynami

2. Pycha Saula:

a) trąbienie na trąbach o zwycięstwie Saula

b) uzurpacja władzy kapłańskiej w Gilgal

3. Wymówka:

„Musiałem się poświęcić, i złożyłem ofiarę, bo Ciebie nie było, a przed nami kolejna bitwa”.

(Winowajcą Samuel)

1. Bóg wygrywa wojnę z Amalekitami

2. Pycha Saula:

a) Saula zamiast zbudować ołtarz Bogu, buduje sobie pomnik na górze Karmel.

b) Karze trąbić w trąby o zwycięstwie Saula

c) Kradzież łupów (najlepsze zwierzęta), które miały być wszystkie zabite

d) Nie zabija króla Agaga, żeby się nim chwalić

3. Wymówka:

„Lud bowiem zlitował się nad najlepszymi owcami i większym byłem w celu złożenia z nich ofiary Panu, Bogu twemu, a to, co pozostało, wytępiłiśmy»”

(Winowajcą lud)

ROZDARTY PŁASZCZ SAMUELA

- **I znów Saul błaga o wybaczenie:** „«Popełniłem grzech: Przekroczyłem nakaz Pana i twoje wskazania, bałem się bowiem ludu i usłuchałem jego głosu. Ty jednak daruj moją winę i chodź ze mną, ażebym oddał pokłon Panu». Na to Samuel odrzekł Saulowi: «Nie pójdę z tobą, gdyż odrzuciłeś słowo Pana i dlatego odrzucił cię Pan. Nie będziesz już królem nad Izraelem».
- Kiedy Samuel odwrócił się, by odejść, **[Saul] chwycił kraj jego płaszcza, tak że go rozdarł.** Wtedy rzekł do niego Samuel: «Pan odebrał ci dziś królestwo izraelskie, a powierzył je komu innemu, lepszemu od ciebie. Chwała Izraela nie kłamie i nie żałuje, gdyż to nie człowiek, aby żałował». Odpowiedział Saul: «Zgrzeszyłem. Bądź jednak łaskaw teraz uszanować mię wobec starszyzny mego ludu i wobec Izraela, wróć ze mną, abym oddał pokłon Panu, Bogu twemu». Wrócił Samuel i szedł za Saulem. Saul oddał pokłon Panu.” (1 Sm 15, 25-31)
- **I po raz kolejny Saul niby błaga o przebaczenia, ale zrzuca winę na lud,** następnie wykorzystuje ewidentną słabość Samuela do siebie i prosi by za nim poszedł pokazać się starszyźnie Izraela. Miało to dodać autorytetowi królowi. Samuel daje mu kolejną szansę i **Saul faktycznie stracił pojmanego Agaga, króla Amalekitów.** Po tamtej egzekucji, Samuel opuścił króla na zawsze i już nigdy się nie spotkali.
- Saul miał zabić Agaga, ale nie zrobił tego, żeby się nim chwalić.

KILKA SZANS SAULA I UTRATA TRONU

- Saul ciągle grzeszył pychą: trąbienie o zwycięstwie nad Filistynami, uzurpacja władzy kapłańskiej w Gilgal, budowa pomnika na górze Karmel, i ostatni gwóźdź do przysłowiowej trumny, czyli przywłaszczenie łupu, który był obłożony klątwą. Nie to jednak u Saula było najgorsze, ale to, że nie brał odpowiedzialności za swój grzech.
- Tak jak Adam zrzucił winę na Ewę, a Ewa na węża, tak Saul za każdym razem zrzucił z siebie odpowiedzialność zakrywając swój grzech płaszczkiem cnotliwości. I to było jego największą winą. Samuel ciągle dawał mu szanse, a on ciągle przegrywał z własnym ego, a po przegranej z pychą szukał wymówki zamiast wziąć odpowiedzialności. To ostatecznie doprowadziło go do utraty korony, choć formalnie był królem aż do śmierci.
- Czy Saul faktycznie tak bardzo żałował za grzechy, że roztargał płaszcz Samuelowi, czy bał się utraty władzy? Gdyby jego przebiegania były tak samo szczere, jak rzewne i pompatyczne, pewnie by pozostał królem.

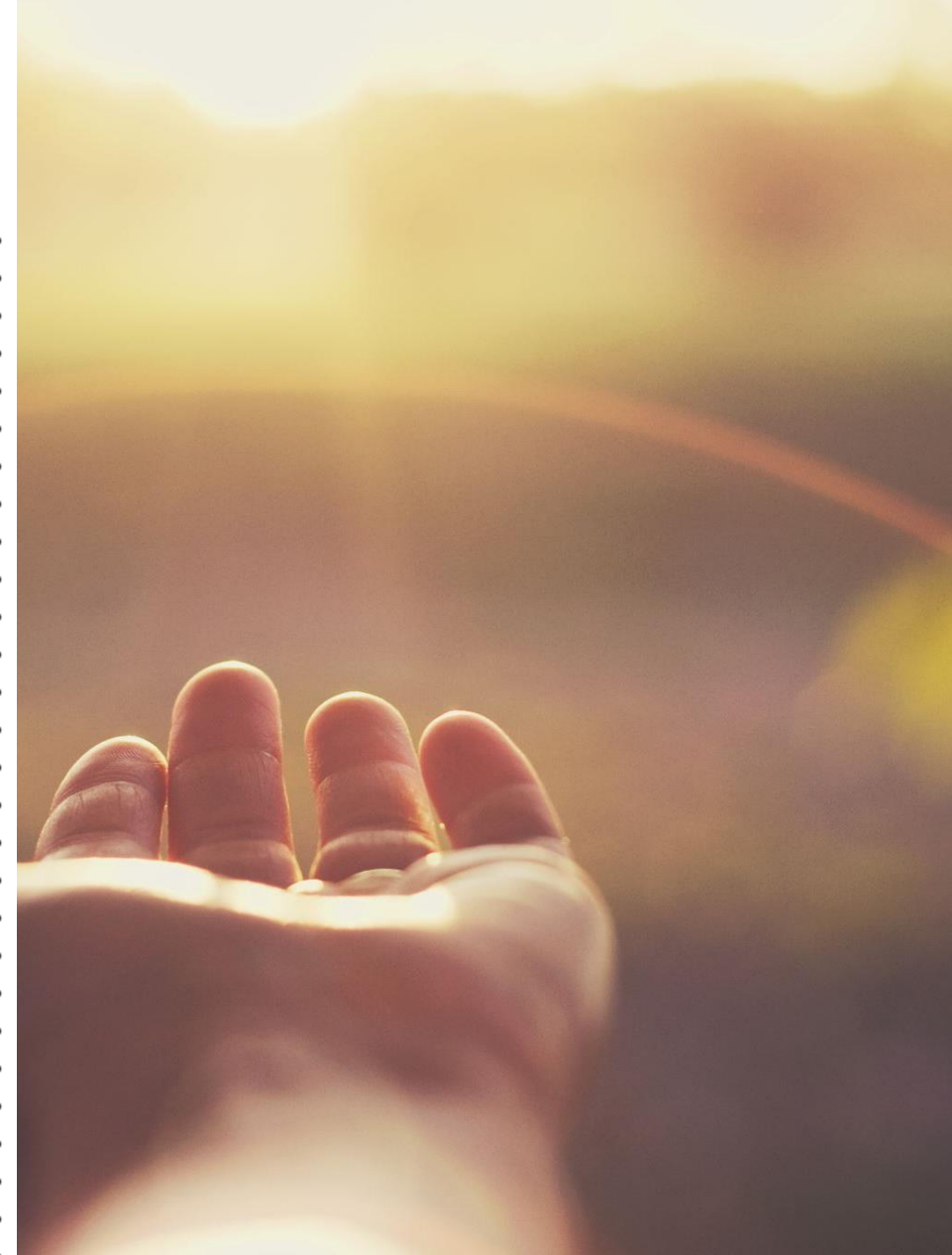

SAUL'S DISOBEDIENCE

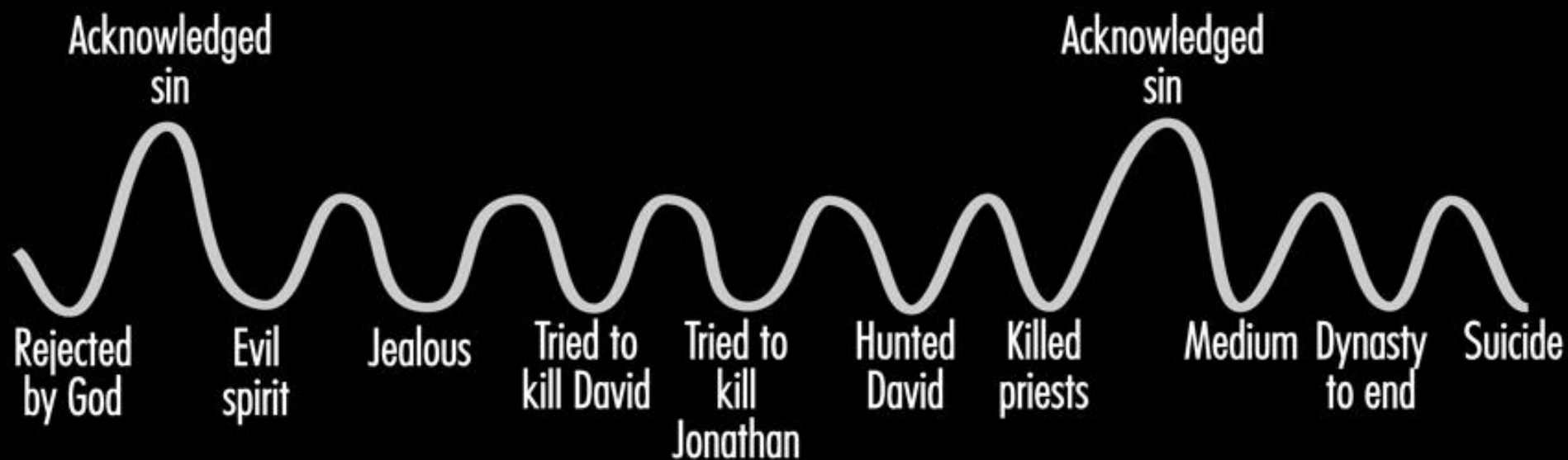
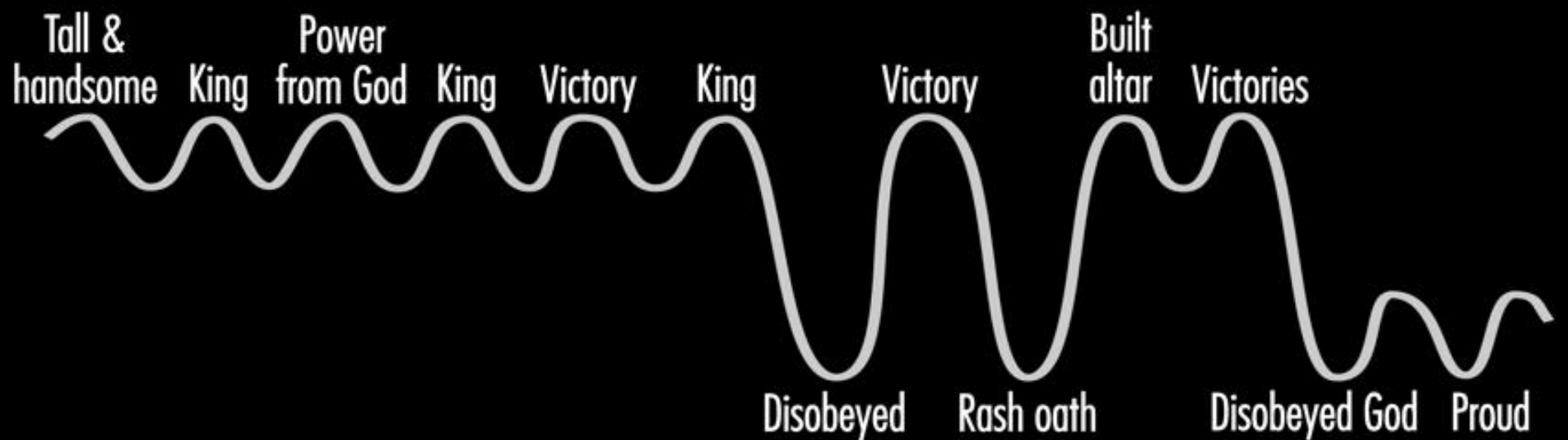

CZEGO NAS UCZY HISTORIA SAULA?

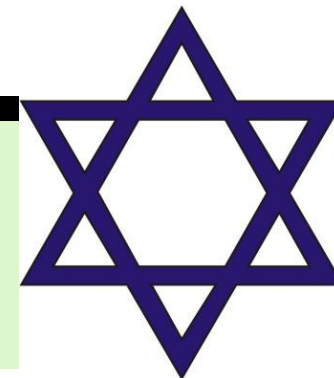
- Czy potrafię zwrócić uwagę bliskiej mi osobie ryzykując z nią relację? (Heli i synowie)
- Jak długo okazuję Bogu wdzięczność za spełnienie prośby? Czy tak długo jak się o nie modliłem? (Gdyby Saul miał w sobie wdzięczność za wygrane wojny, nie popełniłby tyle grzechów)
- Jak reaguję na Boże powołanie w życiu codziennym? (Saul ukrywa się w taborze)
- Czy potrafię przyznać się do winy, czy ciągle szukam wymówek i zrzucam odpowiedzialność na kogoś innego? („Zbliża się kolejna bitwa, a Samuela nie było”)

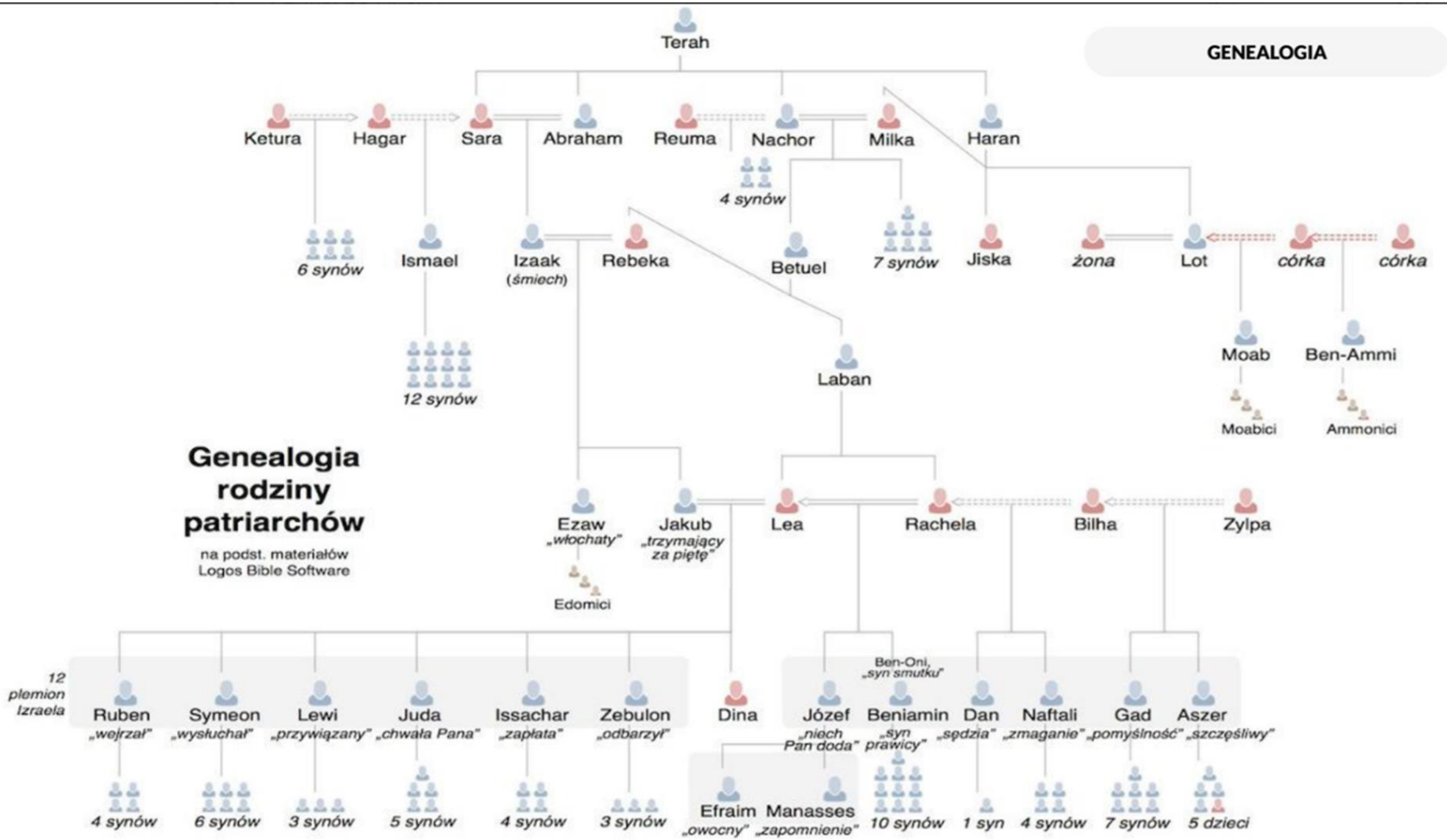

Saul's life

KRÓL DAWID

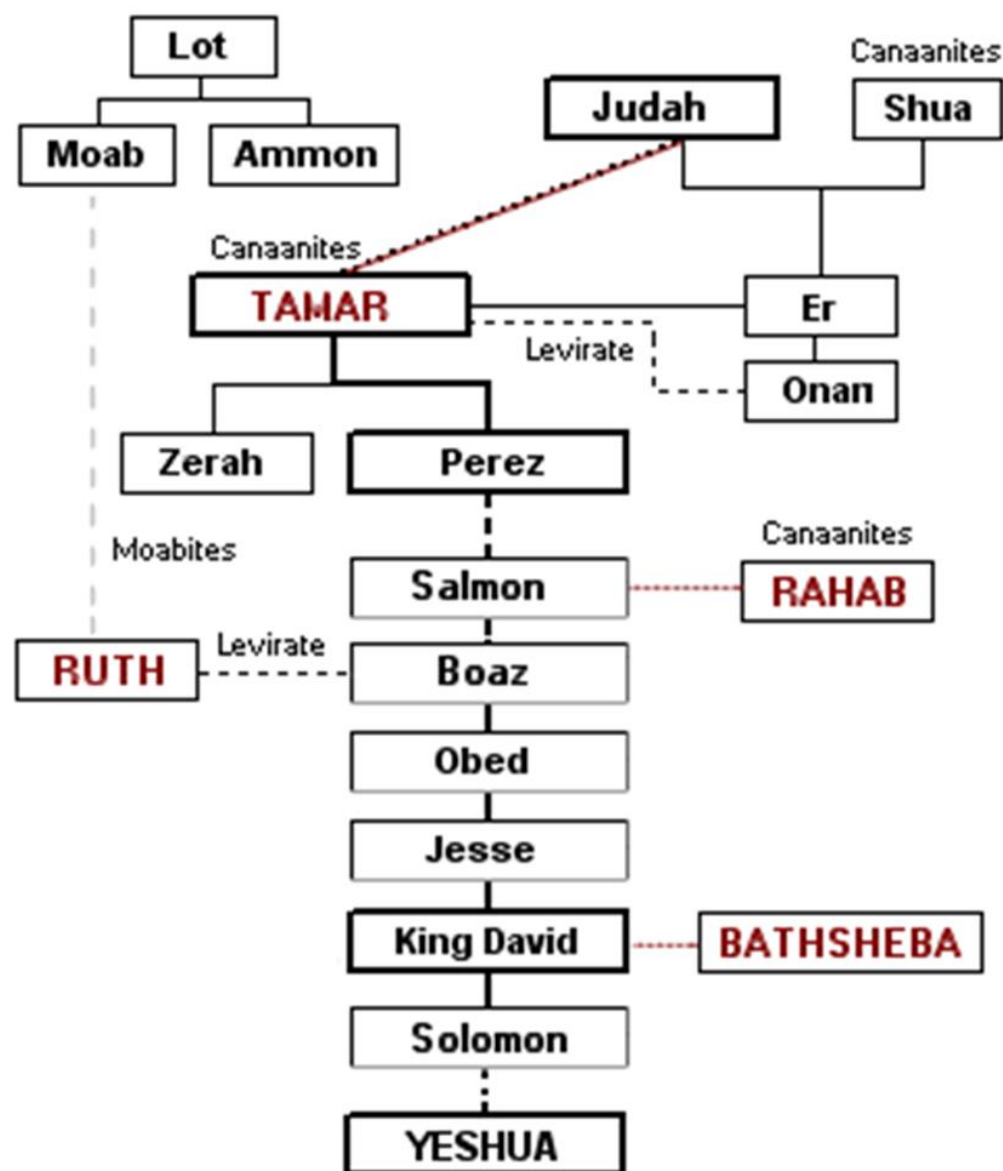
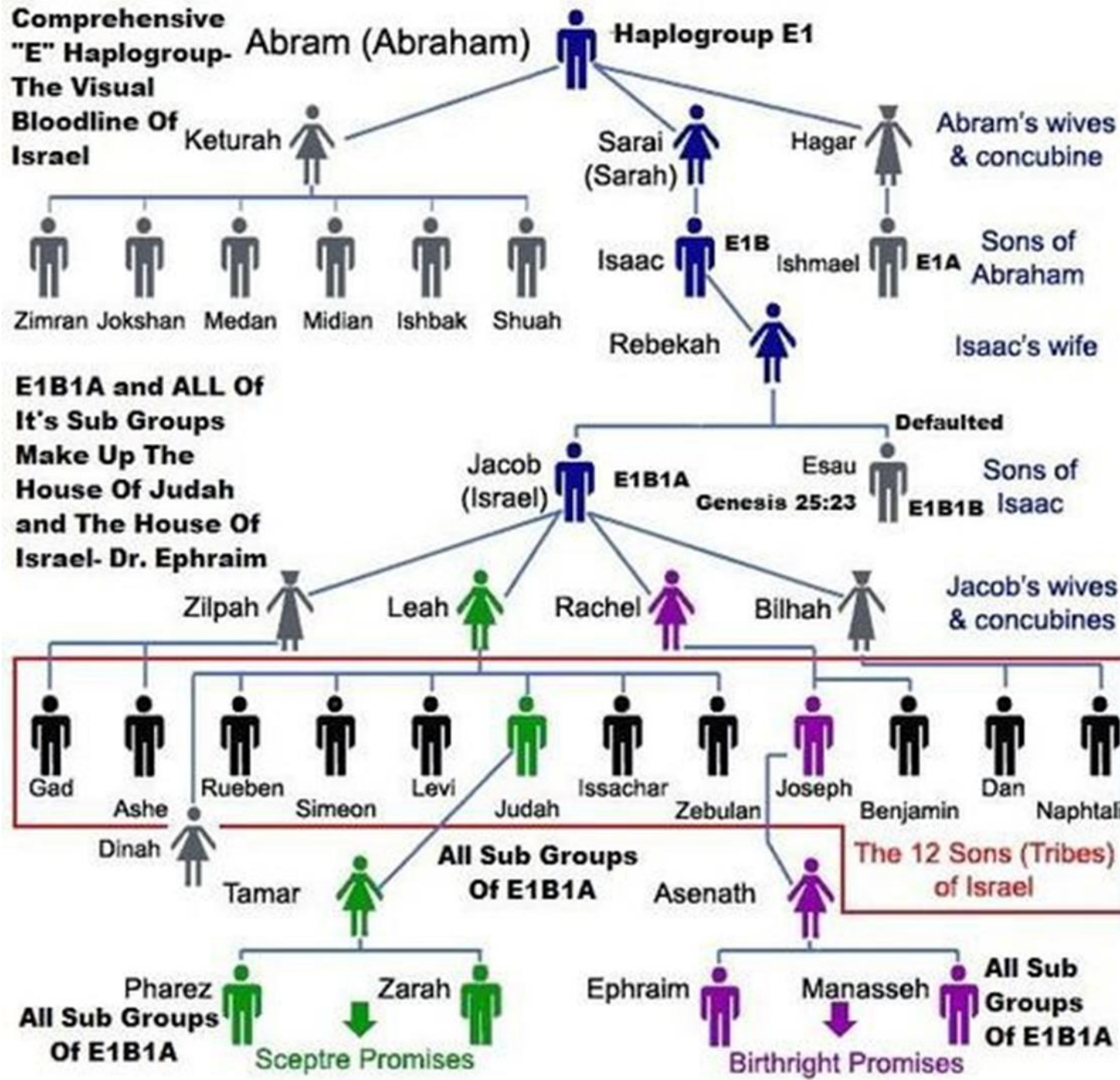

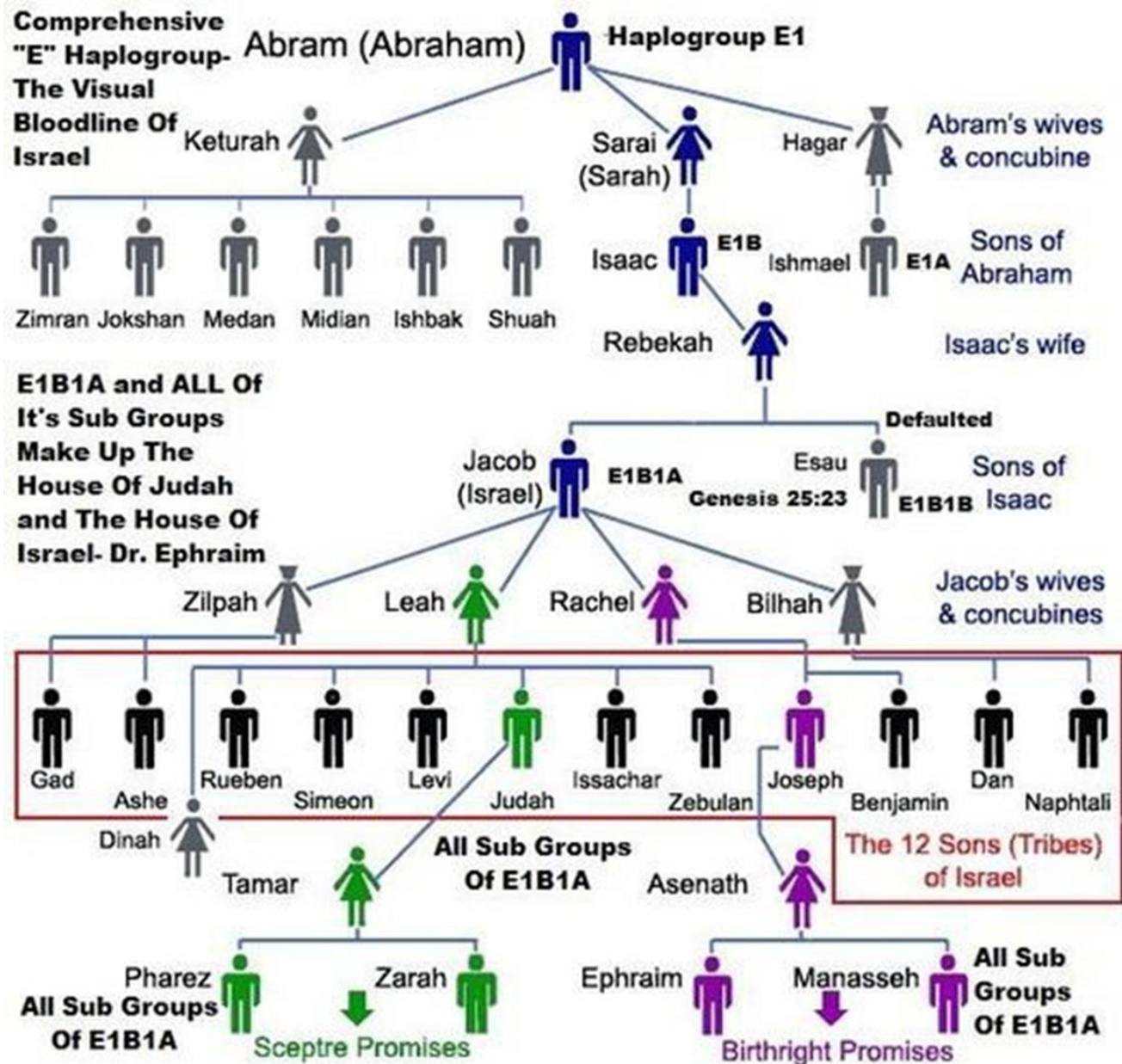

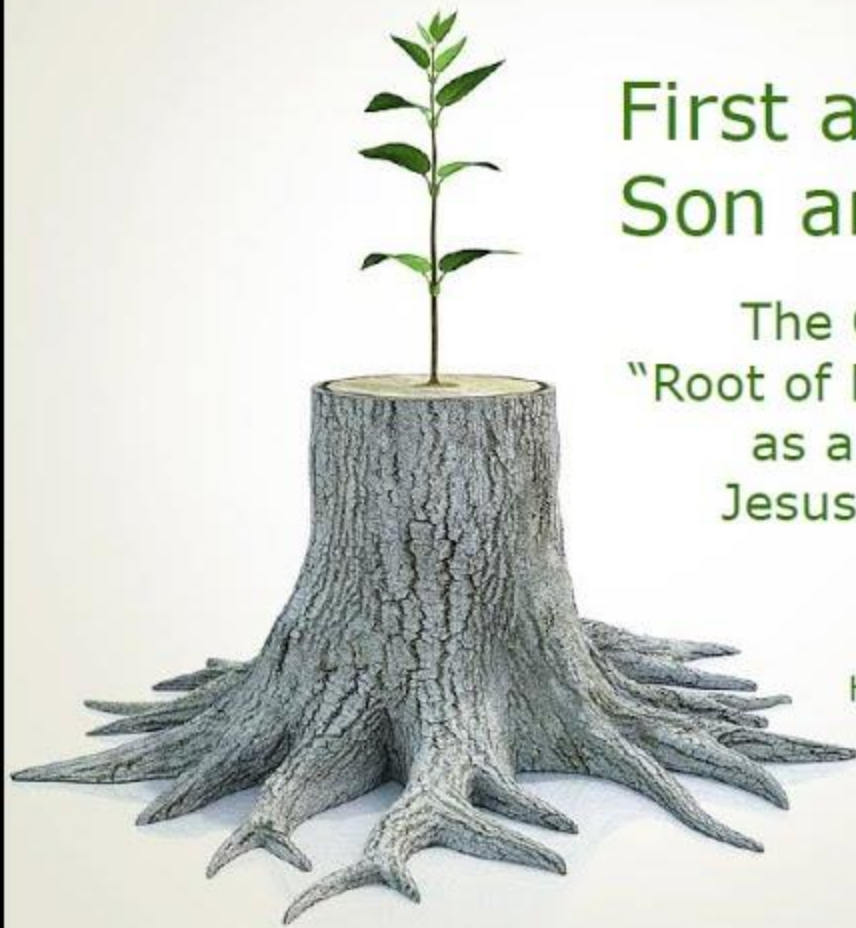
Genealogia rodziny patriarchów

na podst. materiałów Logos Bible Software

**Comprehensive
"E" Haplogroup-
The Visual
Bloodline Of
Israel**

First and Last, Son and Lord:

The Case for
"Root of David/Jesse"
as a Sign of
Jesus' Divinity

Seth Vitrano-Wilson
Horizons International
BTC October 2021

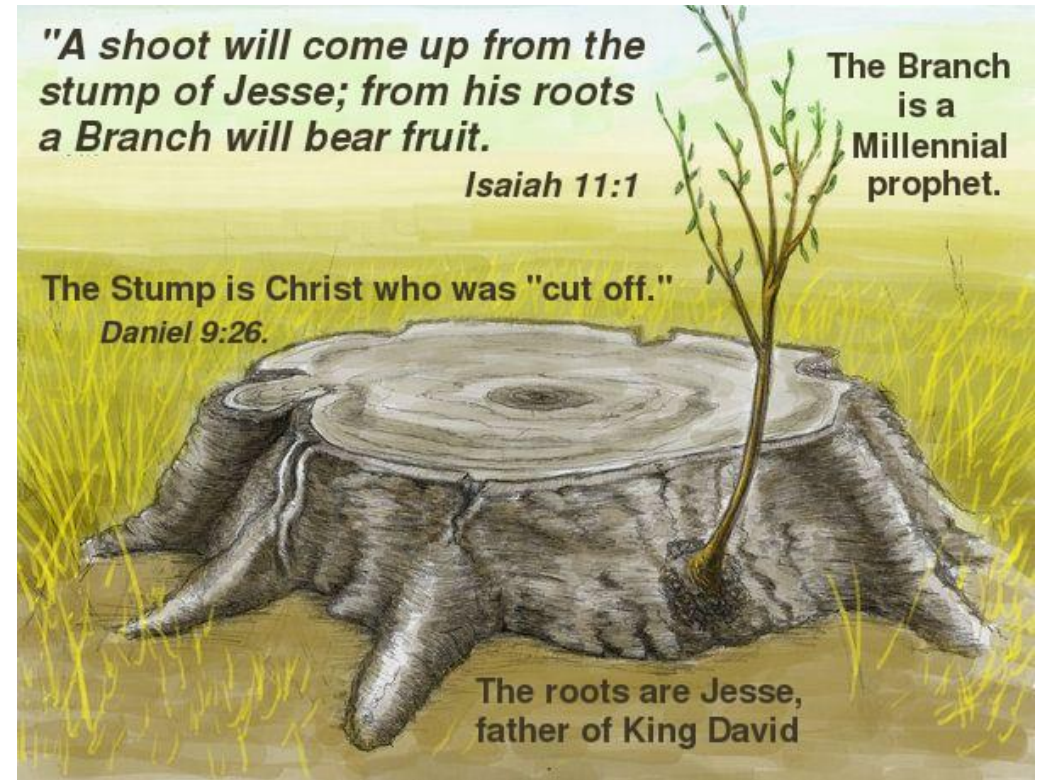
*"A shoot will come up from the
stump of Jesse; from his roots
a Branch will bear fruit."*

Isaiah 11:1

The Branch
is a
Millennial
prophet.

The Stump is Christ who was "cut off."

Daniel 9:26.

The roots are Jesse,
father of King David

UMIERAJĄCY JAKUB W EGIPCIE POWIEDZIAŁ:

- „Judo, ciebie sławić będą bracia twoi,
twoja bowiem ręka na karku twych
wrogów!

Synowie twego ojca będą ci oddawać
pokłon!

Judo, młody lwie, na zdobyczy rósć
będziesz, mój synu:
jak lew czai się, gotuje do skoku,
do lwicy podobny - któż się ośmieli go
drażnić?

Nie zostanie odjęte berło od Judy
ani laska pasterska spośród kolan
jego,
aż przyjdzie ten, do którego ono
należy,
i zdobędzie posłuch u narodów!⁵
Przywiąże on swego osiołka w winnicy
i źrebię ośle u winnych latorośli.
W winie prać będzie swą odzież,
i w krwi winogron - swą szatę.
Będą mu się iskrzyły⁶ oczy od wina,
a zęby będą białe od mleka.”

NAMASZCZENIE DAWIDA

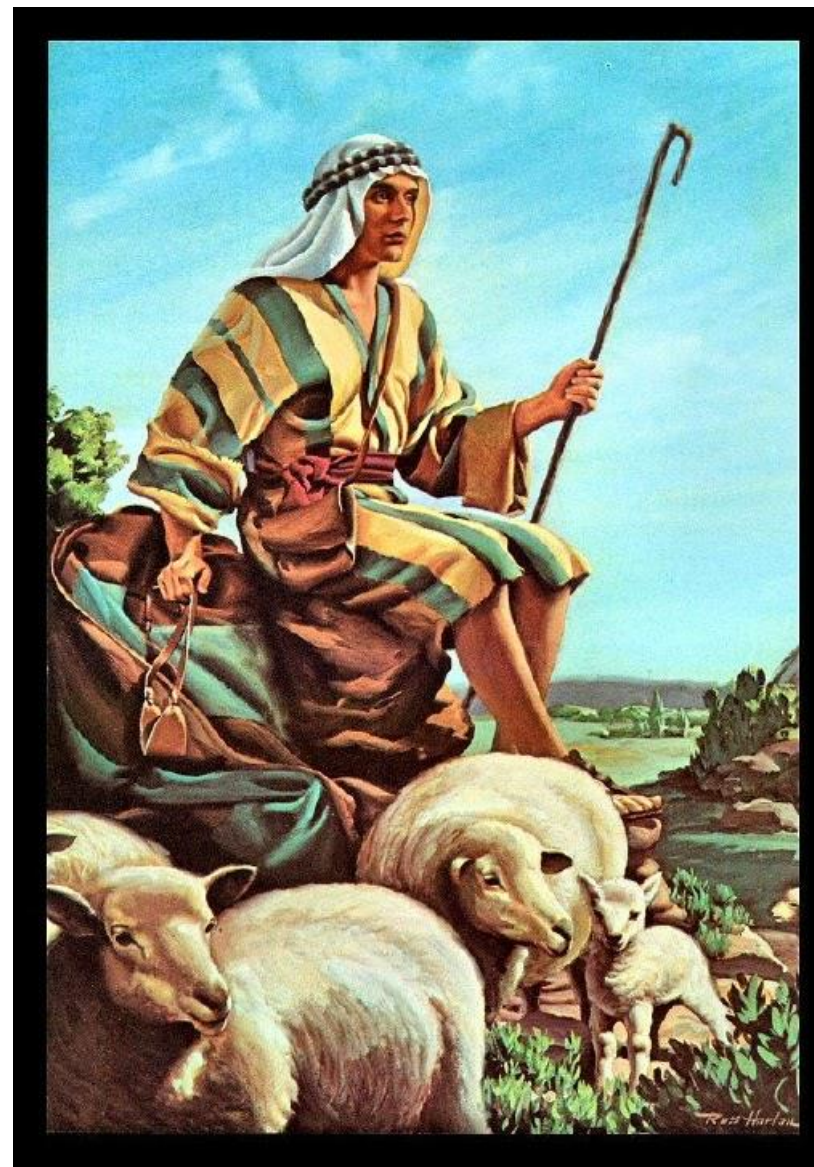
- „Rzekł Pan do Samuela: «Dokąd będziesz się smucił z powodu Saula? Uznałem go przecież za niegodnego, by panował nad Izraelem. Napełnij oliwą twój róg i idź: Posyłam cię do Jessego Betlejemity, gdyż między jego synami upatrzyłem sobie króla». Samuel odrzekł: «Jakże pójdę? Usłyszy o tym Saul i zabije mnie». Pan odpowiedział: «Weźmiesz ze sobą jałowicę i będziesz mówił: "Przybywam złożyć ofiarę Panu". **Zaprosisz więc Jessego** na ucztę ofiarną, a Ja wtedy powiem ci, co masz robić: wtedy namaścisz tego, którego ci wskażę»”

SAMUEL W BETLEJEM

- Przybycie Samuela do Betlejem wzbudza strach mieszkańców. Samuel był wielkim sędzią, prorokiem i kapłanem, co mogłoby go sprowadzać do judzkiej wioski? Samuel zapewnia o swoich pokojowych zamiarach, odnajduje Jessego, oczyszcza rytualnie jego rodzinę, by złożyć ofiarę Bogu.
- To naprawdę było niespotykane by ten wielki sędzia gościł u zwykłej rodziny, tym bardziej dziwne się wydaje, że Jesse nie odszukał swojego najmłodszego syna. Można by przypuszczać, że Dawid wypasa owce kilka godzin drogi od domu i Jesse nie miał śmiałości, by wielki Samuel miał tyle godzin czekać na jego najmłodszego syna.

NAMASZCZENIE DAWIDA SYNA JESSEGO

- Po oczyszczeniu Samuel szuka „pomazańca”, czyli przyszłego króla wśród obecnych synów Jessego, czy przyszłego króla. „Oczyścił też Jessego i jego synów i zaprosił ich na ofiarę. Kiedy przybyli, spostrzegł Eliaba i mówił: «Z pewnością przed Panem jest jego pomazaniec». Pan jednak rzekł do Samuela: «Nie zważaj ani na jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak widzi Bóg>, bo człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce ».” (1 Sm 16, 5-7) Historia ta powtarza się jeszcze sześciokrotnie i żaden z synów Jessego nie był przeznaczony na namaszczenie królewskie. „Samuel więc zapytał Jessego: «Czy to już wszyscy młodzieńcy?» Odrzekł: «Pozostał jeszcze najmniejszy, lecz on pasie owce». Samuel powiedział do Jessego: «Poślij po niego i sprowadź tutaj, gdyż nie rozpoczniemy uczyty, dopóki on nie przyjdzie». Posłał więc i przyprowadzono go: był on rudy, miał piękne oczy i pociągający wygląd. - Pan rzekł: «Wstań i namaść go, to ten». Wziął więc Samuel róg z oliwą i namaścił go pośrodku jego braci. Począwszy od tego dnia duch Pański opanował Dawida. Samuel zaś udał się z powrotem do Rama.” (1 Sm 16, 11-13)

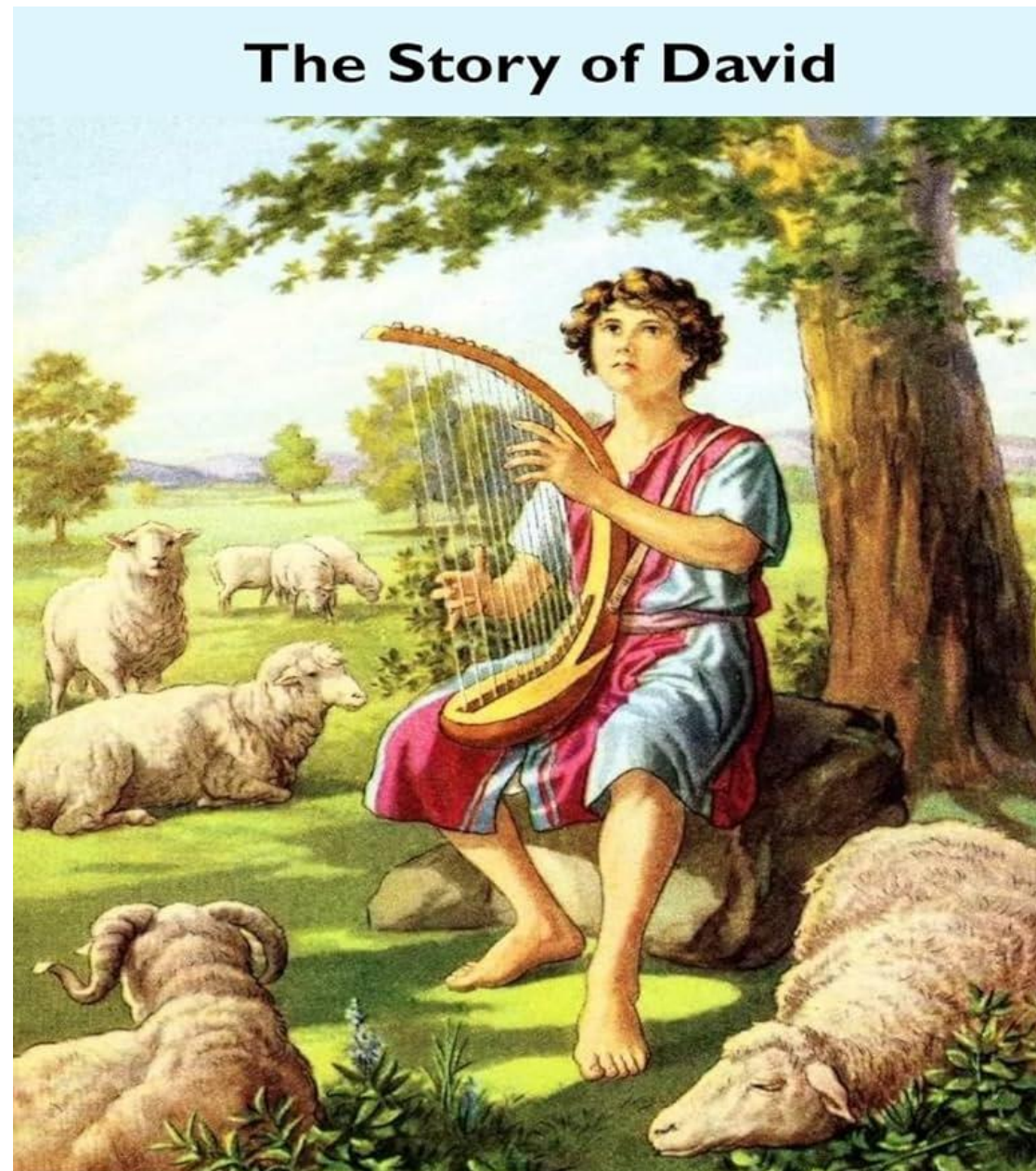

Lew Judy

DAWID GRA NA CYTRZE

- W tym czasie Saul popadał w coś, co my byśmy dziś nazwali depresją, a w Starym Testamencie określane jest to jako „opętanie przez złego ducha”, co jednak nie ma nic wspólnego z opętaniami szatańskimi. Żeby pomóc swojemu królowi słudzy zaczęli szukać kogoś, **któ ładnie gra na cytrze**. „Na to odezwał się jeden z dworzan: «Właśnie widziałem syna Jessego Betlejemity, który dobrze gra. Jest to dzielny wojownik, wyćwiczony w walce, wyrażający się mądrze, mężczyzna piękny, a Pan jest z nim». Saul wyprawił posłańców do Jessego, by powiedzieli: «Przyślij mi twego syna, Dawida, który jest przy owcach» (16, 18-19).
- I tak krzyżują się po raz pierwszy drogi dwóch królów Saula i Dawida. Muzyka bardzo pomagała Saulowi w opanowaniu dołów, ale także napadów furii. Król Saul bardzo pokochał Dawida i ustanowił go swoim giermkim. Saul nie wiedział, że jest on już namaszczony na nowego króla.
- Dawid autorem Psalmów

WALKA Z GOLIATEM

- Tymczasem dochodzi do kolejnej wojny z Filistynami. W Dolinie Terebintu Saul z wojskami rozbili swój obóz i oczekiwali bitwy.
- Obie armie miały bardzo dogodne pozycje i żadna nie chciała atakować od dołu.
- Wtedy wystąpił wielki wojownik z Gat imieniem Goliat.
- Ten wielki, uzbrojony po zęby wojownik złożył dość rozsądną propozycję: „Wybierzcie spośród siebie człowieka, który by przeciwko mnie wystąpił. Jeżeli zdoła ze mną walczyć i pokona mnie, staniemy się waszymi niewolnikami, jeżeli zaś ja zdołam go zwyciężyć, wy będziecie naszymi niewolnikami i służyć nam będziecie (17, 8-9)“.
- Takie rozwiązanie uniknęłoby przelewu krwi setek, jak nie tysięcy wojowników i ze źródeł poza biblijnych wiemy, że było w starożytności czasami stosowane.
- Oczywiście Goliat był pewny zwycięstwa.. i rzeczywiście przez czterdzieści dni nikt się nie zgłosił, co było kompromitujące dla króla, jak i całego Izraela.

NIKT NIE CHCIAŁ STRACIĆ DOGODNEJ POZYCJI I ATAKOWAĆ OD DOŁU

Obie armie ufortyfikowały się na dwóch przeciwległych wzniesieniach w Dolinie Terebintu i nie chciały tracić dogodnej pozycji

Izraelici mieli od Filistynów zakaz kowalstwa, a więc nie mogli także wyrabiać broni z żelaza, byli więc w epoce brązu.

To była gigantyczna technologiczna przewaga Filistynów nad Izraelczykami

- W tym czasie Dawid dalej wypasał owce i co jakiś czas przynosił swoim braciom jedzenie do obozu. Gdy dowiedział się o sytuacji, poszedł do Saula i powiedział, że stoczy pojedynek. Saul początkowo nie chciał się na to zgodzić: «To niemożliwe, byś stawiał czoło temu Filistynowi i walczył z nim. Ty jesteś jeszcze chłopcem, a on wojownikiem od młodości». Odrzekł Dawid Saulowi: «Kiedy sługa twój pasał owce u swojego ojca, a przyszedł lew lub niedźwiedź i porwał owcę ze stada, wtedy biegłem za nim, uderzałem na niego i wyrywałem mu ją z paszczyki, a kiedy on na mnie napadał, chwyciłem go za szczękę, biłem i uśmiercałem. Sługa twój kładł trupem lwy i niedźwiedzie, nieobrzezany Filistyn będzie jak jeden z nich, gdyż urągał wojskom Boga żywego». Powiedział jeszcze Dawid: «Pan, który wyrwał mnie z łap lwów i niedźwiedzi, wybawi mnie również z ręki tego Filistyna». Rzekł więc Saul do Dawida: «Idź, niech Pan będzie z tobą!» (17, 33-37)
- O tych walkach jednak nic nie wiemy i bardziej przypominają Samsona. Czy więc Dawid się przechwalał? I dlaczego Saul posłał na pewną śmierć swojego giermka, którego kochał? Po czterdziestu dniach może pogodził się z porażką, a Dawid po prostu skróciłby jego kompromitację. Cóż to byłby za egozizm!

DAWID POKONUJE GOLIATA PROCA

- Saul daje Dawidowi swoją zbroję, ale nie jest w stanie w niech chodzić i ją zdejmuje.
- Kiedy Goliat śmieje się z Dawia, Dawid odpowiada przeciwnikowi: „«Ty idziesz na mnie z mieczem, dzidą i zakrzywionym nożem, ja zaś idę na ciebie w imię Pana Zastępów, Boga wojsk izraelskich, którym urągałeś. Dziś właśnie odda cię Pan w moją rękę, pokonam cię i utnę ci głowę.» (1 Sm 17, 45-46). Jak powiedział tak zrobił. **Młodzieniec wystrzelił z procy kamieniem, który trafił Filistyna prosto w czoło i go zabił.**
- Dlaczego Dawid wygrał swoją walką? Bo totalnie zaufał Bogu, wierzył w moc namaszczenia, oraz w walce pozostał sobą. Ufność Bogu i bycie sobą, zdjęcie masek jest kluczowe by osiągnąć zwycięstwo w walce ze swoim własnym Goliatem.
- Dawid był już namaszczony potajemnie przez Samuela na króla.

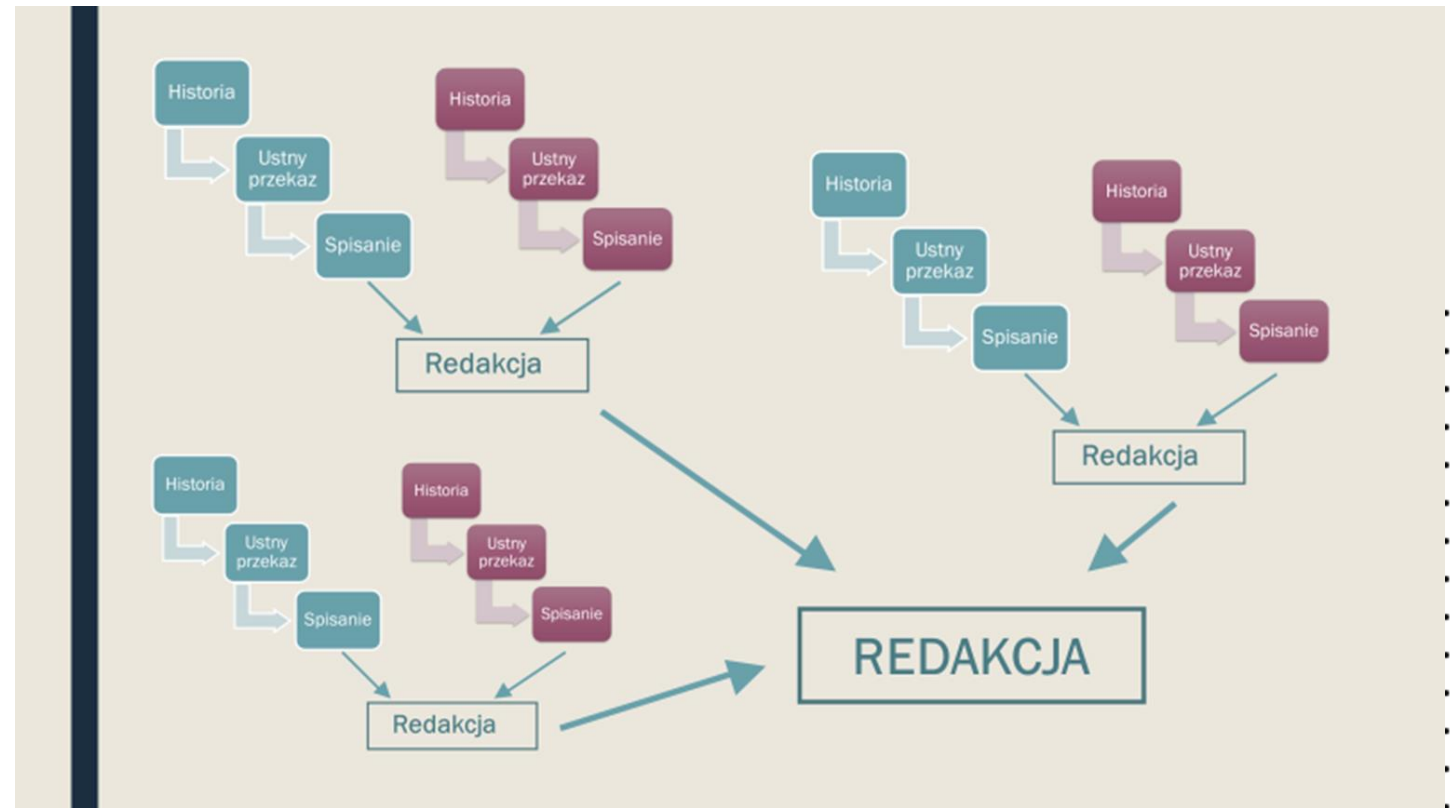
PRZYJAŹŃ DAWIDA Z JONATANEM

- Po walce Saul oraz jego syn Jonatan poznali dzielnego wojownika. Jonatan stał się wielkim przyjacielem Dawida: „(...) dusza Jonatana przylgnęła całkowicie do duszy Dawida. Pokochał go Jonatan tak jak samego siebie. Od tego również dnia Saul zabrał go do siebie i nie pozwolił mu już wrócić do domu ojcowskiego. Jonatan zaś zawarł z Dawidem związek przyjaźni, umiłował go bowiem jak samego siebie. Jonatan zdjął płaszcz, który miał na sobie, i oddał go Dawidowi, jak i resztę swojego stroju - aż do swego miecza, łuku i pasa”.

- W tej historii jest kilka sprzeczności, które wskazują, że tekst jest połączeniem wielu niezależnych opowiadań w jedną w miarę spójną całość. Saul przecież znał już wcześniej Dawida, który grał mu na cytrze. W mojej narracji jednak bardzo rzadko będę zwracał na nieuwagę, gdyż nie mają większego znaczenia. Sprzeczności, jak i dublety (np. z dzidą albo podejściem w nocy Saula w czasie snu i darowanie mu życia, Samuel umiera dwa razy) najlepiej świadczą, że tekst powstawał z wielu źródeł, które później były łączone. Pozostawione sprzeczności i dublety najlepiej świadczą o innej mentalności starożytnego odbiorcy niż współczesnego czytelnika.

SPRZECZNOŚCI

SAUL PRÓBUJE ZABIĆ DAWIDA

- Dawid bardzo szybko robi karierę w wojsku Saula i zostaje dowódcą. Popularność Dawida jest jednak jego przekleństwem. Po wygranej z Goliatem, kiedy śpiewano, wielokrotnie później powtarzaną pieśń: „**Pobił Saul tysiące, a Dawid dziesiątki tysięcy**”, Saul z powodu zazdrości popadał w furję. To typowe dla osobowości typu „laluś”.
- Pewnego razu podczas ataku furii wynikającej z zazdrości, Dawid grał na cytrze, żeby uspokoić króla. **Saul chwycił za dzidę i dwukrotnie rzucił nią w Dawida, by go zabić.** Dawid zdołał uciec. Saul później wysłał go na wojny.

MIKAL, CÓRKA SAULA ZOSTAJE ŻONĄ DAWIDA

- Saul wymyślił intrygę jak pozbyć się Dawida. Obiecał mu za żonę córkę Mikal, która była bardzo piękna. Zgodnie ze zwyczajem Dawid musiał za nią zapłacić ojcu, a wiadomo było, że Dawida nie będzie stać na księżniczkę*. Propozycja Saula była następująca. Dawid miał przynieść sto napletków Filistynów, czyli miał zabić stu wojowników filistyńskich. Saul był pewny, że Dawidowi to się nie uda i zginie, ale Dawid zabił dwustu mężczyzn spośród Filistynów i król musiał mu oddać za żonę córkę.
- Dawid w ten sposób stał się szwagrem Jonatana, a zięciem Saula.
- (Dawid podobną intrygę powtórzy wobec męża Batszeby)
- *tzw. machor, czyli zapłata za córkę. Z tego powodu Jakub 7 lat pracował dla Labana.

UCIECZKA DAWIDA

- Po ślubie Saul przepełniony zazdrością o Dawida, namawiał Jonatana i sługi, by zabili Dawida. Jonatan jednak przekonał ojca, by złożył przysięgę, że nic złego nie zrobi Dawidowi. Saul dał się przekonać, wiedział bowiem, jak dużo zawdzięcza swojemu zięciowi.
- Pośrednictwo Jonatana na jakiś czas uspokoiło sytuację, ale później wybuchła kolejna wojna z Filistynami, w której wielkie zwycięstwo odniósł Dawid. „Zły zaś duch, zesłany przez Pana, opanował Saula, kiedy przebywał on w domu, trzymając dzidę w ręku, a Dawid [tymczasem] grał na cytrze. I Saul usiłował dzidą przybić Dawida do ściany. Uniknął on jednak [ciosu] Saula, a dzida utkwiała w ścianie. Tej też nocy Dawid ratował się ucieczką. (19, 9-10)

MIKAL RATUJE DAWIDA

- Mamy tu dublet z próbą zabójstwa Dawida i jego ucieczką. W tej wersji Dawida ratuje jego żona Mikal, spuszczając go przez okno. Dawid ucieka do Samuela w Rama. Saul się o tym dowiedział i wysłał posłańców, by schwytali Dawida. Posłańcy jednak popadali w „uniesienie prorockie”. Ostatecznie sam Saul wyruszył do Samuela, ale i on popadł w uniesienie prorockie: „ale duch Boży owładnął także i nim, i idąc ciągle prorokował, aż dotarł do Najot koło Rama. Wtedy zdjął swe szaty i prorokował w obecności Samuela, i upadł, [i leżał] nagi przez cały dzień i całą noc. Stąd powiedzenie: «Czyż i Saul między prorokami?»” (1 Sm 23-24). Mamy tu kolejną sprzeczność, gdyż Saul miał już nigdy nie spotkać się z Samuelem. (1 Sm 15, 35)
- Dawid ucieka do Samuela, potem Jonatana

JONATAN POMAGA PRZYJACIELOWI

- Tymczasem Dawid uciekł do Jonatana. I tu mamy kolejną niezrozumiałą scenę: książę ma wybadać ojca na uczcie, **czy Dawid bezpiecznie może wrócić na dwór królewski**. Kiedy Dawid na ucztę nie przychodzi, Saul jest zdziwiony i pyta syna, gdzie jest jego przyjaciel. Jonatan przedstawił ojcu wymówkę (Dawid poszedł do Betlejem złożyć rodzinną ofiarę).
- Saul wpadł w ściekłość, wiedział, że Jonatan kłamie, zaczął go niewybrednie wyzywać i rzucił dzidą, żeby go przebić. Jonatan po tym poznał, że Dawid nie może wrócić do domu.
- Jonatan, wcześniej umówionym znakiem dał znać Dawidowi, który ukrywał się w polu, że musi uciekać.

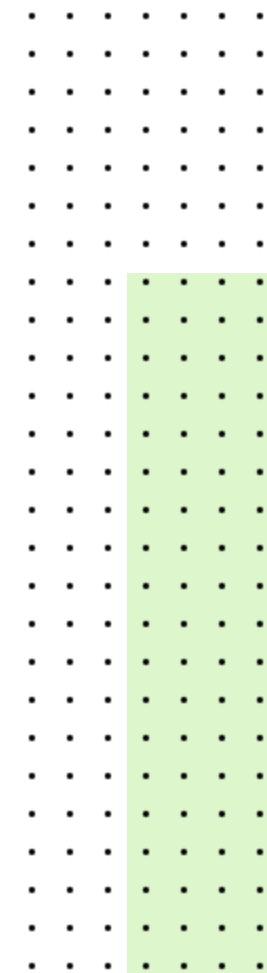

ACHIMELEK DAJE DAWIDOWI CHLEBY POKŁADNE

- Dawid uciekł do Nob, do kapłana Achimeleka. I tam mamy słynną scenę, na którą powołał się sam Pan Jezus. Achimelek nie miał nic do jedzenia dla uciekiniera, „Dał więc kapłan ów święty chleb, gdyż nie było innego chleba prócz pokładnego, usuwanego sprzed oblicza Pana w tym celu, by w dzień usunięcia położyć chleb świeży.” (1 Sm 21, 7)
Poza chlebami pokładanymi,
Achimelek dał Dawidowi miecz
Goliata, która był tam przechowywany

HZ. DAVUD'UN (A.S.) KILICI

Yaklaşık M.Ö. 10. yüzyıl

Kılıcın üzerindeki işaretler Hz. Davud ile Calut mücadelesini temsil etmektedir. Üzerinde Hz. Davud, Hz. Süleyman, Hz. Musa, Hz. Yûsa, Hz. Zekeriyya, Hz. Yahya, Hz. İsa ve Hz. Muhammed'in (s.a.v.) isimleri yazılıdır. Osmanlı hükümdarlarının kılıç kuşanma merasimlerinde kuşandıkları kılıçlardan biridir.

سيف النبي داود (عليه السلام)

تقریباً القرن 10 ق م

تظهر العلامات الموجودة على السيف الصراع بين النبي داود وجالوت. مكتوب على السيف أسماء النبي داود، النبي سليمان، النبي موسى، النبي يوشع، النبي زكريا، النبي يحيى، النبي عيسى والنبي محمد (ﷺ). إنه أحد السيوف التي استخدمها الحكام العثمانيون في مراسم تقلد السيف

SWORD OF PROPHET DAVID

Approx. 10th century B.C.E.

The symbols on the sword represent the Prophet David's struggle against Goliath. Inscribed are the names of the prophets David, Solomon, Moses, Joshua, Zechariah, John (the Baptist), Jesus, and Muhammad. It's one of the swords that Ottoman sultans used during sword-girding ceremonies.

DAWID UKRYWA SIĘ U FILISTYNÓW I MOABITÓW

- Później Dawid udał się do króla filistyńskiego Akisza, do Gat (to właśnie stamtąd pochodził Goliat) by najprawdopodobniej prosić o azyl. W ostatniej chwili zdał sobie sprawę, że popełnił błąd i zaczął przed królem udawać psychicznie chorego i odszedł. Od Filistynów uciekł do drugich największych wrogów Izraela, czyli do Moabitów (potomków Moaba, syna Lota i jego córki). Tam ukrył swoją rodzinę i wyruszył w dalszą podróż. Wrocił do ziemi judzkiej.

SAUL ZABIJA ACHIMELEKA ZA POMOC DAWIDOWI

- W tym czasie Saul dowiedział się od Doega Edomity (Edomici to potomkowie Ezawa), że Achimelek pomógł Dawidowi karmiąc go chlebami pokładnymi. W zemście Saul zamordował Achimeleka i całą jego rodzinę. Z rzezi w Nob uciekł tylko jeden syn Achimeleka Abiatar, który schronił się u Dawida. Dawdi go przygarnia ponieważ wie, że cała jego rodzina zginęła, bo udzieliła mu pomocy. Wokół Dawdia zgromadzonych jest czterystu uciekinierów z Izraela.

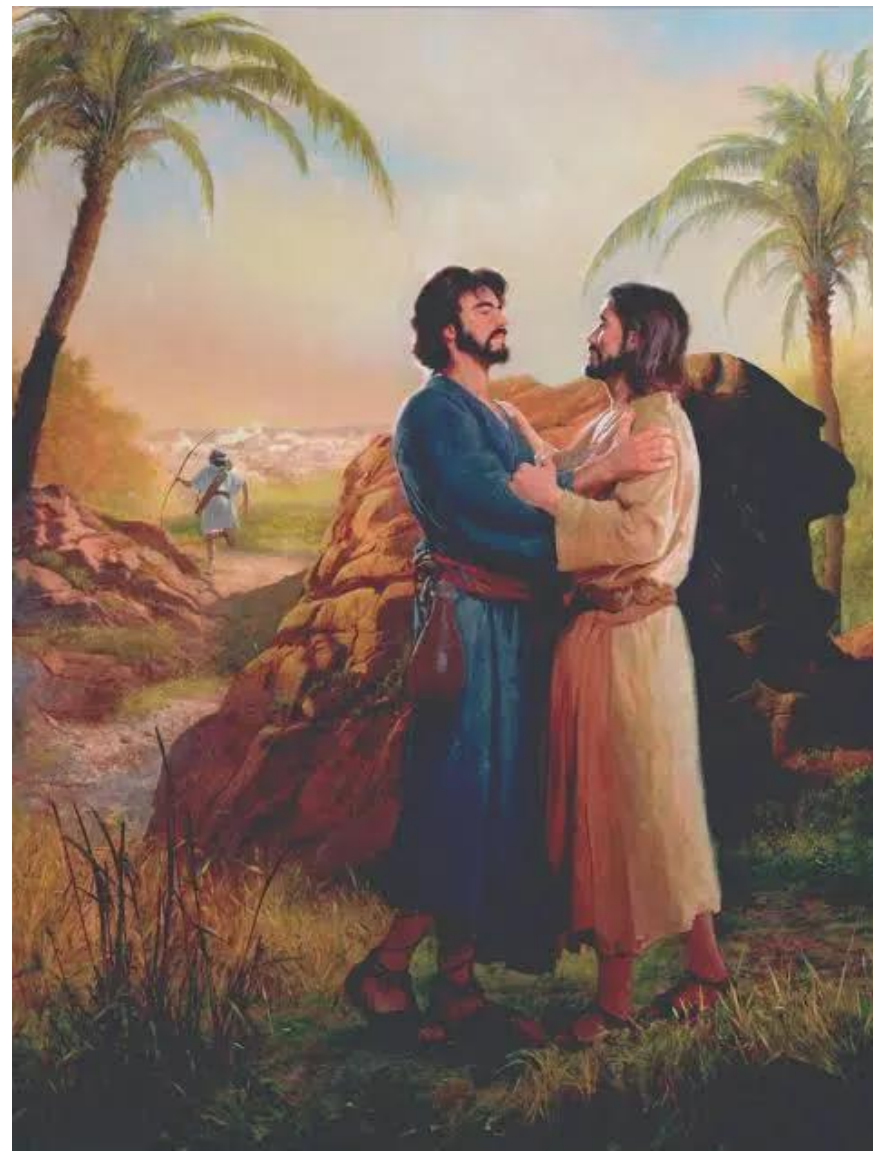
MIESZKAŃCY KEIL ZDRADZAJĄ DAWIDA

- Dochodzi do kolejnej wojny z Filistynami. Oblegają oni miasto Keili, Dawid przyszedł z pomocą oblężonym i znowu pokonał Filistynów. Saul dowiedział się, że Dawid jest w Keil i ruszył z wojskiem żeby go zabić. Dawid nie był pewny, czy mieszkańcy Keil go nie wydadzą królowi, więc spytał się Boga: „Dawid pytał jeszcze: «Czy mieszkańcy Keili wydadzą mnie i moich ludzi w ręce Saula?» Pan odrzekł: «Wydadzą». (1 Sm 23, 12) Dawid więc uciekł na pustynię.

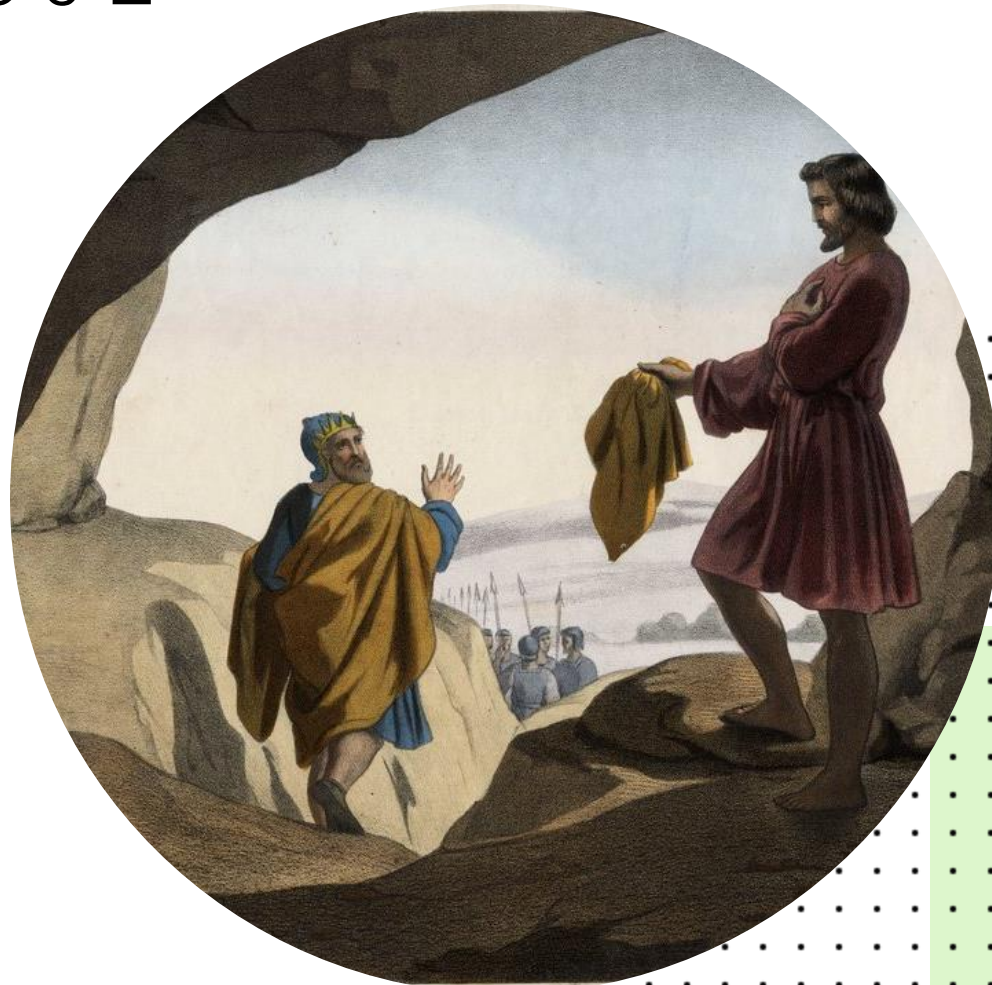
SIŁA MĘSKIEJ PRZYJAŹNI

- Na pustyni Dawid spotkał się z Jonatanem, który zapewnia go o przyjaźni. Po raz kolejny przyjaciele zawarli przymierze.
- **Jonatan uznaje, że to Dawid a nie on jest prawowitym następcą tronu.** Ta pokora Jonatana i lojalność wobec Dawida jest absolutnie fenomenalna. Jonatan z narażeniem życia nie tylko chroni przyjaciela przed ojcem, ale zrzeka się swoich praw do tronu.
- Gdyby nie lojalny przyjaciel, Dawid pewnie by nie był w stanie przetrwać wielu niebezpieczeństw. Ta siła męskiej przyjaźni zaowocuje później najpotężniejszym państwem Izrael, ale o tym później.

DAWID W JASKINI DARUJE ŻYCIE SAULOWI

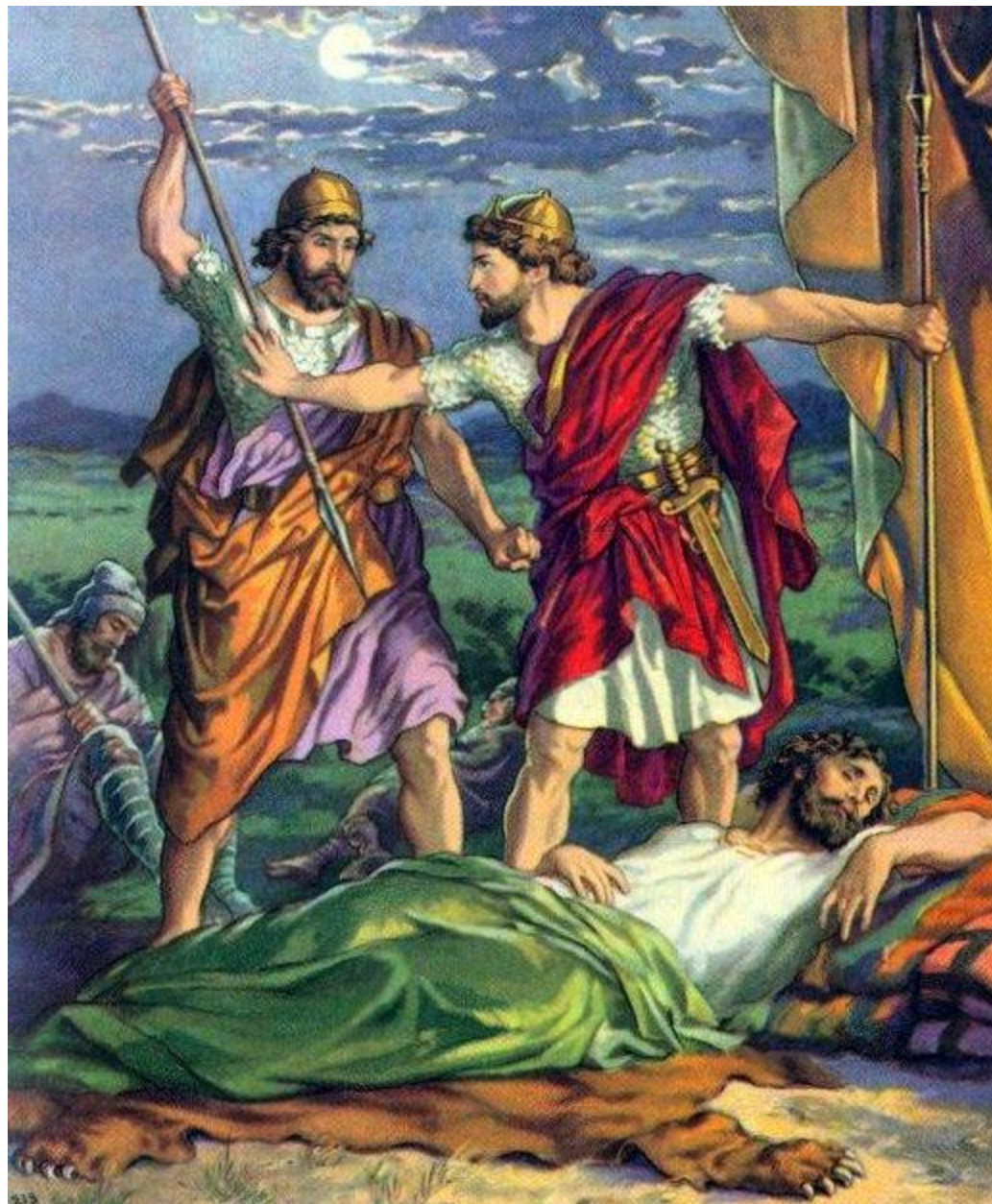
- Saul natomiast cały czas ścigał Dawida i kroczył mu po piętach. Dawid ukrywał się w jaskini Engaddi, gdzie ma miejsce niezwykle wydarzenie. Niczego nieświadomy **Saul wszedł do jaskini, aby się w niej „okryć sobie nogi”, czy skorzystać z toalety.**
- Dawid wyszedł z głębi jaskini i przez nikogo niezauważony **obciągnął kawałek szaty królewskiej**. Saul się nie zorientował i wyszedł z jaskini. Ludzie Dawida wcześniej próbowali go przekonać, że Bóg wydaje mu w ręce przeciwnika i żeby go zabił. Dawid jednak jest przekonany, że nie można zabić „pomazańca Bożego” i tylko obcina mu kawałek płaszcza. Kiedy Saul wyszedł z jaskini, Dawid wyszedł za nim, oddał mu pokłon i pokazał kawałek odciętej szaty. Saul zrozumiał, że zięć darował mu życie: „«Czy to twój głos, synu mój, Dawidzie?» I zaczął Saul głośno płakać. Mówił do Dawida: «Tyś sprawiedliwszy ode mnie, gdyż odpłaciłeś mi dobrem, podczas gdy ja odpłaciłem ci złem.» (1 Sm 24, 18). Saul jest więc bardzo chwiejny, ale na ten moment pojednał się z Dawidem.

DUBLET

Historia z jaskini z rozdziału 24 jest prawdopodobnie dubletem z bardzo podobną historią z pustyni z rozdziału 26, kiedy podczas snu, Dawid podszedł obóz Saula i widząc go śpiącego, zabrał mu tylko **dzidę i manierkę**.

Podobnie jak w jaskini, Dawid mógł zabić bezbronnego Saula, a Saul dowiedziawszy się o wszystkim prosi Dawida o wybaczenie. Obie bliźniacze historie przedziela opowieść o małżeństwie Dawida z Abigail.

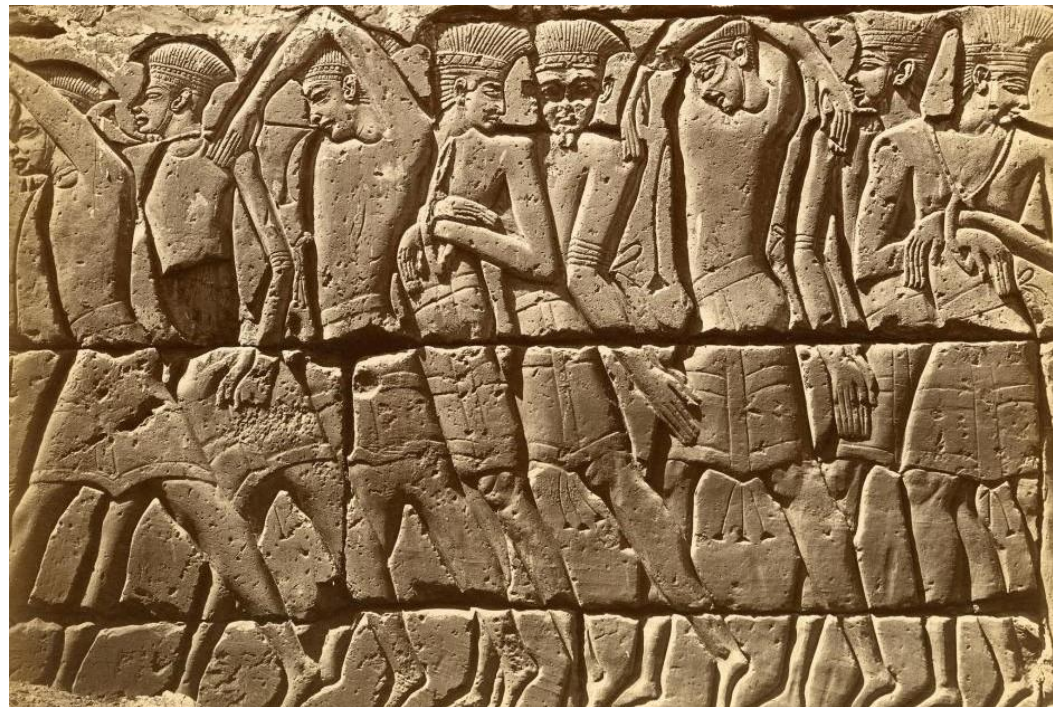
ŚLUB Z ABIGAIL (A CO Z MIKAL?)

- Na początku 25 rozdziału umiera Samuel (umrze jeszcze raz w 28 rozdziale), a Dawid choć pogodzony z Saulem po przygodzie w jaskini zamiast wrócić na dwór królewski, wyrusza na pustynię Paran, by się ukrywać. Ewidentnie więc widać tu brak konsekwencji logicznej w fabule. Opowieść o drugiej żonie Dawida z rozdziału 25 jest więc kolejnym elementem dołączonym do księgi, która rozdziela dwa dublety z rozdziału 24 i 26
- Dawid udał się do Nabona, męża Abigail w okolice góry Karmel na pustynię Paran. Dowiadujemy się że Nabon miał dług wdzięczności wobec Dawida, który go wcześniej chronił. Dawid chciał więc u Nabona znaleźć chronienie.
- Nabon jednak odrzucił Dawida okazując mu całkowity brak szacunku. Dawid spotkawszy się z odmową chciał ruszyć na Nabona z wojskiem i go zniszczyć, ale sytuację uratowała mądra Abigail, która wiedząc o długu, w tajemnicy przed mężem, wysłała do Dawida wielkie podarunki, ratując w ten sposób rodzinę przed zagładą. Dziesięć dni później „Pan poraził Nabala tak, że umarł” (1 S 25, 38), a Dawid wziął ją za żonę.
- Mikal została u Saula i ojciec poślubił ją z kimś innym. (na mocy porozumienia z Abnarem Dawid ją odzyska, ale później będzie się śmiała, jak tańczy przed Arką Przymierza i zostanie bezpłodna)

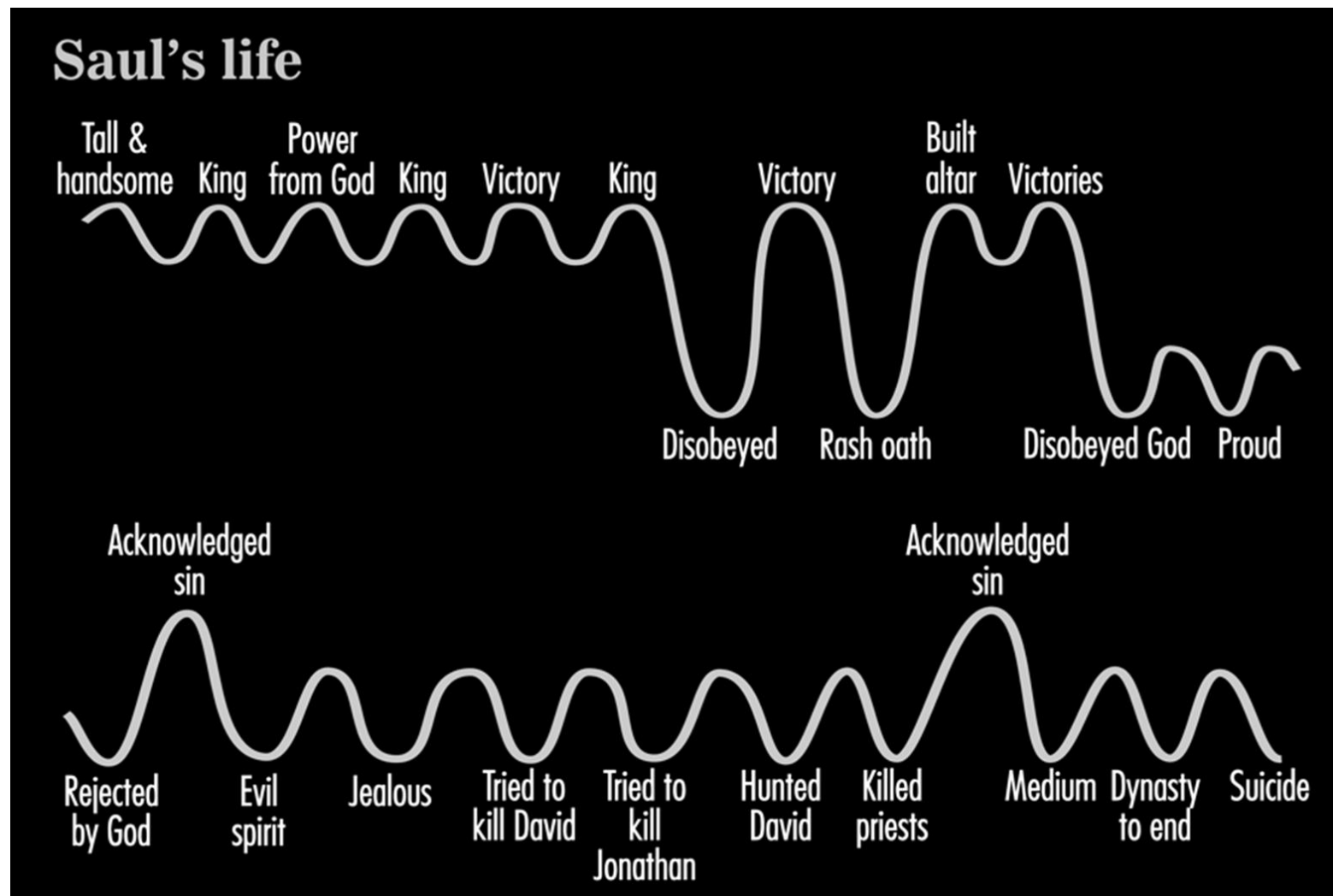
DAWID UKRYWA SIĘ U FILISTYNÓW

- 26 rozdział opowiada, jak wspomniałem, dublet z 24 rozdziałem, choć z różnicami, więc można by przypuszczać, że sytuacja dwa razy się powtórzyła. W te zaawansowane dyskusje biblistyczne jednak nie chcę wchodzić. Kolejny 27 rozdział opowiada o ucieczce Dawida do króla Akisza, czyli króla Filistynów w Gad. To jest ten sam król, przed którym Dawid udawał psychicznie chorego. Rozdział ten znów nie jest spójny z pojednaniem na pustyni, kiedy Dawid nie skorzystał po raz drugi ze sposobności i nie zabił Saula. Na skutek tamtych wydarzeń Saul prosił o wybaczenie, przyznał się do winy i obiecał sojusz. Pomimo to Dawid musi uciekać do Filistynów. Pobyt Dawida w Gad u Filistynów u króla Akisza jest udany. Król udzielił mu schronienia przed Saulem.

SAUL: DEPRESJA I POPADANIE W SKRAJNOŚCI

- Te dwa skrajne zachowania Saula: płacz i bicie się w piersi, a następnie kolejna próba zabicia Dawida i jego ucieczka często interpretowana jest jako „dwubiegunowe” zachowanie Saula. Są dość ciekawe opracowania psychoanalityczne Saula, jak króla który zmagał się z depresją (stąd uspokajająca gra na cytrze) i chorobą dwubiegunową (stąd płacz wynikająca z wyrzutów sumienia, a później kolejna próba morderstwa).

ŚMIERĆ SAMUELA I WRÓŻKA Z ENDOR

- W 28 rozdziale Samuel umiera (po raz drugi) i Saul przeżywa kolejne nawrócenie: usuwa wróżbitów i czarnoksiężników z kraju. Jest bardzo poruszony śmiercią ostatniego sędziego, który go namaścił na króla.
- W jednym jak i drugim przypadku nawrócenie było krótkotrwałe. Filistynie atakują Izrael, a zrozpaczony Saul sam idzie w przebraniu do wróżki z Endor.
- Wróżka przywołuje ducha Samuela
- Król zapytał co ma zrobić, bał się bardzo Filistynów. Samuel mu odpowiedział: „Dlatego Pan postępuje z tobą w ten sposób, ponieważ nie usłuchałeś Jego głosu, nie dopełniłeś płomiennej gniewu Jego nad Amalekiem . Dlatego Pan oddał Izraelitów razem z tobą w ręce Filistynów, jutro ty i twoi synowie będziecie razem ze mną, całe też wojsko izraelskie odda w ręce Filistynów». (1 Sm 28, 18-19)

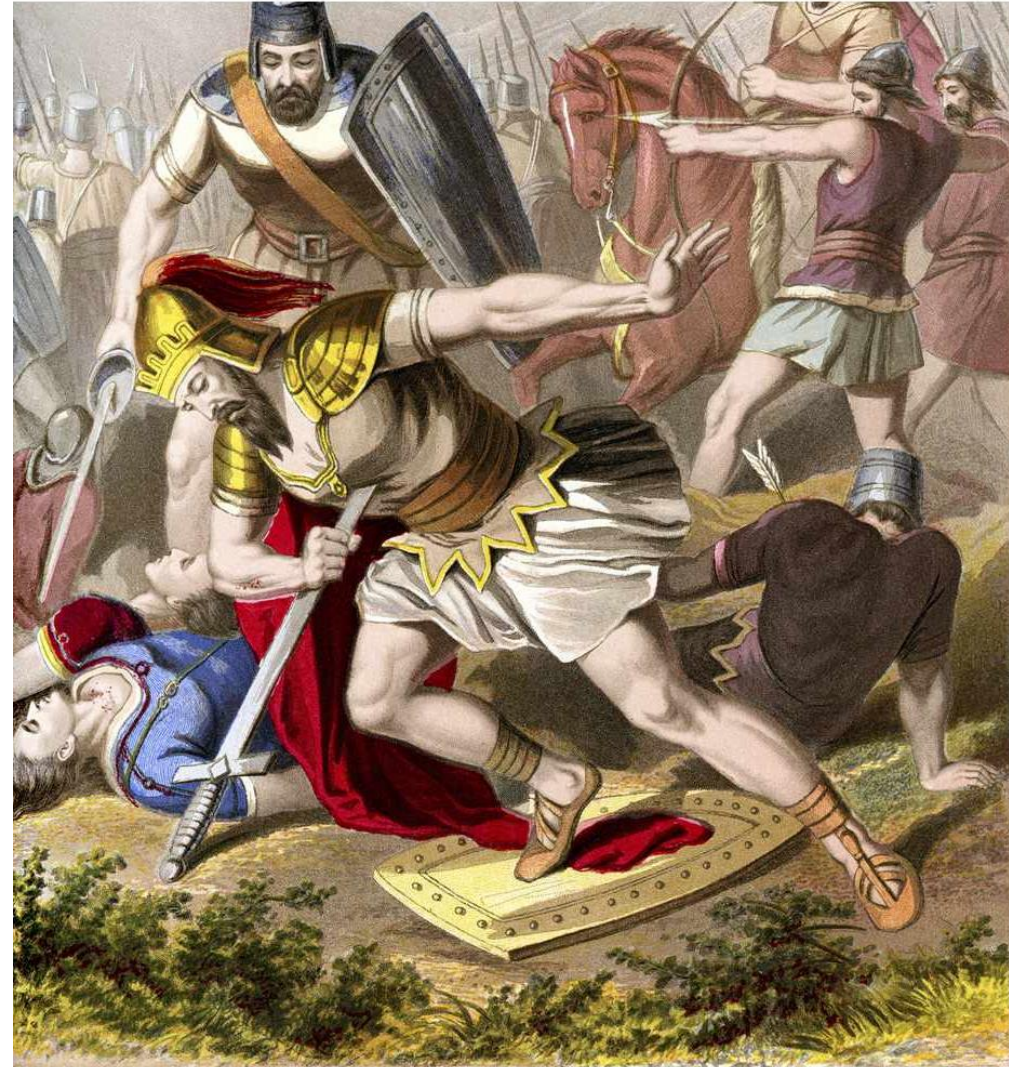
DAWID RAZEM Z FILISTYNAMI

- W tym czasie Dawid, cieszący się pełnią zaufania Akisza, razem z nim wyruszył przeciw Saulowi. Książęta filistyńscy jednak nie ufali Izraelczykowi, (i trudno im się dziwić), i bali się, że Dawid w wojnie z Izraelczykami przejdzie na stronę Izraelczyków. Ostatecznie odesłano Dawida, ponieważ bano się jego zdrady, choć Dawid był gotów walczyć u boku Filistynów przeciw Izraelczykom.
- Dwa ostatnie rozdziały do wojna Amalekitów, Filistynów i Izraelczyków. Kiedy Dawid wrócił do swojego ówczesnego domu, czyli do Siklag u Filistynów, okazało się, że Amalekici wykorzystali wyprawę Filistynów na Izrael i zaatakowali bezbronne miasto. Nie zabili jednak nikogo, tylko wszystkich uprowadzili do niewoli, w tym dwie żony Dawida: Achinoam i Abigail. Dawid spytał się kapłana Abiatara, czy ma ścigać Filistynów. Abiatar powiedział, że na pewno ich dogoni. Dawid rzeczywiście dogonił Amalekitów, pobił ich i wszystkie łupy i ludzi odzyskał, w tym swoje dwie żony. Wszystkie łupy przywiózł do Siklag, ale część odesłał do Judy, Betel, Rama, Hebronu i innych miast.

ŚMIERĆ SAULA I JONATANA

- Tymczasem Filistyni dotkliwie pokonali Izraelczyków: „W końcu walka srożyła się tylko wokół Saula. Wytropili go łucznicy, a on zadrżał na widok łuczników. I odezwał się Saul do swego giermka: «Dobądź swego miecza i przebij mnie nim, ażeby nie przyszli ci nieobrzezańcy i nie przebili mnie sami, i nie naigrawali się ze mnie». Lecz giermek nie chciał tego uczynić, gdyż bardzo się bał. **Saul więc dobył miecza i sam rzucił się na niego. Gdy giermek zobaczył, że Saul umarł, sam też rzucił się na swój miecz i umarł razem z nim. Umarli więc razem tego dnia Saul i trzech jego synowie, i giermek, <i wszyscy jego towarzysze>.**
- A gdy Izraelici zamieszkujący tak drugą stronę równiny, jak i Zajordanie, zobaczyli, że wojsko [izraelskie] uciekło i że polegli Saul i jego synowie, opuścili swoje miasta i puciekali. Przyszli więc Filistyni i zamieszkali w nich.
- Nazajutrz przyszli Filistyni obdzierać zabitych i znaleźli Saula i trzech jego synów leżących na wzgórzu Gilboa. Odcięli mu głowę i zdarli zbroję.” (1 Sm 31, 3-9). Tak kończy się Pierwsza Księga Samuela.

April 12-27 Timeline 1050 B.C.-1010 B.C. (1Samuel 8 – 2Samuel 5)

			
Saul is new king and leads Israel into early victories; Saul disobeys God and keeps plunder; Saul rejected by God as king	David the shepherd boy is anointed by Samuel.	David fights the giant Philistine, Goliath	King Saul is jealous of David and tries to kill him

			
David and Jonathan forge a deep friendship	When hiding from Saul, David has two opportunities to kill him but refuses to harm God's anointed.	Saul and Jonathan killed in battle; David mourns; David becomes king in Hebron and later king of all Israel	

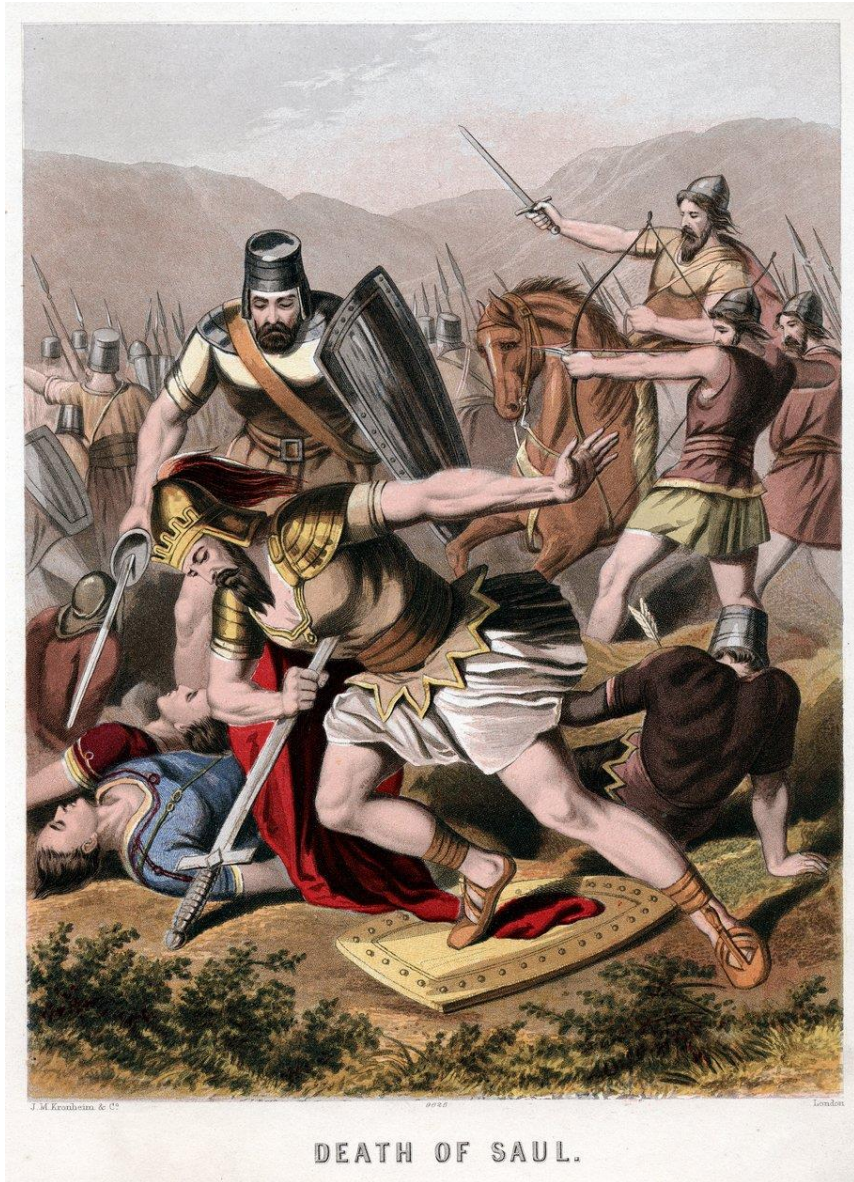
SKRÓT ŻYCIA SAULA

1. Poszukiwanie oślic: Saul, syn Kisza, zostaje wysłany przez ojca na poszukiwanie zaginionych oślic.
2. Namaszczenie na króla: Samuel, prorok i sędzia, namaszcza Saula na pierwszego króla Izraela.
3. Losowanie króla: Saul zostaje wybrany królem przez losowanie, co potwierdza jego wcześniejsze namaszczenie.
4. Zwycięstwo nad Ammonitami: Saul wygrywa wojnę z Ammonitami, co umacnia jego pozycję jako króla.
5. Uzurpacja władzy kapłańskiej: Saul samodzielnie składa ofiarę całopalną, co jest uznane za grzech pychy.
6. Wojna z Filistynami: Saul i jego syn Jonatan odnoszą zwycięstwo nad Filistynami.
7. Druga szansa Saula: Samuel daje Saulowi kolejną szansę, ale król ponownie grzeszy pychą, budując sobie pomnik po zwycięstwie nad Amalekitami.
8. Utrata tronu: Samuel ogłasza, że Saul straci tron z powodu swoich grzechów i braku odpowiedzialności za nie.
9. Śmierć Saula: Saul ginie w bitwie z Filistynami, kończąc swoje panowanie.

DRUGA KSIĘGA
SAMUELA

ŚMIERĆ SAULA I ROZPACZ DAWIDA

- Druga Księga Samuela rozpoczyna się od rozpaczy Dawida, kiedy dowiedział się o śmierci Saula i Jonatana. Wersja wydarzeń jest jednak trochę inna niż w pierwszej księdze.
- Do króla przychodzi młodzieniec, który opowiada mu jak przez przypadek na polu bitewnym znalazł konającego Saula, który choć „oparty” o swoją włócznię jeszcze żył.
- Saul poprosił młodzieńca, by go dobił. Młodzieniec rzeczywiście dobił króla, zabrał mu diadem i naramiennik i przyniósł Dawidowi.
- Kiedy tą historię usłyszał Dawid, rozdarł swoje szaty i kazał zabić młodzieńca
- Choć reakcja Dawida wydaje się zaskakująco, to przypomnijmy, że sam król dwukrotnie mógł zabić Saula

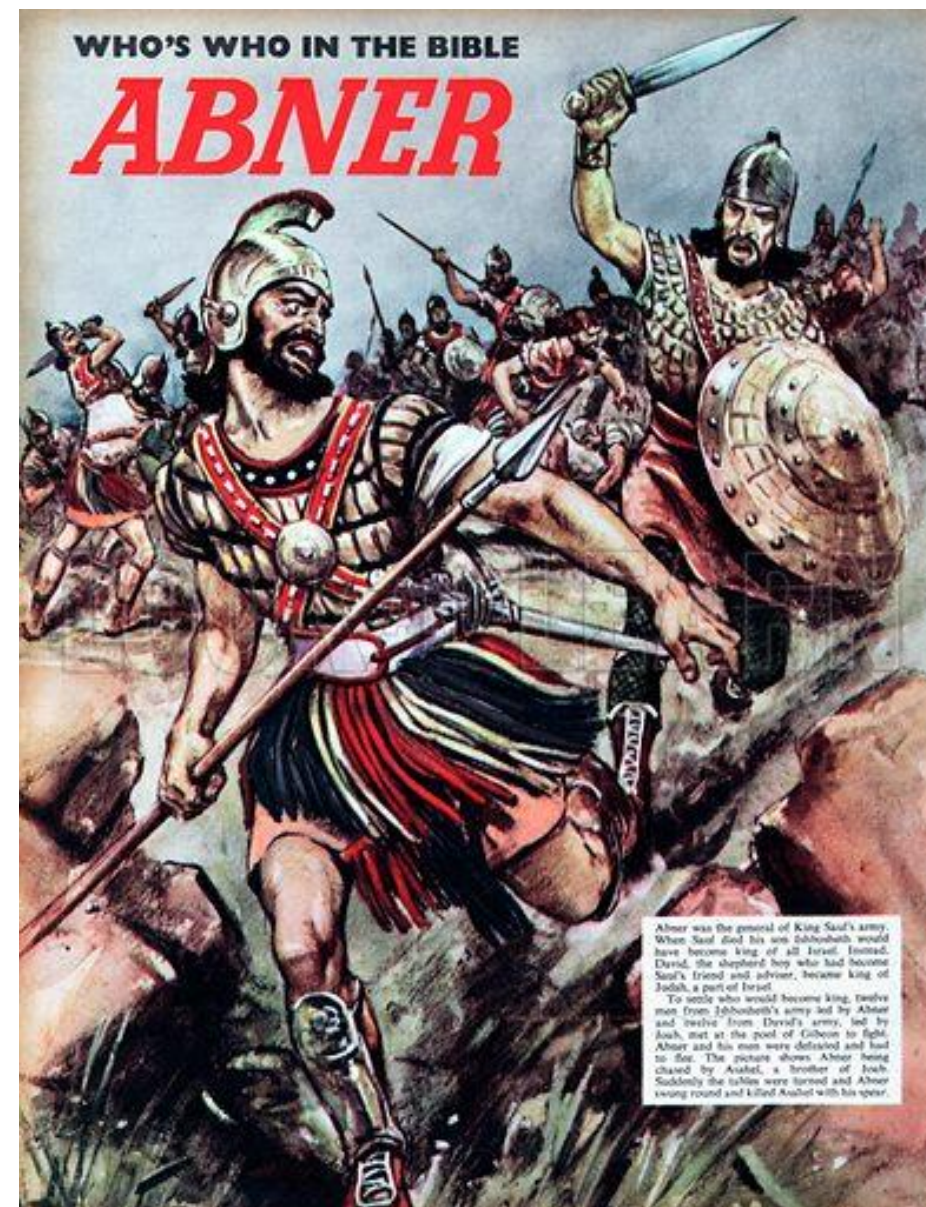

- Zrozpaczony Dawid lamentuje i układa żałobną pieśń na cześć Saula i Jonatana, w której wychwala cnoty i zasługi obydwu.
- Z tej pieśni pochodzi także cytat, który jakoby miał ostatecznie potwierdzić, że relacja Dawida i Jonatana była czymś więcej niż przyjaźnią dwóch nastolatków : „Żal mi ciebie mój bracie Jonatanie. Tak bardzo byłeś mi drogi! Więcej ceniłem twą miłość niżeli miłość kobiet”

DAWID KRÓLEM JUDY

- Dawid przez pokolenie Judy, z którego pochodzi zostaje **namaszczone** na swojego króla. Ma wówczas 23 lata.
- W tym samym czasie **Abner** (brat Saula i jego wojskowy dowódca) obwołuje królem Iszbaala, czyli żyjącego syna Saula. Za Iszbaalem opowiadają się wszystkie pokolenia poza Judą.
- Mamy więc dwóch króli: jednego z pokolenia Beniamina, a drugiego z pokolenia Judy. Warto jednak nadmienić, że Iszbaal raczej jest marionetką w rękach Abnera i to on naprawdę rządzi.
- Abner jest bratem Saula, synem Kisza, czyli wujem dla Iszbaala.

DAWID VS ISZBAAL

JOAB VS ABNER

PIERWSZA BITWA ABNERA I JOABA

BITWA NA „POLU BOKÓW” POD GIBEONEM

- Wojskowym przywódcą Izraeliów jest Abner (bratanek Saula), a Judejczyków Joab. W Gibeonie dochodzi do pierwszej bitwy.
- Na początku Abner wychodzi z propozycją by zmierzyli się ze sobą dwunastu młodzieńców z jednej i drugiej armii. Taka mini bitwa miała rozstrzygnąć losy bitwy i zapobiec rozlewowi krwi. Przypomina to rozwiązanie, kiedy Dawid stoczył pojedynek z Goliatem. Joab się zgodził i walkę stoczyło 24 mężczyzn, przy czym tak walczyli, że wszyscy zginęli. Doszło więc do wielkiej bitwy, którą przegrał Abner.
- Uciekającego Abnera dogonił Asahel, który był bratem Joaba i Abiszaja. „Jeszcze raz zwrócił się Abner do Asahela: «Odstąp ode mnie! Czy mam cię na ziemię powalić? Jak wówczas będę mógł spojrzeć w twarz twemu bratu Joabowi?» Kiedy jednak [Asahel] nie zgodził się odstąpić, Abner ugodził go w podbrzusze odwrotnym końcem dzidy, tak że dzida przeszła na wylot: padł więc i zmarł na miejscu.” (2 Sm 2, 22-23)

• Podsumowanie:

- Abner przegrywa bitwę z Joabem i ucieka, ale dogania go brat Joaba, Asahel
- Abner zabija Asahela.

ABNER KŁÓCI SIĘ Z ISZBAALEM I CHCE PRZYMIERZA Z DAWIDEM

- Abner stawał się coraz ważniejszy na dworze króla aż wszedł do haremu Saula, ojca Iszbaala, który był królem
- Iszbaal się przeciwstawia, więc Abner chce przymierza z Dawidem
- Warunek Dawida: oddaj Mikal (córka Saula, nieudana intryga: 100 napletków, ratuje życie Dawidowi)
- Dawid wyprawia ucztę dla Abnera, ale Joab chce się zemścić za śmierć brata.
- Joab zwabia Abnera w ustronne miejsce pod pretekstem poufnej rozmowy i go zabija.
- Zabicie Abnera bardzo skomplikowało układy pokojowe.
- Dawid głośno lamentuje by pokazać 11 plemionom, że nie brał w tym udziału

ZABÓJSTWO ISZBAALA

- Gdy wiadomość o zabójstwie Abnera w Hebronie dociera ro Iszbaala temu „opadają ręce”, co znaczy, że się załamał.
- Kiedy leżał w łóżku przyszli do niego przywódcy wojskowi i ucieli mu głowę. Uciętą głowę zawieźli do Dawida, żeby mu w ten sposób się przypodobać.
- Nie wiedzieli, co Dawid uważa o zabijaniu królów i jaki los spotkał młodzieńca, który na prośbę Saula go zabił.
- Dawid królobójców kazał zabić, bo podnieśli rękę na króla, syna Saula, przyrodniego brata Jonatana i Mikal, czyli jego żony. Nie chodziło jednak o spowinowacenie, ale o zabicie pomazańca Bożego. Głowę Iszbaala, Dawid kazał godnie pochować w gronie Abnera w Hebronie.
- Zabicie Abnera bardzo skomplikowało układy pokojowe i było pośrednią przyczyną zabicia Iszbaala, gdyż przywódcy Abnera przestraszyli się Dawida i chcieli mu się podliznąć przynosząc głowę króla Iszbaala.

DAWID KRÓLEM WSZYSTKICH 12 POKOLEŃ IZRAELA (JAKUBA)

- Po tych wydarzeniach do Dawida przysła starszyzna wszystkich pokoleń Izraela i obwołała go królem. Miał wtedy 30 lat. Po raz kolejny Dawid zostaje namaszczony na króla, ale tym razem nad całym Izraelem, a nie tylko Judą.
- Dawid miał 23 lata, jak został królem Judy. Siedem lat później został królem całego Izraela i był nim do swojej śmierci, a więc przez kolejne 33 lata. Łącznie więc był królem 40 lat, z czego pierwsze siedem tylko w Judzie.
- Wówczas spełnia się w pełni proroctwo z testamentu Jakuba: „Judo, ciebie sławić będą bracia twoi, twoja bowiem ręka na karku twych wrogów! Synowie twego ojca będą ci oddawać pokłon! Judo, młody lwie, na zdobyczy rósć będziesz, mój synu”
- Na dalszą część proroctwa z Księgi Rodzaju jednak będzie trzeba czekać jeszcze 1000 lat, do narodzin Mesjasza w Betlejem: „Nie zostanie odjęte berło od Judy ani laska pasterska spośród kolan jego, aż przyjdzie ten, do którego ono należy, i zdobędzie posłuch u narodów!”.

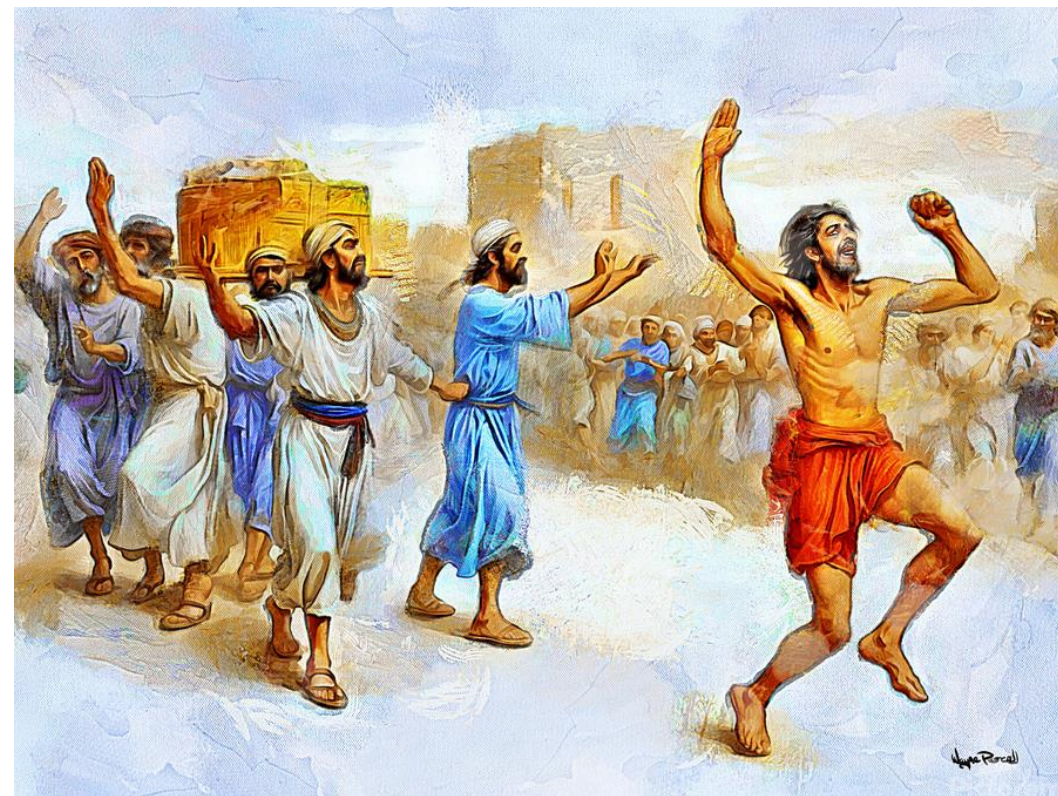

PLAN WYDARZEŃ

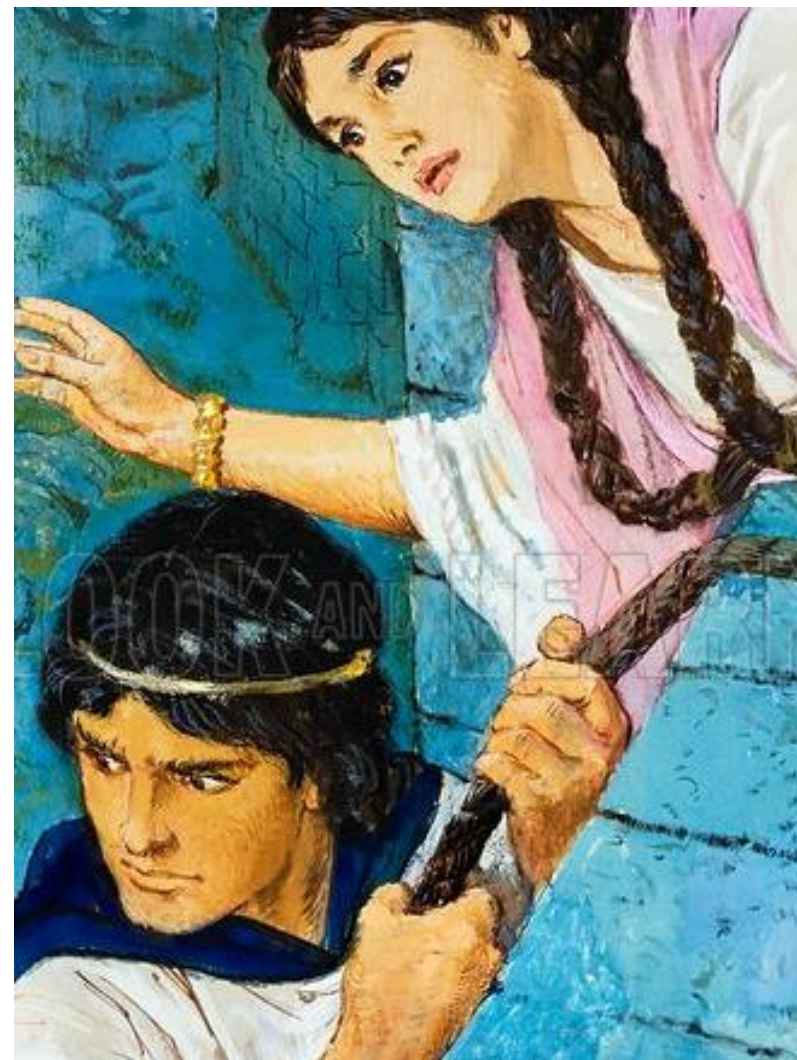
ZDOBYCIE JEROZOLIMY TUNELEM I SPROWADZENIE ARKI PRZYMIERZA

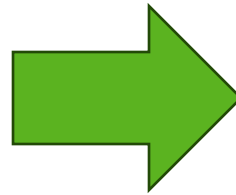
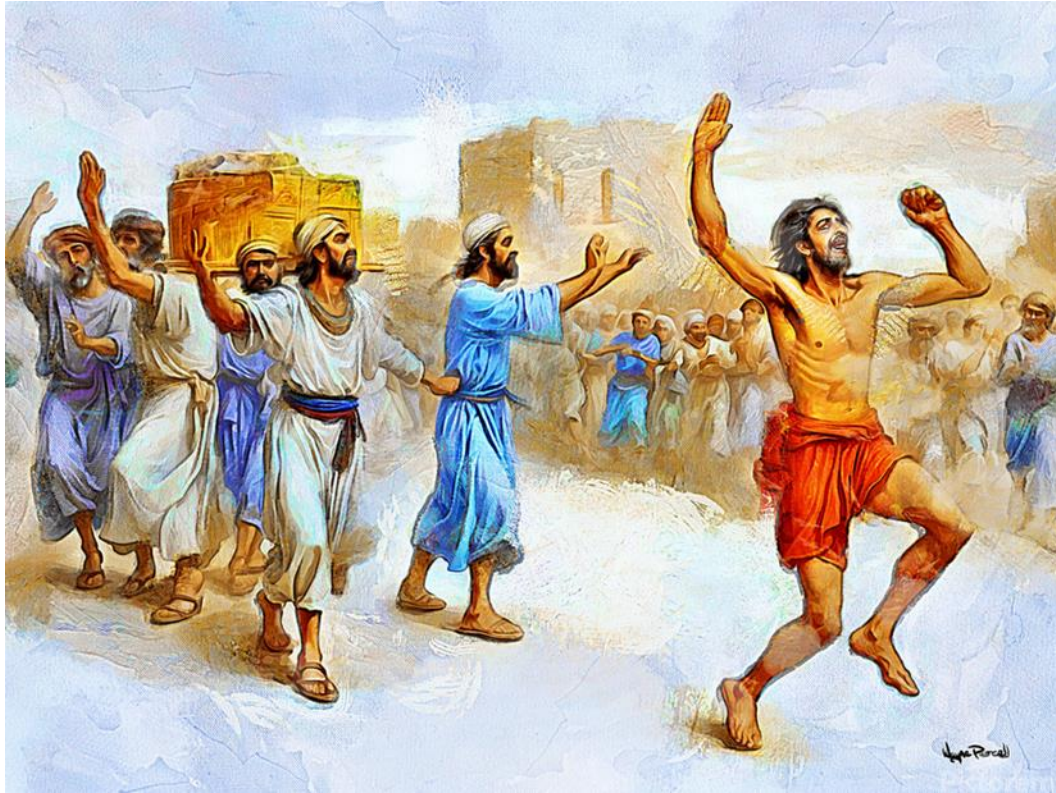
- Po namaszczeniu na króla całego Izraela, Dawid zdobywa „twierdzę Syjon, to jest Miasto Dawidowe”, czyli Jerozolimę, której bronili Jebusyci, krewni Kananejczyków. Dawid zdobywa twierdze dzięki podziemnemu tunelowi, który prowadził do potoku Gichon, z którego czerpano wodę. Odcina Jerozolimę od wody pitnej. (druga wersja)
- W Jerozolimie Dawid buduje sobie cedrowy pałac.
- Dawid sprowadzę Arkę Przymierza i tańczy oraz skacze* przed nią.
- Mikal (żona) śmieje się z niego i zostaje bezpłodna
- *Opisując Nawiedzenie św. Elżbiety przez Maryję, św. Łukasz napisze, że 6-miesięczy płód Jana Chrzciciela „skacze” w łonie św. Elżbiety przed Maryją, a więc Nową Arką Przymierza. To ewidentne nawiązanie do skoków i tańców króla Dawida przed dawną Arką Przymierza.

MIKAL - ŻONA DAWIDA, CÓRKA SAULA

- Córka Saula
- Saul mówi Dawidowi, że może ją wykupić za 100 napletków Filistynów, co jest pułapką, ale Dawid zabija 200 Filistynów i żeni się z Mikal
- Mikal ratuje Dawida i pomaga mu uciec
- Po ucieczce Dawida, Saul wydał Mikal za męża za kogoś innego
- Dawid odzyskuje Mikal w traktacie pokojowym z Abnerem (bratem Saula)
- Mikal śmieje się z Dawida i staje się bezpłodna, (co przyczyni się do romansu z Batszebą)

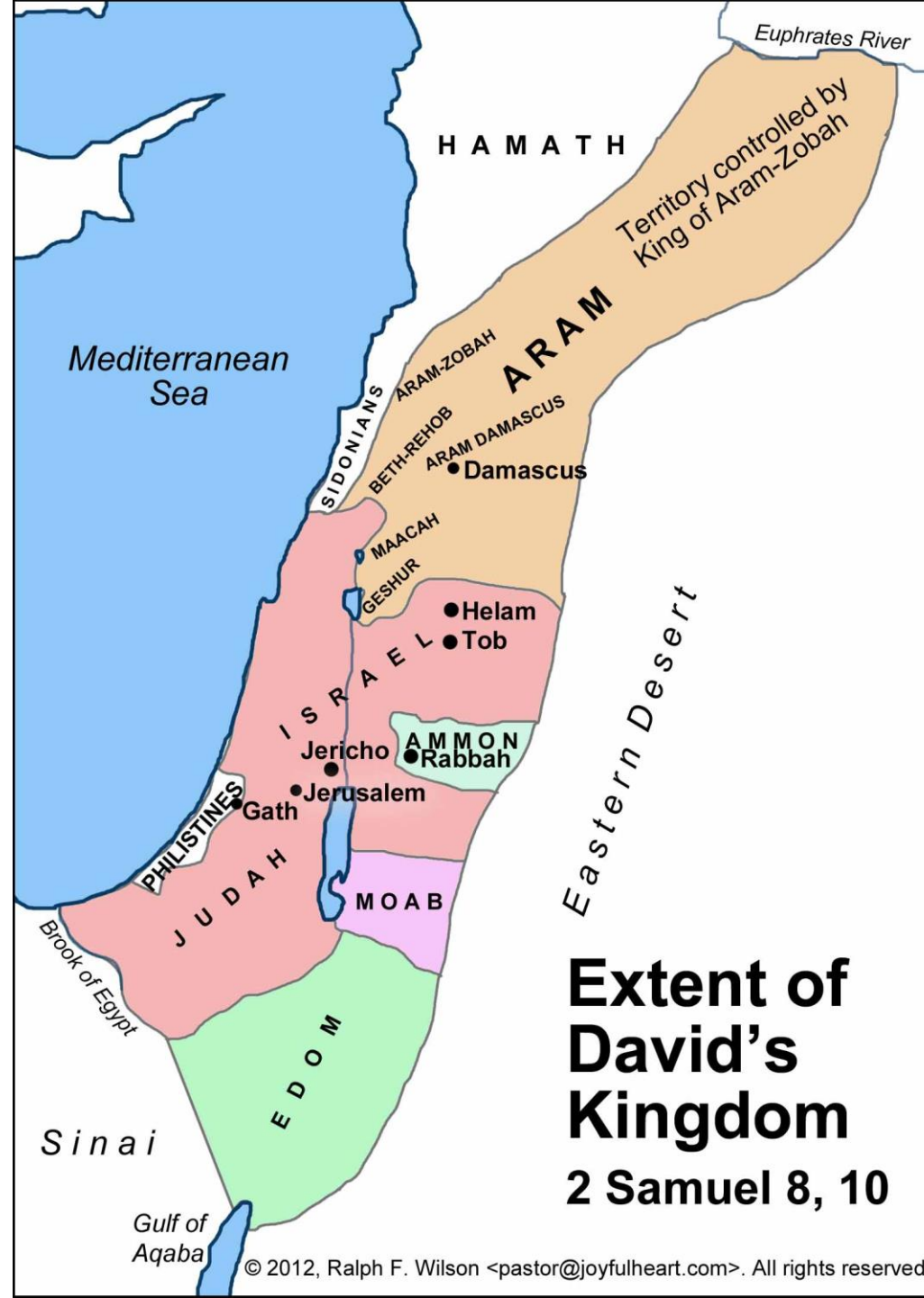

BUDOWA POTĘGI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

- Prorok Natan Dawidowi przekazuje Słowa Pana. Ma wybudować świątynię
- Dawid więc otrzymuje obietnicę błogosławieństwa, utrzymania Przymierza, ale w zamian ma wybudować świątynię w Jerozolimie.
- Kolejne rozdziały to kolejne zwycięstwa nad wszystkim wrogami Izraela: Edomitami, Moabitami, Amonitami, Amalekitami i oczywiście Filistynami. **Dawid tworzy najpotężniejsze państwo Izrael, jakie kiedykolwiek istniało**, a było to wszystko możliwe dlatego że potrafił wybaczać Saulowi.
- Dawid odnajduje Meribbaala, chromego syna Jonatana.
- Po dziś dzień na fladze państwa Izrael powstałego po II Wojnie Światowej widnieje gwiazda Dawida.

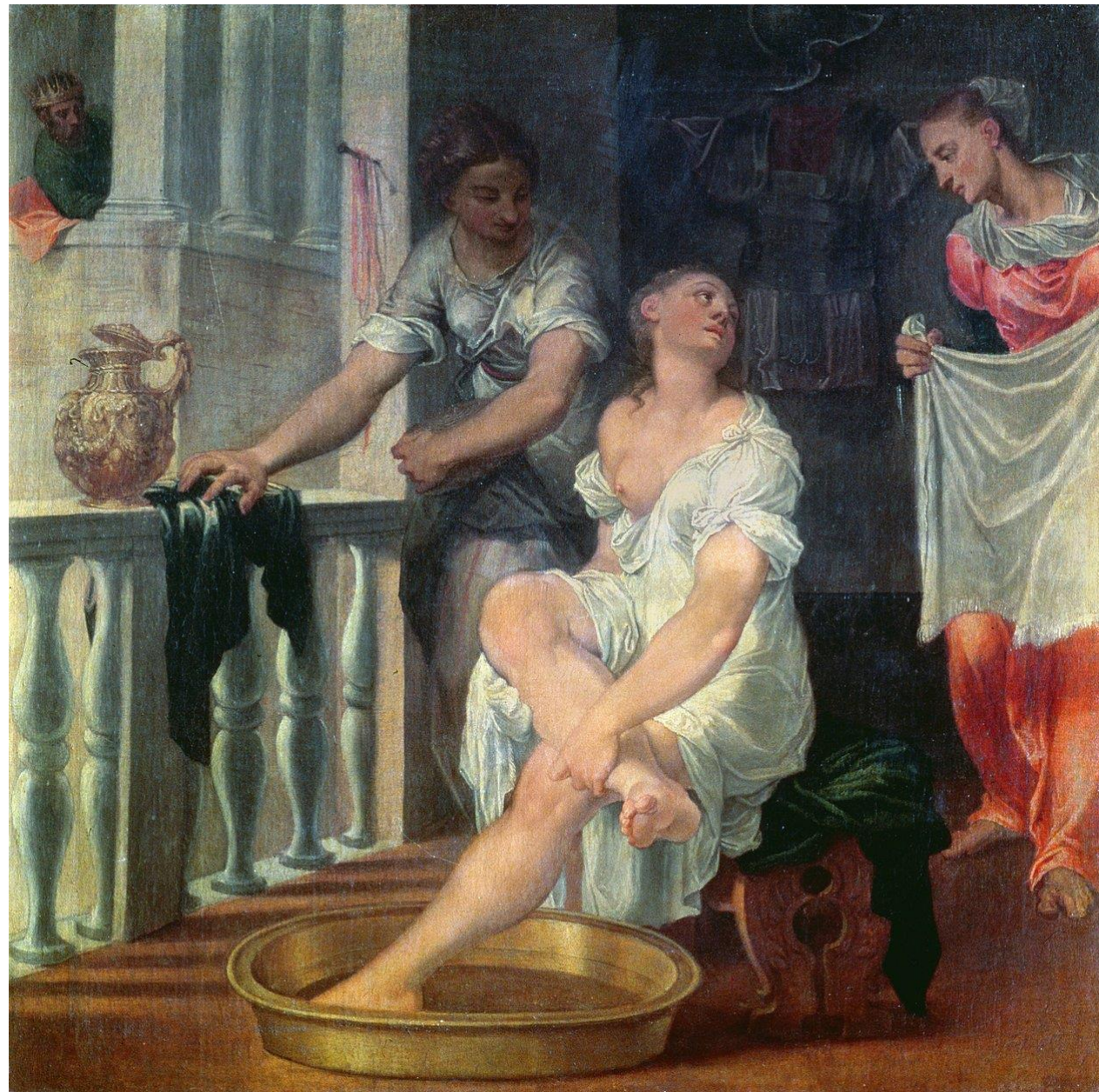

DAWID
ODNAJDUJE
MERIBBAALA,
CHROMEGO
SYNA
JONATANA

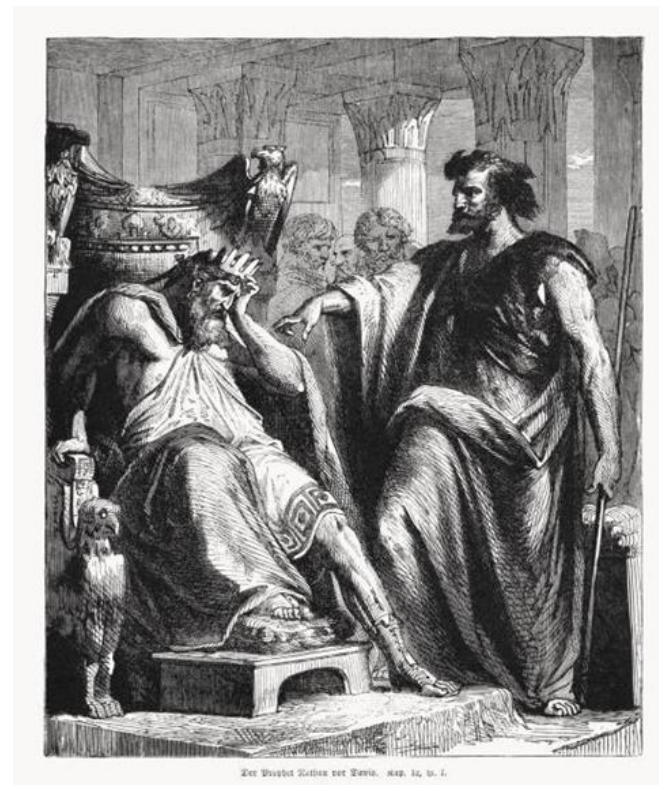
GRZECH Z BATSZEBĄ

- „Pewnego wieczora Dawid, podniósłszy się z posłania i chodząc po tarasie swego królewskiego pałacu, zobaczył z tarasu kąpiącą się kobietę. Kobieta była bardzo piękna.” Była to Batszeba, żona Uriasza Chittyty. Dawid kazał ją sobie przyprowadzić do pałacu i przespał się z nią.
- Nie przeszkadzało mu to, że miała męża, który dzielnie walczył w imieniu króla na wojnie z Ammonitami. Batszeba zaszła w ciążę i powiadomiła o tym króla. Król, żeby zataić zdradę, sprowadza Uriasza z wojny i karze mu iść do żony. Uriasz jednak zgodnie ze zwyczajem w czasie wojny nie współżyje z żoną.
- Trzy próby: 1. idź do żony, 2. Upija na uczcie 3. Joab ma go wysłać w najgorsze miejsce bitwy by zginął

PROROK NATAN I KARA

- Taki postępek Panu Bogu bardzo się nie podobał i wysłał do króla swojego proroka Natana:
- «W pewnym mieście było dwóch ludzi, jeden był bogaczem, a drugi biedakiem. Bogacz miał owce i wielką liczbę bydła, biedak nie miał nic, prócz jednej małej owieczki, którą nabył. On ją karmił i wyrosła przy nim wraz z jego dziećmi, jadła jego chleb i piła z jego kubka, spała u jego boku i była dla niego jak córka. Raz przyszedł gość do bogacza, lecz jemu żal było brać coś z owiec i własnego bydła, czym mógłby posłużyć podróżnemu, który do niego zawitał. Więc zabrał owieczkę owemu biednemu mężowi i tę przygotował człowiekowi, co przybył do niego».
- Dawid oburzył się bardzo na tego człowieka i powiedział do Natana: «Na życie Pana, człowiek, który tego dokonał, jest winien śmierci. Nagrodzi on za owieczkę w czwórnasób, gdyż dopuścił się czynu bez miłosierdzia». Natan oświadczył Dawidowi: «Ty jesteś tym człowiekiem. To mówi Pan, Bóg Izraela: Ja namaściłem cię na króla nad Izraelem. Ja uwolniłem cię z rąk Saula. Dałem ci dom twojego pana, a żony twojego pana na twoje łono, oddałem ci dom Izraela i Judy, a gdyby i tego było za mało, dodałbym ci jeszcze więcej. Czemu zlekceważyłeś <słowo> Pana, popełniając to, co złe w Jego oczach? Zabiłeś mieczem Chetytę Uriasza, a jego żonę wzięłeś sobie za małżonkę. Zamordowałeś go mieczem Ammonitów. Dlatego właśnie miecz nie oddali się od domu twojego na wieki.
- Śmierć syna Batszeby i posty, ale po śmierci uczta.

AMNON GWAŁCI TAMAR

- Pod nieobecność Dawida, który walczy z Ammonitami, jego pierworodny syn, czyli Amnon (matką była Achinoam z Jiizreeel, jedna z żon Dawida) zakochuje się w swojej przyrodniej siostrze Tamar (jej matką była Maaki, a rodzonym bratem Absalom) i udając chorego, zwabia ją do sypialni i ją gwałci, a później wypędza.
- Był to, jeśli można tak powiedzieć potrójny grzech: po pierwsze gwałt, po drugie kazirodztwo, a po trzecie zadany córce królewskiej. Za taką zbrodnię Amnon powinien dostać podwójną karę śmierci, ale Dawid go bardzo kochał i nie był w stanie zabić swojego pierworodnego syna i następcę tronu.
- My już od Kaina wiemy, że pierworodni w Izraelu nie mieli, mniej lub bardziej ze swojej winy, łatwego życia. Przypomnij sobie historię Izmaela, Ezawa, czy Rubena.

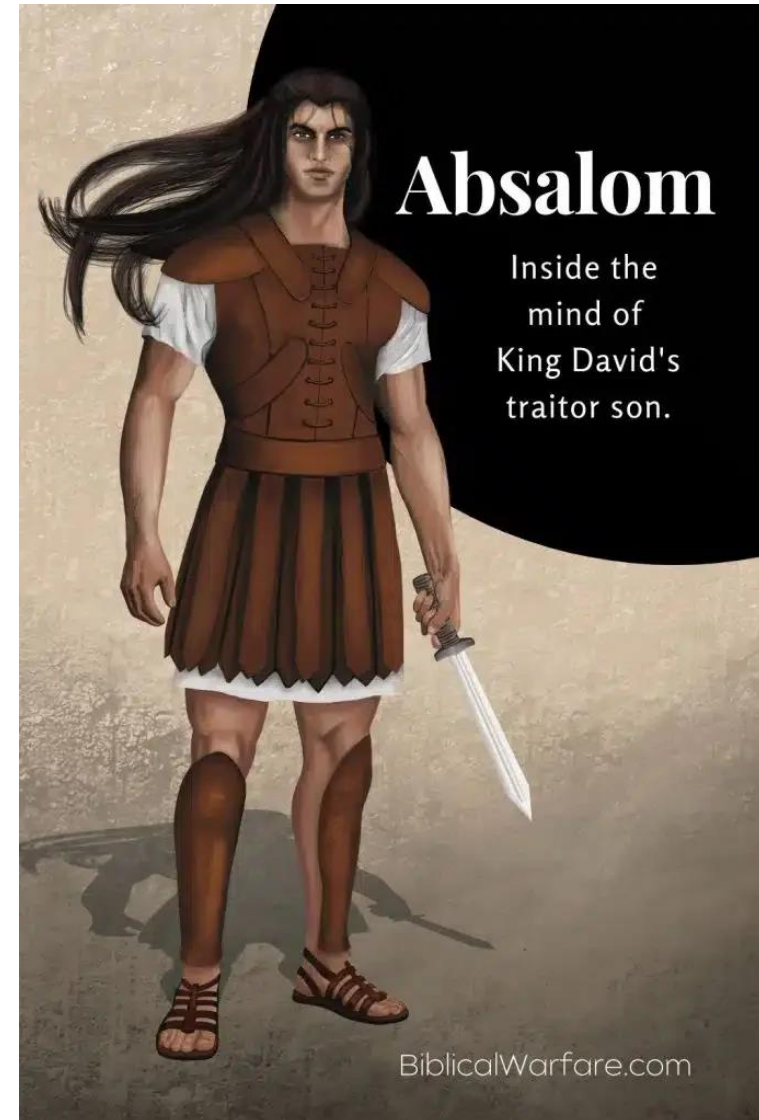
ABSALOM W ZEMŚCIE ZABIJA AMNONA

- Absalom, czy rodzony brat Tamar po dwóch latach zaplanował zemstę. Podczas strzyżenia owiec, zaprosił wszystkich braci ze wszystkich żona Dawida na przyjęcie z okazji strzyżenia owiec. To było coś w rodzaju polskiego świniobicia.
- Absalom kazał swoim sługom zabić Amnona, jak upije się winem. Po zabójstwie dziedzica, pozostali synowie Dawida uciekli. Kiedy Dawid się o tym dowiedział, „bardzo głośno płakał”.
- Sam Absalom uciekł na trzy lata za granicę do króla Geszur Talmaja.

INTRYGA JOABA, ŻEBY ABSALOM WRÓCIŁ Z WYGANIA

- „Mądra kobieta z Tekoa” wynajęta przez Joaba prosi króla o ułaskawienie jej syna, który dopuścił się bratobójstwa:
- „Tak usiłują zagasić węgiel, który mi pozostał, ażeby nie zostawić po mężu moim imienia ani potomstwa na powierzchni ziemi”
- Skoro tak, to musisz ułaskawić też swojego syna Absaloma...
- W skrócie można powiedzieć, że intryga Joaba polega na tym, że skoro matka bratobójcy uzyskuje ułaskawienie od Dawida, to Dawid, żeby pozostać sprawiedliwy musi ułaskawić także własnego syna Absaloma, który zabił Amnona za gwałt na Tamar.

ABSALOM WRACA DO DAWIDA

- Absalom wraca do Jerozolimy, ale król przez dwa lata nie chce się z nim spotkać. Księżę nalega na Joaba, żeby go przyprowadził.
- Kiedy Joab odmawia, absalom spala mu pole.
- Joab ulega szantażowi i przyprowadza Absaloma do króla.
- Dawid płacze i całuje syna.

INTRYG A ABSALOMA

- Absalom dostał to, co chciał, ale szybko z Absaloma wychodzi szydło z worka:
- „Potem Absalom sprawił sobie rydwan i konie, pięćdziesięciu zaś ludzi biegało przed nim. Absalom rano zwykł zasiadać obok drogi wiodącej do bramy. Każdego, kto z jakąś sprawą udawał się do króla, by ją rozsądził, wołał Absalom do siebie i pytał: «Z którego jesteś miasta?» Ten odpowiadał: «Sługa twój jest z takiego a takiego pokolenia izraelskiego». Wtedy Absalom mówił mu: «Patrz, sprawa twoja jest jasna i słuszna, **ale u króla nie znajdziesz nikogo, kto by cię wysłuchał**». 4 Potem mówił Absalom: «O, któż mię ustanowi sędzią nad krajem? Przychodziliby do mnie wszyscy, którzy mają sprawy sporne i sądowe, a ja wydawałbym sprawiedliwe wyroki». A gdy ktoś się zbliżał, aby mu oddać pokłon, podawał mu rękę, ściskał i całował. Absalom postępował w ten sposób wobec każdego Izraelity, który przychodził po sprawiedliwość do króla. **Tak Absalom zjednywał sobie serca ludu izraelskiego.**”

DAWID UCIEKA PRZED ABSALOMEM

- Po czterech latach zjednywania sobie ludzi, Absalom pod pretekstem modlitwy dziękczynnej, udaje się do Hebronu, czyli dawnej stolicy Dawida. Stamtąd wysyła posłańców i zbiera sprzymierzeńców, którzy pomogą obalić z tronu Dawida.
- Dawid ucieka i kryje się na Górze Oliwnej.
- Król jednak zostawia w stolicy trzech szpiegów: dwóch kapłanów Sadoka i Abiatara oraz doradcę Chuszaja. Sadok, Abiatar i Chuszaj przekonali Absaloma, że są po jego stronie, dzięki czemu mogli wynosić z pałacu tajne informacje dla ukrywającego się Dawida.

ACHITOFEL VS CHUSZAJ

- Achitofel, główny doradca Absaloma, słynący ze swojej mądrości doradził uzurpatorowi nocną wyprawę na Dawida, która miała go zaskoczyć.
- Plan był dobry, dlatego drugi doradca Absaloma, a w rzeczywistości szpieg i przyjaciel Dawida próbował odwieść go od tego planu: «Rada, jaką tym razem dał Achitofel, nie jest dobra». Lepiej nie ryzykować i zebrać więcej sił, bo wtedy będzie pewniejsze zwycięstwo.

SAMOBÓJSTWO ACHITOFELA

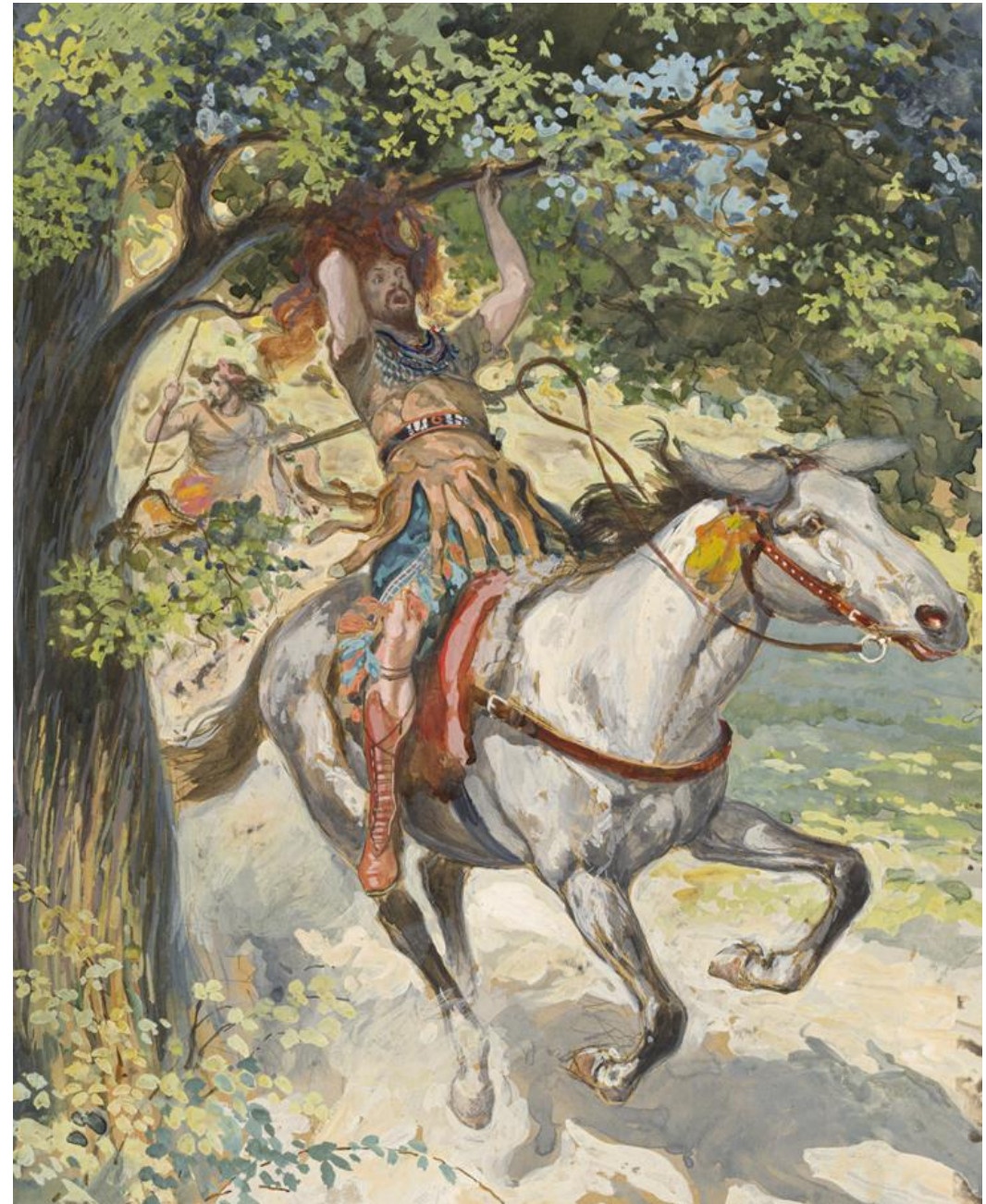
Absalom posłuchał się Chuszaja, więc Achitofel się powiesił.

Chuszaj przez kapłanów Sadoka i Abiatara ostrzegł Dawida, który uciekł.

BITWA OJCA Z SYNEM W LESIE EFRAIMA

- Ostatecznie dochodzi do bitwy w lesie Efraima. Naprzeciw sobie stają dwie armie: Dawida i Absaloma. Głównym dowódcą Dawida jest Joab, a Absaloma Amas. Przed bitwą Dawid wydaje rozkaz, by przyprowadzić do niego żywego Absaloma.
- W walce ze sługami Dawida wojsko izraelskie zostało pobite. Była to wielka klęska w tym dniu: poległo dwadzieścia tysięcy. Stąd walka przeniosła się na całą okolicę, a las w tym dniu pochłonął więcej wojska niż miecz.
- Absalom natknął się na sługi Dawida. Jechał na mule. Muł zapuścił się pod konary wielkiego terebintu. Absalom zaczepił głową o dąb i zawisł między niebem a ziemią - muł natomiast dalej popędził.

JOAB ZABIJA ABSALOMA

- „Dostrzegł to pewien człowiek i zawiadomił Joaba: «Widziałem Absaloma wiszącego na terebincie». 11 Człowiekowi, który przyniósł nowinę, Joab odpowiedział: «Jeżeli go widziałeś, to czemu go nie zabiłeś zaraz na miejscu? Dałbym ci dziesięć [sztuk] srebra i jeden pas». 12 Człowiek ten odpowiedział Joabowi: «Choćbym na ręce swe otrzymał tysiąc srebrnych syklów, nie podniósłbym ręki na królewskiego syna. Przecież słyszeliśmy, jak król rozkazywał tobie, Abiszajowi i Ittajowi: "Ze względu na mnie zachowajcie młodego Absaloma". 13 Gdybym wobec niego postąpił zdradliwie - a żadna sprawa nie ukryje się przed królem - czy ty sam nie stanąłbyś wtedy z dala ode mnie?» 14 Joab odrzekł: «Nie chcę z tobą tracić czasu»¹. Wziął do ręki trzy oszczepy i utopił je w sercu Absaloma. A że żył jeszcze w gąszczu terebintu, 15 podbiegło dziesięciu młodych ludzi, giermków Joaba, i rzuciwszy się na Absaloma, dobiło go.”

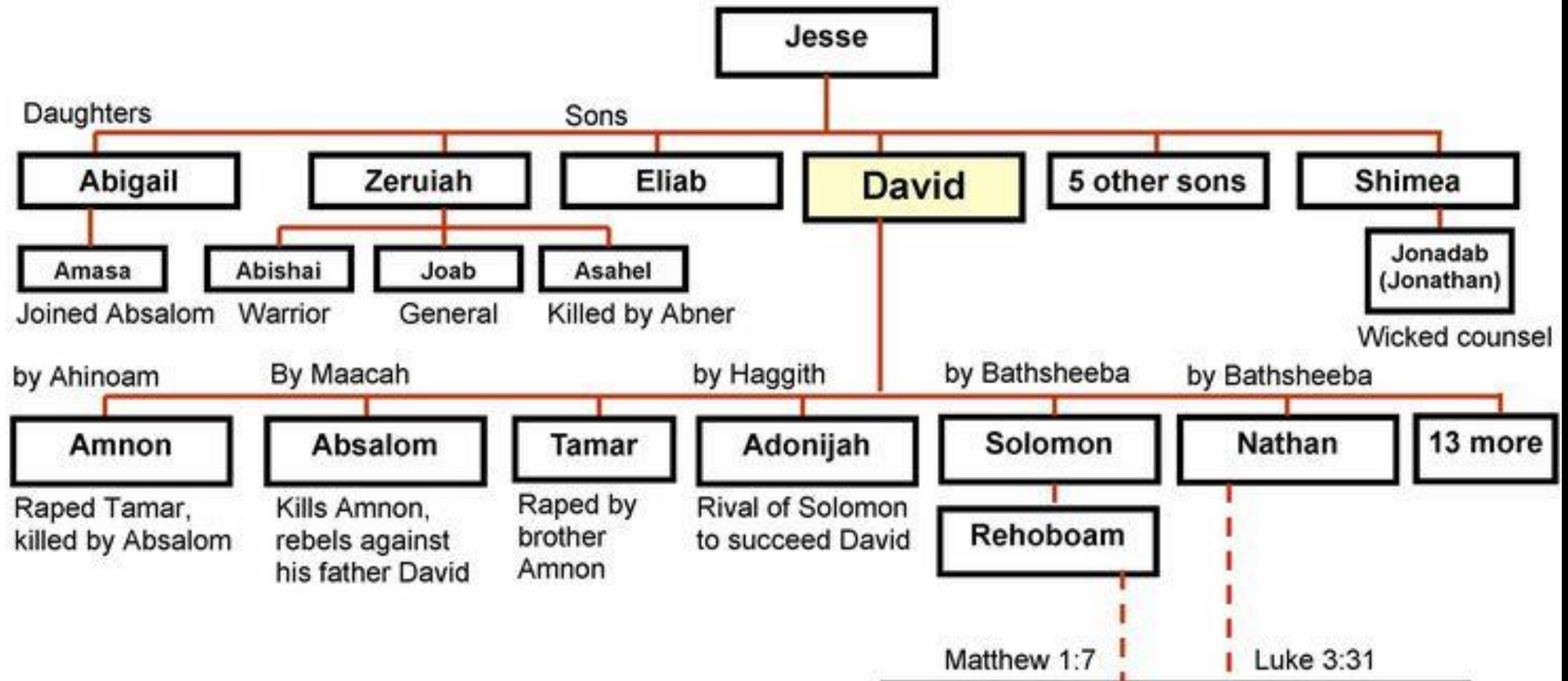

JOAB ZABIJA SYNA DAWIDA ABSALOMA

- Joab łamie więc rozkaz królewski i zabija Absaloma.
- Ciekawe, że Absalom właśnie Joabowi i jego intrydze z mądrą kobietą zawdzięczał powrót do ojca i ułaskawienie po zabiciu Amnona. Joab jednak zemścił się za spalenie mu pola i szantaż, któremu uległ.
- Można więc powiedzieć, że Absalom zemścił się na Amnonie, a Joab na Absalomie. Na Joabie ostatecznie zemści się Dawid, ale o tym za chwilę.
- Kiedy wiadomość dociera do Dawida o śmierci syna, ten zaczyna rozpaczać („Absalomie! Absalomie, ukochany synu!”), a Joab ma do niego o to wielkie pretensje, bo przecież wygrali wojnę:
- Żołnierze, choć wygrali wojnę, wracają do Jerozolimy ze spuszczoneymi głowami.

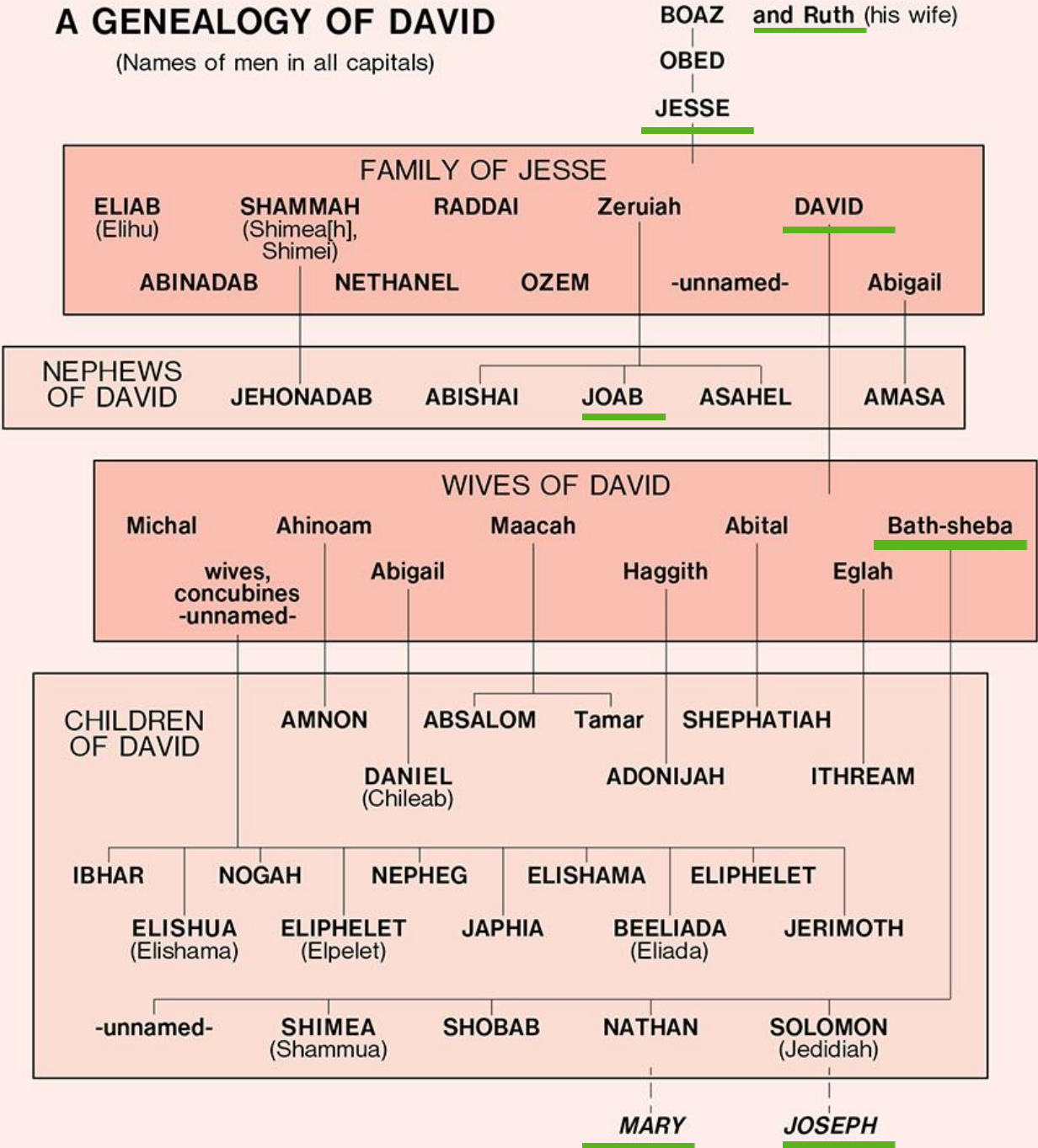

The House of David

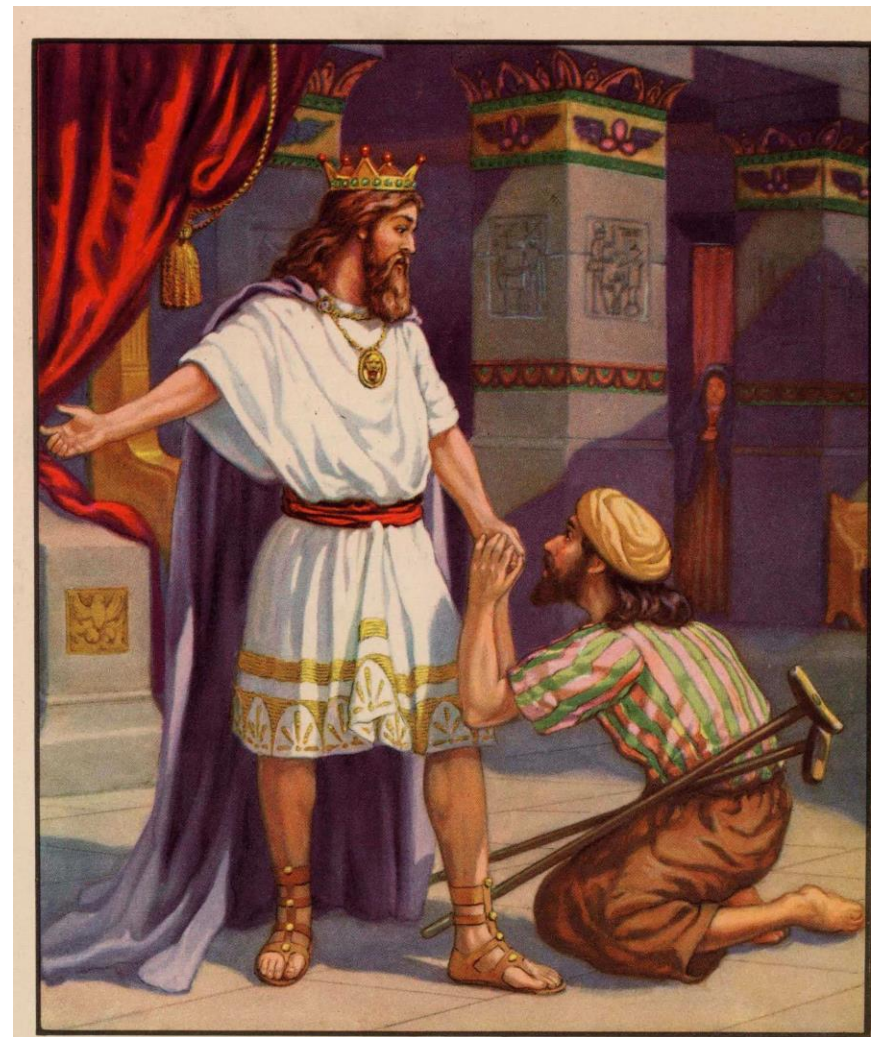
A GENEALOGY OF DAVID

(Names of men in all capitals)

TRYUMFALNY WJAZD DAWIDA DO JEROZOLIMY

- W kolejnych wersetach czytamy tryumfalny wjazd Dawida do Jerozolimy, jego przeciwnicy oddają mu hołd. Amas, przywódca wojsk Absaloma ma zastąpić Joaba, co oczywiście Joabowi się nie spodoba.
- Dawid chce się tym przypodobać 11 plemieniom.
- Dawid jednak nie ufa Joabowi, choć jest jego najlepszym przywódcą, ponieważ Joab w akcie zemsty zabił Abnera, co dla Dawida było wielkim problemem, ponieważ chciał pojednać się ze zwolennikami Saula. Poza tym Joab zabił mu syna Absaloma.
- Siba (ten co wyzywał i obrzucał kamieniami) i Meribaal (chromy syn Jonatana) proszą o wybaczenie. Meribbaal mówi, że został oszukany, a sam nie mógł uciekać bo jest chromy

KING DAVID'S KINDNESS TO A LAME MAN

POWSTANIE SZEBY Z RODU BENIAMINA

- Szeba robi powstanie i wszyscy, poza pokoleniem Judy odstępują od Dawida.
- Amas nieudolnie zbiera wojsko, więc Dawid ostatecznie prosi o pomoc Joaba.
- Joab zabija Amasa: chwyta go za brodę żeby ucałować, ale z tyłu wyciąga miecz.
- Joab oblega miasto, w którym ukrył się Szeba. Szeba zostaje zdradzony i „mądra kobieta” obcina mu głowę i wyrzuca poza mury miasta Joabowi.

DAWID I JOAB

-Joab jest bratankiem Dawida i najlepszym jego dowódcą

-Abner zabija mu brata

-Joab zabija Abnera (brat Saula) podczas rozmów pokojowych (w zemście za zabicie brata, który dogonił Abnera po przegranej bitwie na Polu Boków)

-Zabicie Abnera bardzo skomplikowało układy pokojowe i było pośrednią przyczyną zabicia Iszbaala, gdyż przywódcy Abnera przestraszyli się Dawida i chcieli mu się podliznąć przynosząc głowę króla Iszbaala.

-wysłał Uriasza na śmierć

-intryga i ułaskawienie Absaloma

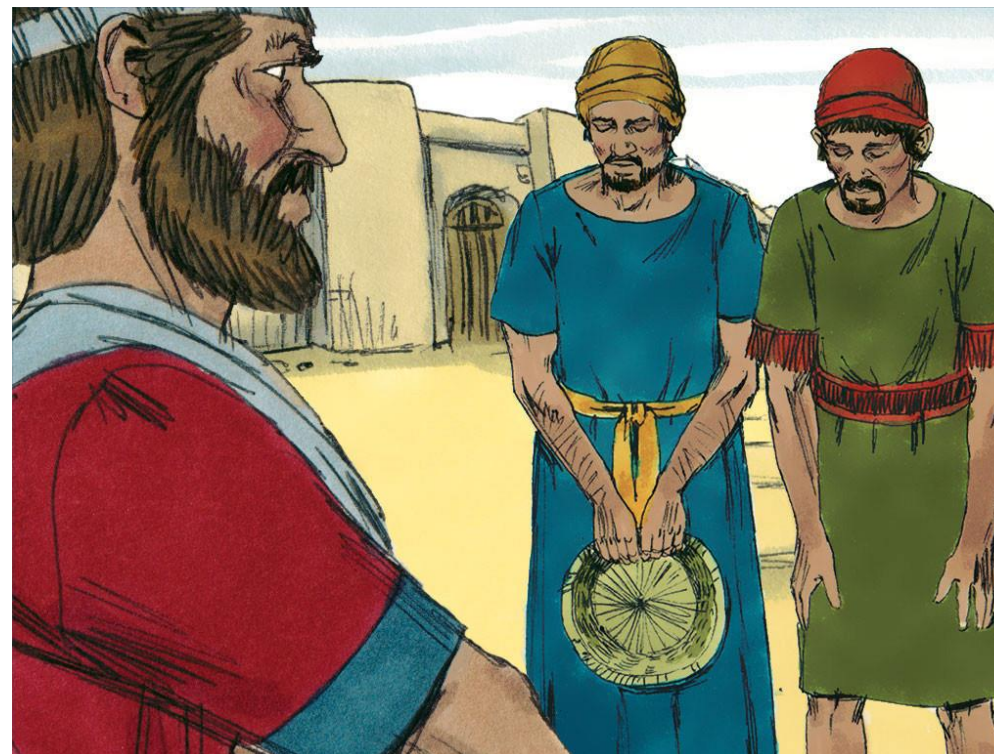
-zabija Absaloma i krytykuje Dawida, że rozpacza po wygranej wojnie

-zabija Amasa

-Dawid w testamencie karze Salomonowi go zabić

PRZYMIERZE JOZUEGO Z GIBEONITAMI

- Gibeonici podstępem uzyskują przymierze z Jozuem.
- Saul jednak je łamie, dlatego na królestwo Dawida spada plaga głodu.
- Gibeonici żądają wydania 7 potomków Saula, którzy zostają powieszeni
- Dawid ukrywa Meribbala, syna Jonatana.
- Głód ustaje, bo Dawid godnie wszystkich pochował.
- Kolejne 4 wojny z Filistynami, które Dawid wygrywa

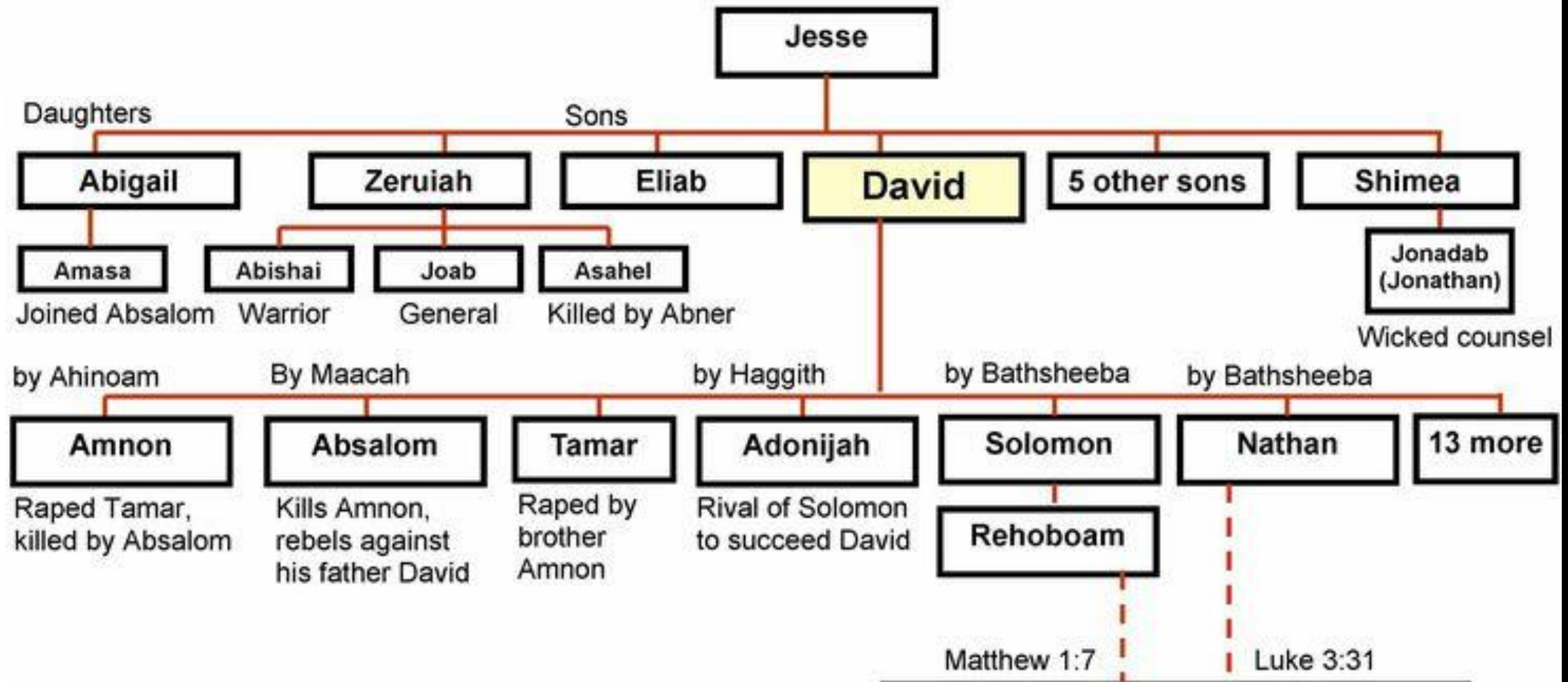

PODSUMOWANIE

- Dawid jest tak samo wielką jak i tragiczną postacią Starego Przymierza.
- Jego córka Tamar zostaje zgwałcona przez przyrodniego brata, czyli pierworodnego syna Dawida Amnona.
- Po dwóch latach drugi syna Dawida Absalom, w zemście zabija Amnona, po czym ucieka z kraju, bo ciąży na nim podwójny wyrok śmierci, który powinien wydać król, czyli Dawid.
- Po powrocie z wygnania jego własny syn Absalom, próbuje go obalić i zabić. Ostatecznie dochodzi do bitwy między ojcem a synem.
- Po przegranej bitwie bezbronny Absalom wisi na drzewie i zostaje zabity przez Joaba, czyli bratanka Dawida.
- Czy sam Dawid był lepszy? Przecież kazał zabić męża swojej kochanki, z którą potem się ożenił. (Fajna rodzinka?)
- To właśnie od grzechu z Batszebą rozpoczyna się to krwawe domino i spełnia się proroctwo, które powiedział Natan: „Zabiłeś mieczem Chetytę Uriasza, a jego żonę wzięłeś sobie za małżonkę. Zamordowałeś go mieczem Ammonitów. Dlatego właśnie miecz nie oddali się od domu twojego na wieki, albowiem Mnie zlekceważyłeś, a żonę Uriasza Chetyty wzięłeś sobie za małżonkę. To mówi Pan: Oto Ja wywiodeę przeciwko tobie nieszczęście z własnego twego domu, żony zaś twoje zabiorę sprzed oczu twoich, a oddam je twojemu współzawodnikowi, który będzie obcował z twoimi żonami - wobec tego słońca”.

The House of David

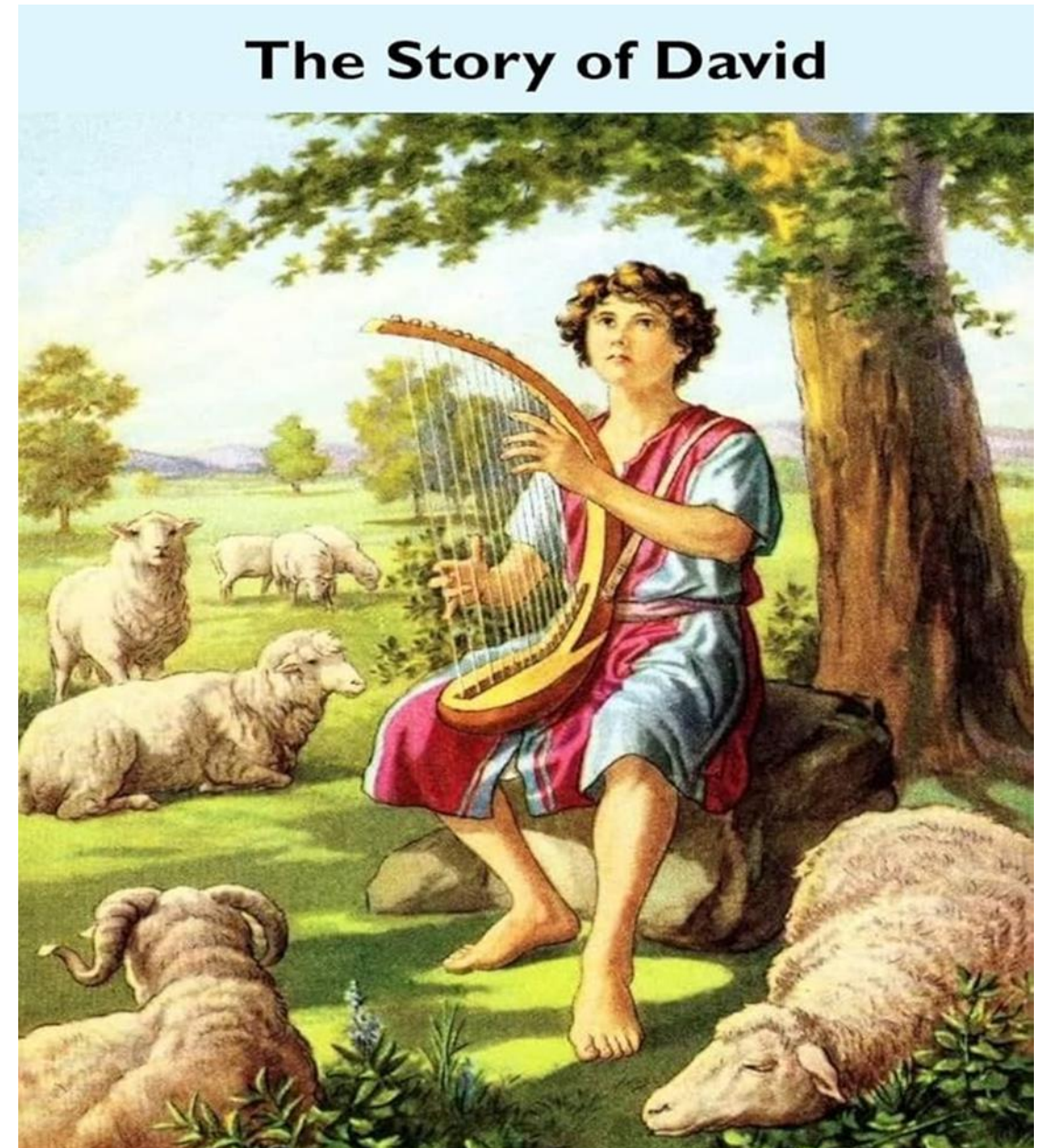
ALE DAWID BARDZO ŻAŁUJE I BŁAGA BOGA O WYBACZENIE W PSALMIE 51:

- „Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości, w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość! Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego! Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną. Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i uczyniłem, co złe jest przed Tobą”, (...)
- Ty się bowiem nie radujesz ofiarą i nie chcesz całopaleń, choćbym je dawał. Moją ofiarą, Boże, duch skruszony, nie gardzisz, Boże, sercem pokornym i skruszonym. (...)
- **Kompletnie inaczej niż Saul, która zawsze zwał winę na kogoś innego (Samuela, lud). Dawid przyznaje się do grzechu i bierze za niego odpowiedzialność. I to jest istotowa różnica między nim, a Saule czy Adamem i Ewą, którzy winę zrzucają na siebie, Boga i diabła. To czyni go wielkim.**
- Dlatego Dawid był wielki, nie przez swój grzech, ale z tego jak powstał.

PSALMY DAWIDA

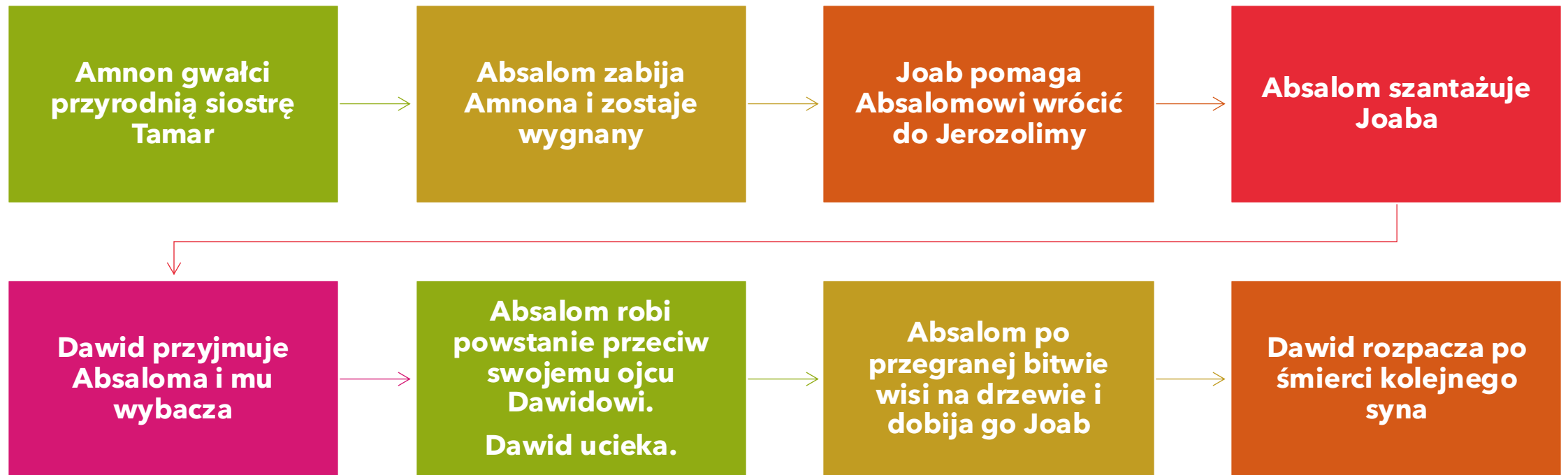
- Tradycyjnie to Dawida uważa się za autora psalmów, stąd jedna z nazw księgi Psalterz Dawidowy. Teksty psalmów rzeczywiście odnoszą się do życia Dawida,
- np. Psalm 3 jest modlitwą Dawida, który ucieka przed Absalomem i jest pełen ufności w Boże miłosierdzie,
- Psalm 18 jest psalmem dziękczynnym za wybawienie z ręki Saula,
- Psalm 51 to psalm przebiegalny za grzech z Batszebą.
- Najśłynniejszy jednak psalm to 22, którym Jezus modli się na krzyżu: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił”, oraz Psalm 23, który należy do najczęściej cytowanego psalmu: „**Pan jest pasterzem moim**, niczego mi nie braknie, choćbym przechodził przez ciemną dolinę zła się nie ulękę”.
- Znajomość życia Dawida zupełnie zmienia odbiór i zrozumienie tekstów psalmów.

PLAN WYDARZEŃ PO WYGRANIU Z SAULEM, A PRZED GRZECEHEM Z BATSZEBĄ

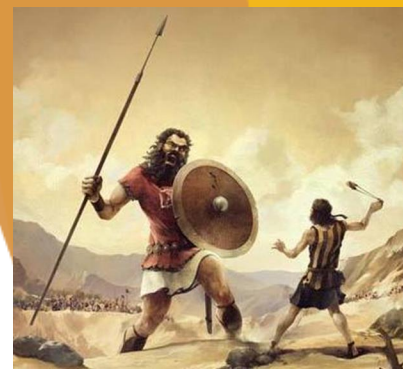

PO GRZECHU Z BATSZEBĄ:

Skrót życia Dawida

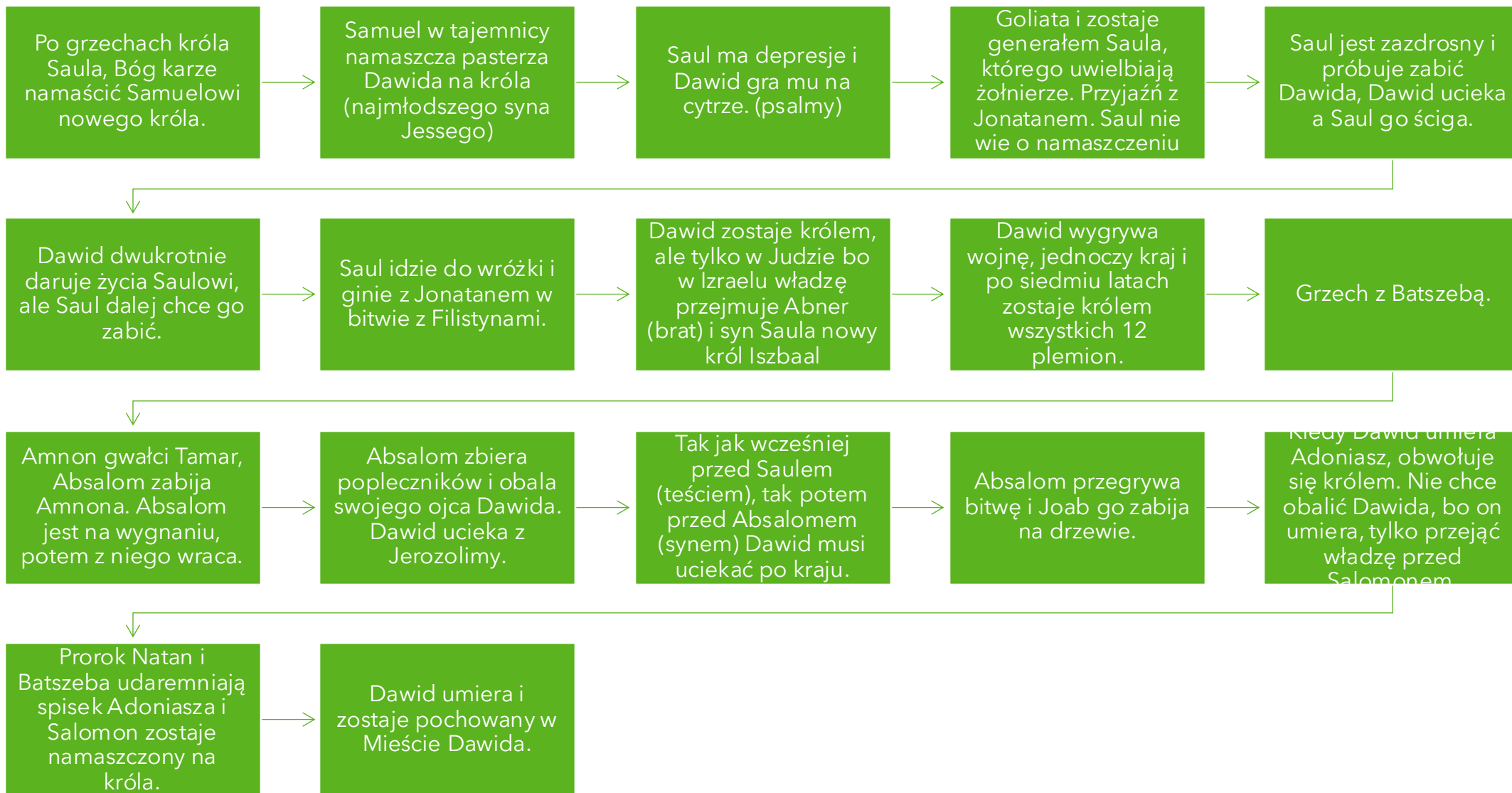
1. Po grzechach króla Saula, Bóg karze namaścić Samuelowi nowego króla.
2. Samuel w tajemnicy namaszcza pasterza Dawida na króla (najmłodszego syna Jessego)
3. Saul ma depresję i Dawid gra mu na cytrze. (psalmy)
4. Dawid pokonuje Goliata i zostaje generałem Saula, którego uwielbiają żołnierze. Przyjaźń z Jonatanem. Saul nie wie o namaszczeniu Dawida na króla.
5. Saul jest zazdrosny i próbuje zabić Dawida, Dawid ucieka a Saul go ściga.
6. Dawid dwukrotnie daruje życie Saulowi, ale Saul dalej chce go zabić.
7. Saul idzie do wróżki i ginie z Jonatanem w bitwie z Filistynami.
8. Dawid zostaje królem, ale tylko w Judzie bo w Izraelu władzę przejmuje Abner (brat) i syn Saula nowy król Izbaal
9. Dawid wygrywa wojnę, jednoczy kraj i po siedmiu latach zostaje królem wszystkich 12 plemion.
10. Grzech z Batszebą.
11. Amnon gwałci Tamar, Absalom zabija Amnona. Absalom jest na wygnaniu, potem z niego wraca.
12. Absalom zbiera popleczników i obala swojego ojca Dawida. Dawid ucieka z Jerozolimy.
13. Tak jak wcześniej przed Saulem (teściem), tak potem przed Absalomem (synem) Dawid musi uciekać po kraju.
14. Absalom przegrywa bitwę i Joab go zabija na drzewie.
15. Kiedy Dawid umiera Adoniasz, obwołuje się królem. Nie chce obalić Dawida, bo on umiera, tylko przejąć władzę przed Salomonem.
16. Prorok Natan i Batszeba udaremniają spisek Adoniasza i Salomon zostaje namaszczony na króla.
17. Dawid umiera i zostaje pochowany w Mieście Dawida.

1. Po grzechach króla Saula, Bóg karze namaścić Samuelowi nowego króla.
2. Samuel w tajemnicy namaszcza pasterza Dawida na króla (najmłodszego syna Jessego)
3. Saul ma depresję i Dawid gra mu na cytrze. (psalmy)
4. Dawid pokonuje Goliata i zostaje generałem Saula, którego uwielbiają żołnierze. Przyjaźń z Jonatanem. Saul nie wie o namaszczeniu Dawida na króla.
5. Saul jest zazdrosny i próbuje zabić Dawida, Dawid ucieka a Saul go ściga.
6. Dawid dwukrotnie daruje życia Saulowi, ale Saul dalej chce go zabić.
7. Saul idzie do wróżki i ginie z Jonatanem w bitwie z Filistynami.
8. Dawid zostaje królem, ale tylko w Judzie bo w Izraelu władzę przejmuje Abner (brat) i syn Saula nowy król Izsbaal
9. Dawid wygrywa wojnę, jednoczy kraj i po siedmiu latach zostaje królem wszystkich 12 plemion.
10. Grzech z Batszebą.
11. Amnon gwałci Tamar, Absalom zabija Amnona. Absalom jest na wygnaniu, potem z niego wraca.
12. Absalom zbiera popleczników i obala swojego ojca Dawida. Dawid ucieka z Jerozolimy.
13. Tak jak wcześniej przed Saulem (teściem), tak potem przed Absalomem (synem) Dawid musi uciekać po kraju.
14. Absalom przegrywa bitwę i Joab go zabija na drzewie.
15. Kiedy Dawid umiera Adoniasz, obwołuje się królem. Nie chce obalić Dawida, bo on umiera, tylko przejąć władzę przed Salomonem.
16. Prorok Natan i Batszeba udaremniają spisek Adoniasza i Salomon zostaje namaszczony na króla.
17. Dawid umiera i zostaje pochowany w Mieście Dawida.

SKRÓT ŻYCIA DAWIDA

KRÓL DAWID

